

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

0

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Nymphon, Nymphiza altera apud Dioscoridem, libro 3. capite 150. Nysia, Hederie genus, maximis inter nigras corymbis. Nysia, Per geminū fl. repagulum unde cutores moventur, dicitur rursus, quod inter cetera significat pungere: pro-

PROFERTUR totūdo ore, cōposito, & decēti labiorū habitu, spiritu istum reddente, circa oris extremitatem sonū quē magnificū habet, collecto in altoni omni recessu, cūm producit: si verō corripitur, non ea est soni praesantia. Auger tamē sonum & minuit, iisdē rationibus quibus dictum est de litera A. In fine dictionis est brevispora litera, praeterquam in

Dativis & Ablativis, in quibus longa est, & in dictione Ego: ubi corripitur. O variis modis positum invenitur. Aliquando adverbium vocandi. Terent. in Adelph. O Ctesipho. & O Syre. Aeschinus ubi est: Virg. 1. Aen. O regina, novam cui cōdere Iupiter urbem. &c. Nonnunquā etiam interiectio est, variis servicos affectibus. Est enim aliquando admirandi. Iuven. O qualis facies, & quali digna tabella! Aliquando indignandi. Cic. in Cati. O tempora, o mores, o patrum generis oblite, materni vix memor. Aliquando optati adventus, aut repente insperatae rei atq; improvise occulsi perculsi. Terent. O salve, o Pamphile. Virg. 4. Aen. Adis o placidusq; veni. Interdū est interiectio dolentis. Cic. O me miserum, o infelicem. &c. Expressit nonnunquam exultantis affectum. Virg. 3. Aen. O mihi sola mei super Aethyruis imago. Terent. Adelph. O frater, frater, quid ego te nōc laudem! Idem And. O factū bene, beasti. Aliquando exclamantis. Terent. in Phor. O audaciam, etiam me ulitō accusatum advenit. Aliquando iridentis. Cic. de Amic. O proclaram sapientiam Iohem enim ē mundo tollere videntur, qui amicitiam a vita tollunt. Aliquando ponitur pro Vinnā. Virg. 2. Aeglog. O tūm libet mēcū tibi sordida iura, Atq; humiles habitare casus. Aliquando utriq; con iungimus: ita tamē, ut O precedat, Vinnā sequatur. Ovid. in Epul. Penelope: O utinam tuoc, quū Lacedaemona classe peribat, Obvius infans esset adulter aquis. Iungitur quoq; ei particula Si: & dicimus O si, & est desiderantis, idem valent quod Vtinam. Virg. 11. Aen. Quamquam o si solite quicquā vitius adisset, &c. Horat. O si urnam argenti fors quae mihi monderet. Tacetur quandoq; o, quum accusativo iungitur: (oā & nominativo & vocativo iunctū legimus, ut patet ex superiorib. exemplis) ut apud Plin. Iuniorē. Homine te patientem, ac potius durū, ac penē crudelē. Et sicut docet Donatus) maioris stuporis est hoc modo pronūtiatum, & quandoq; metus sonas. Terent. in Euauch. Hominem perditum, miserumq; & illam facilegem.

O A Q In notis antiquorum, omnes aliquos. Oatrichi, dicitur mēgē. Dicuntur mugilum ova, sale condita. dicitur enim est, quod nos Ova dicimus, interposita v, cyphonig causa, mēgē salum dicitur: mēgē, servo, condio, liquefacio, sicco.

O ante B. OB. In notis antiquorum obiacū, vel orbem, vel obiter. O B. C. S. Ob civis servator. O B. M. E. Ob merita eius. O B. M. P. E. C. ob merita pietatis & concordia. O B. O. Omnia bona. Ob, Praepositio separari & componi potest. Separata causalis conjunctionis locū tenet, & significat propter. Gall. Pour d'cause de. Ital. Per per ragione. Ger. Den wegen um. Bel. Om. Hisp. Por. Pol. Dnia. Vng. Azert. Ang. For. Virg. 11. 11: Cujus ob auspiciū insula, moresq; similes. Terent. in And. Ego pretium ob stultitiā fero. Plaut. in Aen. Itaq; ob alios relatum pretiū Saurie? Pretium ob stultitiā, vel ob alio dicitur est, pretiū aliorū, vel stultitiā: ait Donatus. Vt tere etiam pro Ad, vel potius contra, & adversus usurpabā. Ennius apud Festū: Ob Romā nō su legionē ducere cepit. Cic. Pappio Peto: Cujus ob os Graui ora obvertebant sua. Sic dicitur Obiter pro adue: Obmoceo pro admoceo: Obiacent pro adiacent. Plaut. in Mil. Nunc demū expector: Obiacent pro adiacent. Prius mihi obtigisse. Ibi dicitur Qui lanā ob oculū habebat. Composita significat contra, ut Oppugno, Obijcio. Quandoq; circa: ut Obambulo, Obsideo. Quandoq; super, sive coram, sive obviam: ut Obvenio. Quandoq; Adut Obdeo. Dicimus enim, iste obiit mortem: hoc est, ad mortem

pretera quōd illic inciperent equos calcantibus urgere. & iterā ipsa meta dicitur: hoc est, ab inclinando: quod quum notam attigissent, ibi inclinarentur, & se iterarent. Hae tamen vox, ut pieraq; alia, quum in usu Latinorum non sit, in Graecolatinum Lexicon potius erāt rejicienda.

concessit. Compositur autem cum verbis incipientibus ab a, ut Obaudire: cum e, ut Occumbere: d, ut Obduco: e, ut Obcoo: f, ut Offero: g, ut Oggannio: h, ut Obheresco: i, ut Obijcio, ut Oblicero: m, ut Obmutesco: n, ut Obnitor: o, ut Obonor: p, ut Oppugno: q, ut Obquinifco: r, ut Obvino: s, ut Obstiter: t, ut Obtrineo: u, ut Obsidio. Sed quoties vocalibus iungitur, vel d, l, n, r, servatur b, integra. Cum c, amutatur b, in c, praeterquā in Obscurus, & Obscenurū in quibus duobus, b servatur, & additur post b. Cū aliis literis mutatur b in sequēte literā ut Offero, Offendo, Opportunus, Oppono. Excipiunt Omnia, quod abijcit b: nā perpetuū apud poetas corripitur. Horat. de Arte: Pleraq; differat, & praesens in tēpus omittat. Obmutesco servat utraq; cōpositionis partē integrā. In Operio, & compositis Adoperio, & cooperio abijciunt b. De r litera ante dicitur, in iis quae a t incipiunt, servatur b, ut Obtrudo.

Obtrecto, as, pen. corr. autore Festo, idem est quod obliquor, atq; alterius itroni obliquo, ut obliquor. Sumptum videtur ab accefrumēti purgamento, quod Graeci vocant ὀβριον. Obtrēbo, bas, Exacerbo. [μαζοβιον. Ger. Eram vasserama ede verittet mofm.] Festus. Obtrātis, a, um, cum e diphthongo. Aere alieno obtrūdāt, aere alieno opprellus. [ὀβριον. Gall. Eudēti. Ital. Obligato pro debito, indubito. Ger. Du Gittschuidm hōtēm veb verstet. Hisp. Obligado por deudas. Pol. Zali upom. Vng. adf. Ang. indēted, appressed with debt.] Cōfari libro 1. Comment. Omnes obtratos, quorum magnū numerum habebat, eodem conduxit. Varo lib. 1. de Re rust. cap. 17: Omnes agri coluntur hominibus servis, aut liberis, aut utriq; Libent, aut quum ipsi colunt, ut pieriq; pauperū cum sua progenie: aut mercenariis, cum conductitiis liberorum operis res majores, ut vindemias ac fornificias, administrant ii, quos obtratos vocant: & etiam nunc sunt in Asia, atq; in Aegypto, & in Illyrico complures.

Obambulo, as, n, p. Deambulo, huc illuc ambulo. [ὀβριον. Gall. Eudēti. Ital. Passer glare, andared saturo qua oia. Ger. Du vob her gheh spaterm. Bel. Wand en. Hisp. Passar, andar m deorim. Pol. Wychoch sie. Vng. Alafel fialak, arek. Ang. To walk a bond or a passit.] Plaut. in Cap. Item alii parasiti frustra obambulant in foro. Ovid. 2. Trist. quum solus obambulet ipse. Sapē etiam idem quod circumo, circumambulo, & sic ferē accusativo iungitur, ut circumo, circumambulo. Ovid. 11. Metam. Ille quidem totam gemebūdu obambulat Aetnā. Virg. lib. 3. Georg. dativo iungit: Non lupus insidias explorat ovilia circum: Nec gregibus nocturnus obambulat. Vbi Servius exponit Obambulat, pro Insidiatur. Liv. 6. bel. Maced. Obambulare munitur facile nosceretur ab Aetolis, coepit. Aliquando accipitur pro unā iunctūq; ambulate. Suet. in Tib. Et secretum pedis, nō nisi adhibito Druso filio, dedit, dextramq; obambulant, veluti incumbens, quoad perageretur lecto, continuit, & illi huc Obambulare, interpretē Festo, adversus abos ambulant, & quasi ambulanti se opponere.

Obambulatio, s. Deambulatio, inbulatio. [ὀβριον. Gall. Eudēti. Ital. Passer glamento. Ger. Das bin vob her gheh spaterm. Hisp. Obra de passarse. Pol. Wychoch sie. Vng. Setalar passu. An. A walking about or aground.] Autor ad Heren. 1. Proprieta quod frequentia & obambulatio hominū conturbat, & infirmat imaginum notas.

Obarelico, n, t. Circunquaq; areleo. [ὀβριον. Gall. Eudēti. Ital. Securi inturo. Ger. Du vob vob vob vob. Hisp. Securfer en derredor. Pol. Obsicham. Vng. El ajek meg gendok. Ang. To waze drit in all partit.] Obarmo, as, ate, Armis tegeo, armo. [ὀβριον. Gall. Eudēti. Ital. Armare. Ger. Waapn. Hisp. Armar. Pol. Zbroia nakrimam. Vng. Fel fegyverkezertm. Ang. To armen or wapen.] Hor. 4. Carm. Ode 4: quib. Mos unde de ductus p hōce tempus Amazonia fecit: Dextras obarmet, quarete distali.

Obaro, as, Circum aro, vel arando excolo. [ὀβριον. Gall. Eudēti. Ital. Arare, arare inturo. Ger. Andertm vob vob man iradet. Hisp. Arare en derredor, labrar la tierra. Pol. Wob vob. Vng. Be zantem, korvvel meg vantam. Ang. To arre aram.] Liv. 1. bel. Pon. Et quum hostes obarassent, quicquid heridit terreni extra murum erat, raporum semen iniecerunt. Obare, as, adiect. quodāmodo ater, & veluti subater. [ὀβριον. Gall. Eudēti. Ital. Alquand...

quando pro Adduco, admoveo, *αδωμι*. Nā ut supra docuimus, Ob, in cōpositione idem valet quod Ad. Plaut. in Pseud. Si hos expugno, faciem ego hāc rem meis civibus faciā. Pōst ad oppidum hoc vetus cōtinuū meum exercitū Protinūs obducā. Aliquando pro Inducere ponitur. Plin. li. 22. cap. 23: Torporem aut obducit percusso loco. Cic. 4. Acad. Conatus est tēbus tenebras obducere. Obducere frontem, est frontē cōtrahere, sive cōtrugare. Quint. li. 10. cap. 3: Interrogavit quē causa fidiā tam obducit. Obducere diē, dixit Cic. ad Att. lib. 16. Nono, inquit, Kalend. tur ad Siccam: ibi tanquā dōmī meae scilicet itaq; obduxi posteriū diem: id est, consumpsi, sive eucum illa loca duxi. Obducere callū dolori, est perpetua doloris affluēfactione res aduersas a quiete animo pati. Cic. 2. Tusc. Et ipse labor quasi callū obducit dolori. Tracta est metaphora ab us quotū manus, pedesq; ex perpetuis laboribus callis obduerunt. Illi enim ad ferendos labores magis sunt accommodati.

Obdūctio, s. f. Teftio, involutio. [ὄβδυσσις] *obdusis* Gall. *Obdusis*. Ital. *Obdusis*. Ger. *Obdusis*. Vng. *Obdusis*. Ang. *Obdusis*. Cic. pro C. Rab. Carnifex verō, & obductio capitis, & nomen ipsum crucis abfit, &c. Obductio capitis: id est, obvolutio, inquit Budeus.

Obdulcesco, celsis, n. Dulcesco, dulcis fio. [ὄβδυσσις] *obdusis* Gall. *Saducis*, *deumis* Ital. *Adolere*. Ger. *Saducis*. Vng. *Saducis*. Pol. *Saducis*. Ang. *Saducis*.

Obdureo, res, rui, n. A quo Obduresco, durior fio. [ὄβδυσσις] *obdusis* Gall. *Saducis*. Ital. *Indurari*. Ger. *Saducis*. Vng. *Saducis*. Pol. *Saducis*. Ang. *Saducis*. Cic. Cornif. Equidem sic iam obdurui, ut ludos Caesaris nostri æquissimo animo viderē: quod est quasi callum obduxi, ocellum.

Obdureo, is, n. Idem quod Obduresco. [ὄβδυσσις] *obdusis* Gall. *Saducis*. Ital. *Indurari*. Ger. *Saducis*. Vng. *Saducis*. Pol. *Saducis*. Ang. *Saducis*. Cic. Cornif. Equidem sic iam obdurui, ut ludos Caesaris nostri æquissimo animo viderē: quod est quasi callum obduxi, ocellum.

Obediō, dis, divi, ditum, n. q. Obtempero, parco, morem gerō, moriger sum. [ὄβδυσσις] *obdusis* Gall. *Obtemperare*. Ital. *Obtemperare*. Ger. *Obtemperare*. Vng. *Obtemperare*. Pol. *Obtemperare*. Ang. *Obtemperare*. Cic. 1. Offic. Appetitum rationi obedientem prebeamus. Idem 3. Offic. Naturæ obediens homo, homini nocere non potest. Migrat interdum in nomen: unde Obediētor & obediētissimus. Liv. lib. 25: Et ut imperiis viroū nemo obediētor me uno fuerit, ita post mortem, &c. Plin. lib. 16. cap. 43: Obediētissimā quocunq; in opere fraxinus.

Obediētia, s. f. p. Obsecundatio. [ὄβδυσσις] *obdusis* Gall. *Obsequium*. Ital. *Obsequium*. Ger. *Obsequium*. Vng. *Obsequium*. Pol. *Obsequium*. Ang. *Obsequium*. Cic. 1. Offic. Relinquant enim & abiciant obedientiam, nec rationi parent. cui sunt subiecti lege naturæ.

Obediēter, Obsequenter. [ὄβδυσσις] *obdusis* Gall. *Obsequenter*. Ital. *Obsequenter*. Ger. *Obsequenter*. Vng. *Obsequenter*. Pol. *Obsequenter*. Ang. *Obsequenter*. Liv. 25. Punic. Obediēter curatum est. Idem 5. ab Vrber. Collatum obediēter, missumq; ad exercitum est.

Oba, n. q. A nonnullis usurpatur pro non audio. *μαγνη* cuius tamē significatiōnis nullum idoneum ex al quo videri potest testimoniu. Olim Obaudio idē significabat quod hodie Obedio: quod & aperte docet Festus, qui obedio interpretatur pro obaudio. Neitor nō contemendus Grammaticus autor est, Obedio dictum esse ab Obaudio, au, in e, commutato. Vide plura in verbo Obedio.

Obbā, s. f. p. Poculi genus, autore Nonio, vel lignum, vel ex quibusdam a verbo Obbibō (ut quidam putāt) appellatum: quo verbo etiam Cic. usus est pro simplici Bibo. Vel ut alii malunt a Braco dicitur, quod tribum, vel populi partē, sive turban signifi- cat. [ὄββω] *obbeo* Gall. *Obbeo*. Ital. *Obbeo*. Ger. *Obbeo*. Vng. *Obbeo*. Pol. *Obbeo*. Ang. *Obbeo*. Cic. pro C. Rab. Carnifex verō, & obductio capitis, & nomen ipsum crucis abfit, &c. Obductio capitis: id est, obvolutio, inquit Budeus.

Obbibō, is, pen. cor. n. Bibo. [ὄββω] *obbeo* Gall. *Obbeo*. Ital. *Obbeo*. Ger. *Obbeo*. Vng. *Obbeo*. Pol. *Obbeo*. Ang. *Obbeo*. Cic. pro C. Rab. Carnifex verō, & obductio capitis, & nomen ipsum crucis abfit, &c. Obductio capitis: id est, obvolutio, inquit Budeus.

Obbūctio, s. f. Teftio, involutio. [ὄβδυσσις] *obdusis* Gall. *Obdusis*. Ital. *Obdusis*. Ger. *Obdusis*. Vng. *Obdusis*. Pol. *Obdusis*. Ang. *Obdusis*. Cic. pro C. Rab. Carnifex verō, & obductio capitis, & nomen ipsum crucis abfit, &c. Obductio capitis: id est, obvolutio, inquit Budeus.

Obdulcesco, celsis, n. Dulcesco, dulcis fio. [ὄβδυσσις] *obdusis* Gall. *Saducis*, *deumis* Ital. *Adolere*. Ger. *Saducis*. Vng. *Saducis*. Pol. *Saducis*. Ang. *Saducis*.

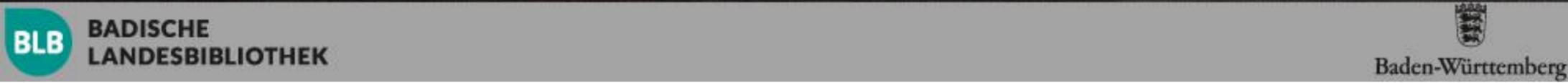
Obdureo, res, rui, n. A quo Obduresco, durior fio. [ὄβδυσσις] *obdusis* Gall. *Saducis*. Ital. *Indurari*. Ger. *Saducis*. Vng. *Saducis*. Pol. *Saducis*. Ang. *Saducis*. Cic. Cornif. Equidem sic iam obdurui, ut ludos Caesaris nostri æquissimo animo viderē: quod est quasi callum obduxi, ocellum.

Obdureo, is, n. Idem quod Obduresco. [ὄβδυσσις] *obdusis* Gall. *Saducis*. Ital. *Indurari*. Ger. *Saducis*. Vng. *Saducis*. Pol. *Saducis*. Ang. *Saducis*. Cic. Cornif. Equidem sic iam obdurui, ut ludos Caesaris nostri æquissimo animo viderē: quod est quasi callum obduxi, ocellum.

Obediō, dis, divi, ditum, n. q. Obtempero, parco, morem gerō, moriger sum. [ὄβδυσσις] *obdusis* Gall. *Obtemperare*. Ital. *Obtemperare*. Ger. *Obtemperare*. Vng. *Obtemperare*. Pol. *Obtemperare*. Ang. *Obtemperare*. Cic. 1. Offic. Appetitum rationi obedientem prebeamus. Idem 3. Offic. Naturæ obediens homo, homini nocere non potest. Migrat interdum in nomen: unde Obediētor & obediētissimus. Liv. lib. 25: Et ut imperiis viroū nemo obediētor me uno fuerit, ita post mortem, &c. Plin. lib. 16. cap. 43: Obediētissimā quocunq; in opere fraxinus.

Obediētia, s. f. p. Obsecundatio. [ὄβδυσσις] *obdusis* Gall. *Obsequium*. Ital. *Obsequium*. Ger. *Obsequium*. Vng. *Obsequium*. Pol. *Obsequium*. Ang. *Obsequium*. Cic. 1. Offic. Relinquant enim & abiciant obedientiam, nec rationi parent. cui sunt subiecti lege naturæ.

Obediēter, Obsequenter. [ὄβδυσσις] *obdusis* Gall. *Obsequenter*. Ital. *Obsequenter*. Ger. *Obsequenter*. Vng. *Obsequenter*. Pol. *Obsequenter*. Ang. *Obsequenter*. Liv. 25. Punic. Obediēter curatum est. Idem 5. ab Vrber. Collatum obediēter, missumq; ad exercitum est.

Terent. Recyt. Centum obfirmare est viam me, quam decrevi persequi. Vbi Donatus: Obfirmare viam, adversus omnia ob-

firmata, nomē ex participio. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Affirmo. Ital. Affirmato. Ger. Obfirmen / für sich selbst da-
Hisp. Confirma. Pol. Zafirmo. Vng. Vng. Confirma. Ang. Obfirmare. Subfirmare. Cicero ad Attic. lib. 1. incredibile est quanto mihi videatur illius voluntas obfirmator, & in incunctia obfirmator.

Obfirmare, adverbium, Perinaciter. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obfirmare. Ital. Obfirmato. Ger. Obfirmen / mit großer Festigkeit. Hisp. Confirma. Pol. Zafirmo. Vng. Vng. Confirma. Ang. Obfirmare. Subfirmare. Sueton. in Tibero, capite 25. Ad capellam rem perurgebant, quamquam obfirmate resistebant.

Obfirmatio, nomen, m. q. Oppositio, obiectio. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obfirmatio. Ital. Obfirmato. Ger. Obfirmen / mit großer Festigkeit. Hisp. Confirma. Pol. Zafirmo. Vng. Vng. Confirma. Ang. Obfirmare. Subfirmare. Sueton. in Tibero, capite 25. Ad capellam rem perurgebant, quamquam obfirmate resistebant.

Obfirmatio, nomen, m. q. Oppositio, obiectio. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obfirmatio. Ital. Obfirmato. Ger. Obfirmen / mit großer Festigkeit. Hisp. Confirma. Pol. Zafirmo. Vng. Vng. Confirma. Ang. Obfirmare. Subfirmare. Sueton. in Tibero, capite 25. Ad capellam rem perurgebant, quamquam obfirmate resistebant.

Obfirmatio, nomen, m. q. Oppositio, obiectio. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obfirmatio. Ital. Obfirmato. Ger. Obfirmen / mit großer Festigkeit. Hisp. Confirma. Pol. Zafirmo. Vng. Vng. Confirma. Ang. Obfirmare. Subfirmare. Sueton. in Tibero, capite 25. Ad capellam rem perurgebant, quamquam obfirmate resistebant.

Obfirmatio, nomen, m. q. Oppositio, obiectio. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obfirmatio. Ital. Obfirmato. Ger. Obfirmen / mit großer Festigkeit. Hisp. Confirma. Pol. Zafirmo. Vng. Vng. Confirma. Ang. Obfirmare. Subfirmare. Sueton. in Tibero, capite 25. Ad capellam rem perurgebant, quamquam obfirmate resistebant.

Obfirmatio, nomen, m. q. Oppositio, obiectio. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obfirmatio. Ital. Obfirmato. Ger. Obfirmen / mit großer Festigkeit. Hisp. Confirma. Pol. Zafirmo. Vng. Vng. Confirma. Ang. Obfirmare. Subfirmare. Sueton. in Tibero, capite 25. Ad capellam rem perurgebant, quamquam obfirmate resistebant.

Obfirmatio, nomen, m. q. Oppositio, obiectio. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obfirmatio. Ital. Obfirmato. Ger. Obfirmen / mit großer Festigkeit. Hisp. Confirma. Pol. Zafirmo. Vng. Vng. Confirma. Ang. Obfirmare. Subfirmare. Sueton. in Tibero, capite 25. Ad capellam rem perurgebant, quamquam obfirmate resistebant.

Obfirmatio, nomen, m. q. Oppositio, obiectio. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obfirmatio. Ital. Obfirmato. Ger. Obfirmen / mit großer Festigkeit. Hisp. Confirma. Pol. Zafirmo. Vng. Vng. Confirma. Ang. Obfirmare. Subfirmare. Sueton. in Tibero, capite 25. Ad capellam rem perurgebant, quamquam obfirmate resistebant.

vetate. Ang. Oppone. Leyed. Cicero pro Foteio: Propugnaculum hostibus oppositum & obiectum. Obiecta vallo munitiones, apud Liv. lib. 3. ab Urbe. Interdum idem est quod oblatum. Cic. 2. de Fin. Obiecta specie voluptatis. Idē 1. Acad. Vt si qui tremereat obiecta tremibili re. Obiectus ad omnes casus periculorum, Cicero Torquato. Obiectus alii quando idem est quod exprobratus, datum vitio. Cicet. pro Cluent. Crimen obiectum non confiteri.

Obiectus, nomen, m. q. Oppositio, obiectio. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obiectio. Ital. Oppositio. Ger. Ein entgegen gesetztes. Hisp. Contrapositum. Pol. Przeczywne. Vng. Ellen veter. Ang. An opposing or laying before. Plin. li. 2. cap. 10. Obiectu terra lunam occultari. Virgil. 1. Acneid. insula portum Efficit obiectu lateram.

Obiectum, nomen, n. f. Philosophi usurpabant pro eo quod sensu aliquo percipitur. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obiectum. Ital. Obiecto. Ger. Ein gegen sich einer Quantität / als die Farben der gesch / als die gethen des gehrs / ic. Hisp. Lo que se contrapone a los ojos. Pol. Smysl em obiekcyj. Vng. Erekenyseknek cselja. Ang. An object. Vnde colorem visus obiectum vocat, sonum auditus, odorem olfactus, saporem gustus, & corpus sensibile tactus. Vox in scholis philosophorum usitata & iactata crebro in sophistarum concertationibus.

Obiectio, nomen, f. p. Frequenter obijcio, oppono, impuro, exprobro. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obiectio. Ital. Obiectio. Ger. Gegen sich setzen. Hisp. Contraponer delante de. Pol. Zamiancie. Vng. Ellen veter. Ang. To put before the eye, to cast before. Cicero in Salust. Qui fallum crimen bonis obiectat Plautus in Trinummo: Ne omnino inopia cives obiectare possint tibi. Hinc obiectatio, exprobratio. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obiectatio. Ital. Obiectio. Ger. Gegen sich setzen. Hisp. Contraponer delante de. Pol. Zamiancie. Vng. Ellen veter. Ang. To put before the eye, to cast before. Cicero in Salust. Qui fallum crimen bonis obiectat Plautus in Trinummo: Ne omnino inopia cives obiectare possint tibi. Hinc obiectatio, exprobratio.

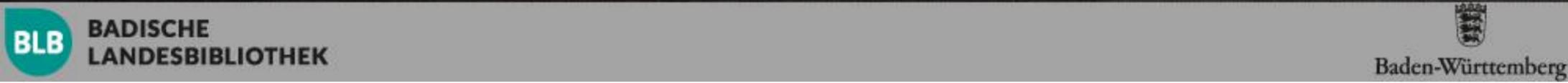
Obiectio, nomen, f. p. Frequenter obijcio, oppono, impuro, exprobro. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obiectio. Ital. Obiectio. Ger. Gegen sich setzen. Hisp. Contraponer delante de. Pol. Zamiancie. Vng. Ellen veter. Ang. To put before the eye, to cast before. Cicero in Salust. Qui fallum crimen bonis obiectat Plautus in Trinummo: Ne omnino inopia cives obiectare possint tibi. Hinc obiectatio, exprobratio.

Obiectio, nomen, f. p. Frequenter obijcio, oppono, impuro, exprobro. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obiectio. Ital. Obiectio. Ger. Gegen sich setzen. Hisp. Contraponer delante de. Pol. Zamiancie. Vng. Ellen veter. Ang. To put before the eye, to cast before. Cicero in Salust. Qui fallum crimen bonis obiectat Plautus in Trinummo: Ne omnino inopia cives obiectare possint tibi. Hinc obiectatio, exprobratio.

Obiectio, nomen, f. p. Frequenter obijcio, oppono, impuro, exprobro. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obiectio. Ital. Obiectio. Ger. Gegen sich setzen. Hisp. Contraponer delante de. Pol. Zamiancie. Vng. Ellen veter. Ang. To put before the eye, to cast before. Cicero in Salust. Qui fallum crimen bonis obiectat Plautus in Trinummo: Ne omnino inopia cives obiectare possint tibi. Hinc obiectatio, exprobratio.

Obiectio, nomen, f. p. Frequenter obijcio, oppono, impuro, exprobro. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obiectio. Ital. Obiectio. Ger. Gegen sich setzen. Hisp. Contraponer delante de. Pol. Zamiancie. Vng. Ellen veter. Ang. To put before the eye, to cast before. Cicero in Salust. Qui fallum crimen bonis obiectat Plautus in Trinummo: Ne omnino inopia cives obiectare possint tibi. Hinc obiectatio, exprobratio.

Obiectio, nomen, f. p. Frequenter obijcio, oppono, impuro, exprobro. [רפח] mecha [רפח] ierengyo Gall. Obiectio. Ital. Obiectio. Ger. Gegen sich setzen. Hisp. Contraponer delante de. Pol. Zamiancie. Vng. Ellen veter. Ang. To put before the eye, to cast before. Cicero in Salust. Qui fallum crimen bonis obiectat Plautus in Trinummo: Ne omnino inopia cives obiectare possint tibi. Hinc obiectatio, exprobratio.

Objurgatio, frequentativum. Plautus in Trinummo: Rogitas, reae objurgitem?
 Objurgatio, s. Castigatio, reprehensio. [תוכחה] tochtah. In-
 quiescit. Gall. Tauffen. Ingre reprehensio. Ital. Aspra reprehensio di
 qualiter. Ger. Beschuldigung mit wort. Hisp. Apretia obra
 de reprehender. Pol. S. emi karania. Vng. Dargala, feld. Ang. A
 chiding, rebuking. Cic. de Amicit. Deinde ut objurgatio con-
 tumelia caret.
 Objurgatio, m. t. Qui alterum objurgat. [תוכחה] tochtah. In-
 quiescit. Gall. Reprehensio. Ital. Reprehendere. Ger. Ein beschuldigen der ei-
 nem mit rachen worten vnd sein missthat strafft. Hisp. Aquel que a
 reprehende, reprehender. Pol. Ten kieri strimul emi karani. Vng.
 Dargala, feld. Ang. A reprehender or rebuking. Cic. de Leg. Agrar.
 Nam attendite quantas concessionis agrorum hic nosset ob-
 jurgator uno verbo facere conetur.
 Objurgatio, s. adiectivum. Quod ad objurgationem pertinet.
 [תוכחה] tochtah. In quiescit. Gall. Appartenant a reprehensio. Ital. Pertinente a ri-
 prehensione. Ger. Das ja der beschuldigung gehert. Hisp. Pertinente
 a reprehensio. Pol. Ten kieri do karania przytulaj. Vng. Fedohex,
 dargalabax, vato. Ang. Pertaining to chiding or rebuking. Cic. ad
 Attic. lib. 13: Vna cum illius objurgatoria tibi meam quoque
 quam ad eum respiceram, misit.
 Oblatio, as, pen. prod. ad. p. Iurejurando astringo. [עשיב]
 eshib. Inquit Festus, citans locum ex antiqua fabu-
 la, cujus inscriptio erat Pentheulea: Formidabant objurare,
 Cic. pro Calpio: Fuit in hac causa peritissis quidam, patrius,
 censor, magister, objuravit Marcus Caelium, sic neminem un-
 quam parens. Ita enim legit Calepinus, sed corrupte. Ibi enim
 Objuravit legendum est, non Objuravit.
 Oblatio, L. do. [הרע] herah. [מחבל] machbal. [מחבל]
 ma. Gall. bliffer, offeindre, matler. Ital. Offendere. Ger. Deniqen.
 Hisp. Dañar a libar. Pol. Obrazam. Vng. Meg serem. Ang. To
 annoy, to hurt. Plaut. in Cal. Ne oblatis manum: hoc est, ne
 oblatis.
 Oblatio, Vitis nigra, apud Diosc. lib. 4. cap. 105.
 Oblanguo, es, n. f. Langueo. [חלה] chalah. [חלה]
 chalah. Gall. Langueur, être languif.
 Ital. Essere languido. Ger. Ertaucht, schlief vnd müd werden Hisp.
 Enflaquecerse. Pol. Os abial emi. Vng. Hirudok, meg tankadek,
 betegold. Ang. To be lame and weary away. Cic. ad Tyrón. Li-
 tero: x. me, sive noxia, tu: desiderio oblanguerunt.
 Oblatio, as, n. p. Circum aut contra latrare. [עשיב]
 eshib. Gall. Aboyer contre, inier apre. Ital. Abbiare all' incanto. Ger.
 Wiberellen, wiberbiffen. Hisp. Ladrar y maldize en contrario.
 Pol. Odzykac. Vng. Elleni szatok. Ang. To bark about or
 against. Et proprie est canum: quamquam etiam per transla-
 tionem pro obloqui, sive oburgare accipitur. [עשיב]
 eshib. Et apud Silium lib. 8. hinc auctus opes, largusq; rapinx, Intima
 dum vulgi fovent, oblatratq; Senatum. Lactant. lib. 4. Qua De-
 metrianus (sicut ipse ait) oblatratem atq; obstreperentem veni-
 tati, redarguere conatur.
 Oblatio, onis, m. t. & Oblatio, cis, f. t. Plaut. Mil. Sed nolo
 mihi oblatricem in aedes intrmittere.
 Oblatio, & oblatum, vide in OFFER O infra.
 Oblatio, as, ad. p. Recreo, delecto, lusifico. [עשיב]
 eshib. Gall. Recreer, sejourner. Ital. Recreare, de-
 lectare. Ger. Berstigen, tzen. Bel. Dormare. Hisp. Alegrar a de-
 lectar a otro. Pol. Obwieslan. Vng. Gubhikéti em, vidamiram.
 Ang. To delight inathing. Plaut. Afnar. Oblatio interea il-
 lu. Terentius in Phorm. Habebis quae tuam senectutem oble-
 dent. Plautus Pœn. Amabò, num hi falso oblectant gaudio
 noi? Horatius de Arte: Interdum speciosa jocis, morataq; re-
 de Fabula nullius venetis, sine pondere, & arte. Valerius oble-
 dat populum, meliusq; moratur, Quam, est, Terentius Heeyr.
 Dit mihi Philotis, ubi te oblectasti tam diu? Habet autem
 Oblatio interdum cum accusativo ablativum cum preposi-
 tione Cum, Cicero ad Quint. Fratrem: Oblatit te cum Cice-
 rone nostro quam bellissime. Terent. in Adelph. Bono animo
 esto, tu cum illa te intus oblecta interim. Habet & ablativum
 post accusativum, cumq; sine prepositione. Cic. de Senect.
 Num igitur horum senectus miserabilis fuit, qui se agricola-
 tione oblectabant? Terent. in Eunu. Me speres, me te oble-
 des, mecum tota sis. Cicero ad Caelium lib. 2. In communibus
 miseris hac tamè oblectabat specula. Idem pro Murræa: Lu-
 dis tamen oblectamur & ducimur.
 Oblatio, aris, d. p. Oblatio. Cic. ad Quint. Fratrem lib. 2: Ego
 me in Cumano, & Pompeiano, praeterquam, quod sine te, ca-
 terum satis commode oblectabar.
 Oblatio, onis, f. Delectatio, recreatio. [עשיב]
 eshib. Gall. Recreer, sejourner. Ital. Dilectatione,
 Ger. Buhigung. Hisp. Obra de deliciar deleyce. Pol. Obwieslanie.
 Vng. Gubhikéti. Ang. A delighting or taking of pleasure. Cic.
 Acad. Indagatio ipsa rerum cum maximam, tum etiam oc-
 culissimam habet oblectationem. Idem 1. Acad. Dolonia

medicinam à philosophia peto, & otii oblectationem hanc
 honestissimam puto.
 Oblatio, onis, m. t. Idem. Solatium in malis questum ani-
 mi fallèdi causa, aberratio à marore, à tristitia, à doloris sen-
 su. Cic. de Senect. Satiari delectatione non possum, ut me se-
 nectutis requiem oblectamentumq; noceatis. Tacit. lib. 1. et
 Nec deorant qui voce, vultuq; tristi, inter oblectamenta regia
 spectari cuperent.
 Oblatio, onis, n. t. Oblotamentum. Stat. 3. Syl. Nec delectat
 variaz circum oblectamina vitæ.
 Oblatio, dis, pen. prod. act. t. ex Ob & Lido, significat lidè,
 suffoco, neco. [הרע] herah. [מחבל] machbal. [מחבל]
 ma. Gall. Suffocare. Ital. Suffocare. Ger. Berstigen. Hisp.
 zar. Pol. Váshem. Vng. Meg serem. Ang. To suffocate, to
 smother. Cic. de Leg. Agrar. lib. 2. Ne angustia ferus oblidet.
 Tacit. lib. 3: Exin oblidit faucibus, id est, in corpora in Gemo-
 niis abjecta.
 Oblatio, vocis est, apocope vocis, quasi intercisionem & inter-
 ruptionem dicitur.
 Oblatio, gas, pen. cor. Circumligo, astringo, colligo. [עשיב]
 eshib. Gall. Lier autour en auct, com. lye. Ital.
 zar. Pol. Váshem. Vng. Meg serem. Ang. To bind about or
 together. Colum. lib. 6. cap. 28: Sive ut femina, sive ut masculus
 concipiatur, nostri arbitrii fore Democritus affirmat, qui
 præcipit ut quum progenerari masculum velimus, similitum
 testiculum admittamus inco funiculo, aliove quolibet obli-
 gatus: quum feminam, dextum. Curtius: Ne obligato quidè
 vulnere, haud segnius desinata exequitur. Colum. lib. 11. cap.
 2: Bonus operarius prati iugerum defecat, nec minus mille
 ducentos manipulos unus obligat, qui sint singuli quaternum
 librarum. Per translationem Obligare est, devincire
 beneficiis, & sibi obstringere. [עשיב] eshib. [מחבל]
 ma. Gall. Obliger. Ital. Obligare. Ger. Berstigen, vntaten Hisp.
 Obligar. Vng. Hezka kaptelen. Ang. To oblige. Cicero Aulo
 Trebonio: Dolabellam antea tantummodo diligebam, obli-
 gatus nihil etiam. Idem ad Quintum Fratrem lib. 3: Scavimus
 beneficio defensionis valde obligati. Idem 4. in Catil. Hostes
 alienigenæ aut oppressi servant aut recepti beneficio obli-
 gati putant. Plinius Epist. 69: Obligabis me, obligabis Cal-
 vium nostrum, obligabis ipsum non minus idoneum debi-
 torem, quam nos putas. Obligare se furti: hoc est, furti cri-
 men incurere. Gellius lib. 7. cap. 13: Quod cui servandum da-
 tum est, si id usus est, sive quod utendum accepit ad aliam
 rem, atq; accepit, usus est, furti se obligavit.
 Obligatio, onis, f. [עשיב] eshib. [מחבל] machbal. [מחבל]
 ma. Gall. Obligation. Ital. Obligo. Ger. Verbindung Hisp. Obra
 de obligar. Pol. Obwiazka. Vng. Adlyag, kórhelyes. Ang. Obligation. Cic.
 ad Brutum: Est autem gravior & difficilior animi & sen-
 tentiæ, maximit præsertim in rebus pro altero, quam pecuniarum
 obligatio.
 Obligatus, & obligatus participia Senec. de Benef. lib. 1. cap. 4:
 Tu me aliquid eorum doce, per quæ obligatum obligatum-
 rumq; animi certent. Dapem obligatam reddere tibi: id est,
 promissam ac debitam, Horat. 2. Carm. Ode 7. Differunt tamè
 secundum Alconium, Obligatus & Distinctus, quoniam Ob-
 ligatus etiam no dis vinculo duci potest: Distinctus manet
 tantum & sine vinculis.
 Obligatus, quis, pen. prod. n. g. Multa avide confuso, vol-
 upratem & sauratem ex eduliorum immoderato usu ca-
 pio; dilapido, profundo, abligurio. [עשיב] eshib. [מחבל]
 ma. Gall. Confuser & dissiperer tout par saurité. Ital. Trovare
 Ger. Berstigen, vntaten, vntaten, vntaten vntaten. Bel.
 Tuden. Hisp. Gallar en golosina. Pol. Nyciadam, vntaten. Vng.
 lakem, meg tzen. Ang. To wallow and spend vntaten.
 Vnde etiam pro patrimonio profundere sumunt. Cicero in
 Catil. Orat. 2: Nihil cogitant nisi cædes, nisi incendia, nisi res-
 nas: patrimonia sua profuderunt, fortunas suas obliga-
 rierunt.
 Oblimo, as, pen. prod. act. p. ex Ob, & Limus, componi vide-
 tur, & significat Limo obduco, sive limo repleo. [עשיב]
 eshib. Gall. Emplir au courtis de boue, fange & mure. Ital. Coprire di
 ra di limo, di fango. Ger. Mit lemeditigen takt vnd schim vbersthen
 Hisp. Enfagar con cieno. Pol. Oblimiam. Vng. De farragone,
 jón. Ang. To cover or fill with slat. Cicero lib. 2. de Natura deo-
 rum: Nilus Aegyptum irrigat, & quum tota aflare obrutam,
 oppleramq; tenuerit, tum recedit, mollitosq; & oblimans
 agros ad serendum relinquit. Virgil. lib. 3. Georg. & sulcos
 oblimet inertes. Per translationem Claudianus lib. 1. pro
 oblectare, seu obrundere, vel inquinare posuit: sed quod dis-
 fusor honesti Luxur & humanas oblimat copia mentes.
 Est & oblimo, à Limo, limas, compositum quo Horat. lib. 1.
 Ser. Satyr. 3. usus est pro confuso, [עשיב] eshib. [מחבל]
 ma. Oblimate malum est.

O blifio.

obliu. m. d. v. Gall. de ianor. Ital. Giocare, scherzare. Germ. Mit einander schimpffstet treiben. Hisp. jugar a burlar. Pol. Zartem oddate, odgriman. Vng. talligam. Ang. To play or sport. Plautus in Trucul. Quum vident quempiam se adseruare, obcludunt, quo cultudem Oblectent per joculum & ludum.

O bmanens. Pro diu manens, ut Permanens. Festus.

O bmoifor, lris, facta mole obstruo, vel molem obijcio. [obmoifor, lris. Gall. Avec peine & travail mettre au deuant, afin d'empescher passer ou auantment. Ital. Perre con fatica una cosa auanti a' un' lora per impedire il passo. Ger. Entgegenhaumen, etwas gestis entgegensetzen. Hisp. Empachar el passo con fuerza. Pol. Przeciwno stawiam. Vng. Az el romlaltat meg oppitem. Ang. To block the way. Liv. 7. vel. Maced. Sed undiq; omnes ad munienda & obmolienda, quae ruinis strata erant, concurrerunt: id est, obmolienda, quae ruinis strata erant, concurrerunt: id est, obstruenda oppositis molibus. Curtius lib. 6. Aidorum truncos & saxa obmoliuntur.

O bmoiforo, es, pro Admonco apud antiquos dicebatur, auctore Festo. [obmoiforo, es. Gall. Mamerer centre quelqu'un. Ital. Mamerare contra alcuo. Ger. Widet etwas auten vnd brüthen. Hisp. Marnar contra alcuo. Pol. Odmar-karac. Vn. Eheni marok. An. To marnar apantil. Ouid. epist. 17. Vana peto, precibusq; meis obmurnat ipse.

O bmoiforo, scis, n. t. quasi mutus fio. [obmoiforo, scis. Gall. Se taire comme muet. Ital. Ammutire. Germ. Erstummen. Hisp. Enmudeleser. Pol. Osmialt eo, mowem wtracyel. Vn. Muz nemolok. Ang. To keep silence, to be dumb. Cic. 2. de Fin. Sed quia tale sit, ut vel si ignorent id homines, vel si obmutuissent, sua tamen pulchritudine esset, specieq; laudabile. Idē 2. de Orat. Ego vero, inquit Crassus, neq; Antonium verbum facere patiar, & ipse obmutescam, nisi prius a vobis impetaro. Virg. 6. Aeneid. dixit, pressosq; obmutuit ore. Apud Plin. pro obfolescere lib. 3. cap. 13. Lydium Sardibus emebatur, quod nunc obmutuit.

O bmoiforo, as, vide NATO, natus, in No, nas.

O bmoiforo, is, est, auctore Festo, Obligo, verbum maximē in nuptiis frequens.

O bmoiforo, m. f. adject. Niger, vel subniger, aut ut quidam volunt, admodum niger. [obmoiforo, m. f. Gall. Noir, ou fait noir. Ital. Fato nero, i molti nera. Germ. Schwarz, oder eder bistig schwarz. Hisp. Fato i macho negro. Pol. Czarny. Vng. fekete. Ang. Very black, or somewhat black. Plin. lib. 8. cap. 23. Radicibus multis & obnigris.

O bmoiforo, ens, obniti, pen. prod. & r. Contrā nitor, obliator. [obmoiforo, ens. Gall. Refiter de tout son pouuoir, tenir ferme centre. Ital. Sforzarsi all' inuicem. Ger. Entgegen tragen oder sich widersetzen, widerstehen. Hisp. Resistir en contrario. Pol. Zastawian sie. Vng. Ellene enlakodem. Ang. To resist, to withstand. Virg. 1. Georg. Versaq; in obnoxios argentur cornua vasto Cum gemitu. Cic. pro Mil. At nō P. Clodio mortuo nistatus iam rebus obnitiendum est Miloni, ut peccatur dignitatem suam.

O bmoiforo, adverbium. Cum conatu, enixē, totis viribus. [obmoiforo, adverbium. Gall. En' effortant centre, de tout son pouuoir. Ital. Con tutti sforzi. Ger. Hestigtst, transamlich mit allen treften. Hisp. Esforzando con todo su fuerza. Pol. Zupil' wsiemim, zoga. Vng. Nagy erővel. Ang. With all power and force. Terent. And. Pedibus manibusq; obnitiē omnia sequarum.

O bmoiforo, is, a, um, ex Ob & Noxius componitur. [obmoiforo, is, a, um. Gall. Obligato, qui a deffero d' elter panu pour quelque chose. Ital. Obligato, obligato. Ger. Schuldig, vnderterren, verfinnt. Hisp. Obligado, obligado, pro deus de parricion. Pol. Dinni podlegi. Vng. Meltis, buvontisre melta. Ang. That hath deseru'd punishment, guilty, bound, subiect. Noxius autem a noxia, aut Noxa derivatur, quae a nocendo originem trahunt. Apud antiquos Noxia (ut Festus ait) pro damno capiebatur, apud poetas pro culpa: Noxa vero pro peccato, aut peccati pena, quae omnia complectitur Nonius. Nam qui noxius est, damnum sibi plerumque, & alii: culpam vero sibi infert, postremoq; peccati penam. Vnde de Obnoxius: id est, noxia, sine noxa circumdatus, vel quasi ob noxiam, siue noxam notatus, & pena addictus. Festus qui poetas obligatus est ob delictum, ut puta siquis morbus obnoxius, ob nimiam cibi intemperantiam: aut, si mulier, ob stupri cum aliquo vno consuetudinem, illi obnoxia sit. Accipitur tamen etiam generalius, ut Obnoxius dicitur qui quouis modo est obligatus, seu addictus. Terentius in Heccy. Tuus uxori obnoxius sum, ita me olim suo ingenio petulit hoc est, uxori propter eius erga me beneficia obliga-

tus sum. Obnoxius etiam aliquando dicitur, quod nox hoc est, damno est expositus. Plin. de vitiis illustribus: illa vitiis, pueriq; eligit, quorum vitatem iniuria obnoxia scilicet. Sic etiam dicimus arbores, vel regiones ventis, vel temp. etiam esse obnoxias: hoc est, expositas, & (ut ita dicā) subiectas. Col. lib. 4. cap. 13. Rursus exilis terra, & accliu, torrentiq; alla, vel quae vehementius procellis obnoxia est, humilis iugū potius. Est praeterea, quando Obnoxius accipitur pro obediēte, & morigero. Salust. in Catil. Eratq; et cum Fulvia nobili muliere vetus cōsuetudo, cui quū minus gratus esset, quia pra. iugū minus largiri poterat, repēdit glorians, maria monte, & publici cepit, & minari interdum ferro, nisi sibi obnoxia foret: id est, morem gereret. Interdū Obnoxius ponitur pro noxio, & sic Obnoxius & Innoxius sunt cōtraria. Ennius, sed arum vera virtute vivere, animatum addcet fortiter, cum obnoxioxi vocare aduersus aduersarios: ea libertas est, qui potius patum & firmum gestit: aliter res obnoxia nocte in obnoxia iacet. Obnoxioxi ingenuum: id est, illiberale, & degener dicitur a Plinio in Praefat. lib. 9. Obnoxioxi profectio animi, ut in felicitate ingenui est, deprehendi in furto male, quam mortuum agnosceret. Obnoxia corpora dicuntur a Plinio, quae longi valerudiana, lib. 31. cap. 6. Nāq; paulo diutius quam hūanis vi oportet. Ac postea frigida dulci nec sine oleo dicendū, quod vulgus alienum arbitratur, idcirco non alii corporibus magis obnoxioxi.

O bmoiforo, adverb. quod, teste Budæo, significat seruiter & repēdētia apud Liv. lib. 3. ab Urb. Obnoxio dicere sententiam. [obmoiforo, adverb. Gall. seruilement, par crainte. Ital. Seruilement, con timore. Ger. Daderwartig, in forchtamich. Hisp. Seruilement, con miedo.]

O bmoiforo, as, are, ad. p. Est quasi caligine quadā & nubilo obtebatur: hoc est, obcurū facere, & quasi nubibus imple- re. [obmoiforo, as, are. Gall. obscur, ou fait obscur. Ital. Obscur, ou fait obscur. Ang. Cloudie, dark. Vn. Obnubila loca dicuntur obscura, & tenebris obfita, apud Cic. 1. Tuscul. O bmoiforo, is, pen. prod. n. t. Abscondo, tego. [obmoiforo, is, pen. Gall. Obscur, ou fait obscur. Ital. Obscur, ou fait obscur. Ger. Obscur, ou fait obscur. Hisp. Obscur, ou fait obscur. Pol. Czarny, ou fait obscur. Vng. Obscur, ou fait obscur. Ang. To cover, to hide. Stat. 6. Theb. Obnubilaq; comas, & temperat astra galero. Festus, Obnubila, caput operit: unde & nuptia dicitur a capitis operatione. Hec Festus. Cic. pro Rabir. Sed Tarquinus superbiissimi regis ista sunt cruciatus carmina, quae tu homo lenis ac populans identissime commemoras. Caput obnubito: arbori intusculi suspendio Virg. 11. Aen. comas obnubito amictis.

O bmoiforo, as, ad. p. Mali aliquid nuntio. [obmoiforo, as. Gall. Nuntio, mali nuntio, nuntio, de malis. Ital. Nuntio, mali nuntio, nuntio, de malis. Pol. Nuntio, mali nuntio, nuntio, de malis. Vng. Nuntio, mali nuntio, nuntio, de malis. Ang. To tell of evil tidings. Terent. Adolph. Primum sentio mala nostra, primus refero omnia, Primum poro obnuntio: nō grē solus si quid sit, sero. Augures ut obnuntiare dicebantur, qui ubi de caelo seruascent, nuntiant se mali aliquid auspici vidisse, quod prohiberet nequid eo die cum populo agi posset. Erat autem id potissimum remedium contra perniciosas leges. Cic. pro Scilio: Quumq; auspici religio- nis patens obnuntiare quod fenserat.

O bmoiforo, is, t. [obmoiforo, is, t. Gall. Document de manuscrit nouelle. Ital. Documento de manuscrit nouelle. Ger. Document de manuscrit nouelle. Hisp. Documento de manuscrit nouelle. Pol. Document de manuscrit nouelle. Vng. Document de manuscrit nouelle. Ang. A telling of evil tidings. Cic. 1. de Divinatione M. Crasso quid accidit, videmus, ditatum obnuntianote neglecta.

O bmoiforo, is, pe. cor. m. f. [obmoiforo, is, pe. Gall. Obolus, ou fait obolus. Ital. Obolus, ou fait obolus. Ger. Obolus, ou fait obolus. Hisp. Obolus, ou fait obolus. Pol. Obolus, ou fait obolus. Vng. Obolus, ou fait obolus. Ang. A telling of evil tidings. Cic. 1. de Divinatione M. Crasso quid accidit, videmus, ditatum obnuntianote neglecta.

O bmoiforo,

Obo, n. f. Malle oleo, & gravem odorem reddo, molestem odorat injicio. Gall. Rembrer mannaise odore, sentir de loing. Ital. Pium, melle castoreo odore. Ger. Wbit schmeden sinften. Hisp. Mole, pino de s'malote. Pol. Czuine, suicodje. Vng. Vagyi, vazyek, hunde varrat. Ang. To give an evil favour, to stink. Plaut. in Mo. At te lappiter, Duque omnes periant, oboluiti allium Germani illuvies. Suet. in Calig. Ille antidorum oboluit, quali ad praevenda venena sua sumptum. Accipitur etiam interdum pro sententia, sive subolere. Plaut. in Menzch. Oboluit malitiam huc illud, quod habes.

Oboles, d. q. Onit, erumpo, a nasco, subnasco. [OBS] quod est in nasco. Gall. Nasire, Ital. Nasire. German. Entles, in nasco. Hisp. Nasire. Polon. Nasire. Vngar. Nasire. Ang. To be born. Livius lib. 1. ab Urbe: Adventum suorum lachryma obortat. Cicero, pro Ligat. Vide quanta lachrymatu, & sapientia vox mihi apud te dicenti obortatur. Ovid. in Metam. Suntque otulus tenebrae per tantum lumen obortat.

Obrumpo, p. pen. prod. n. t. Latere, & tacere advenio, sicut & rumpo. [OBR] Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. [OBR] Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum. Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

nagem. Belg. Dmbnagen. Hisp. Reer en derredor. Pol. Ogl adzem, ogryznie. Vng. El rozom. Ang. To gnawe down. Plaut. in Amph. Enimvero praegnanti oportet & malum dari. Vt quod obrodat sit, animo si male esse occiperit.

Obrugo, gas, pen. corr. act. p. Quasi obloquor, atq; alterius scimone moleste impedio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obruptio, is, act. t. Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio. Gall. Rompre, Ital. Rompre. Ger. Abbrechen. Hisp. Rompre, romper. Pol. Odl amnie. Vng. El szakasom. Ang. To break. Varr. 3. de Re rust. cap. 16: Si radices prenderint, quem educere velint e terra, obrumpunt collum.

Obscenam : aut que homines etiam ad obscena compellit: ut Maleuada famet: aut certe quam obscena avis praxiderat. Aliquando etiam idem quod turpe & immundum. [Obscene] Gall. Vilain, ord. & sale. Ital. Sporca, immunda. Germ. Unschuldig, unreinlich. Belg. Obscene. Hispan. Turpi, feo, y sucio. Pol. Flepszy, nieczysty. Vng. Vadok, szenny. Ang. Filth, foyle. Cicero 3. Tusc. Nam & obscenas voluptates de quibus multa apud illos habent oratio. Ovid. 2. Trist. Arguor obsceni doctor adulteri. Idem 2. de Arte: non denique possum Patibus obscenis opposuisse manus. Horat. 2. Epist. 1: Torquet ab obscenis jam nunc sermonibus autem.

Obscenaq; adverb. impure. [Obscene] Gall. Vilainement, ardemment, impudiquement. Ital. Lascivamente, disonestamente. Germ. Unschuldig, unreinlich. Hispan. Feo y sucio. Polon. Flepszy, nieczysty. Vng. Vadok, szenny. Ang. Filth, foyle. Cicero 1. Offic. Latrocinari, fraudare, adulterari, et turpe esse dicitur non obscena.

Obsceni filii, superlativus. [Obscene] Vng. Szenny fia. Polon. Flepszy syn. Vng. Vadok, szenny. Ang. Filth, foyle. Cicero 1. Offic. Latrocinari, fraudare, adulterari, et turpe esse dicitur non obscena.

Obsceni filii, superlativus. [Obscene] Vng. Szenny fia. Polon. Flepszy syn. Vng. Vadok, szenny. Ang. Filth, foyle. Cicero 1. Offic. Latrocinari, fraudare, adulterari, et turpe esse dicitur non obscena.

Obscurus, a. um. Latens, absconditus & sine lumine. [Obscurus] Gall. Obscur, Ital. Oscuro. German. Dunkel, finst. Hispan. Obscuro. Polon. Ciemno. Vng. Homályos, el rejtett. Ang. Obscure, dark, without light. Virg. 9. Aeneid. Vidimus obscura primū sub tenebris urbem. Idem 2. Aen. si quos obscura nocte per umbram Fudimus insidit. Obscura oratio: difficilis & cujus sententia non facile potest percipi: amplexus. Vespatur quandoque obscurum pro ignobili amplex. sicut clarum pro nobili: quae metaphorā inde tracta est quod vni nobilibus omnibus conspicui sint & cogniti: contra qui humili loco sunt nati tanquam in tenebris ageret, nemini innotescant. Cic. lib. 1. Offic. Qui magna sibi proponat obscuris otia. Poniatur aliquando pro astuto & fallaciat Obscurus vir apud Cic. 3. Offic.

Obscurus, adverb. cujus contrarium est Palam. [Obscurus] Gall. Obscurement, en secret. Ital. Obscuramente, apertamente. German. Dunkel, finst. Hispan. Obscuro. Polon. Ciemno. Vng. Homályos, el rejtett. Ang. Obscure, dark, without light. Cic. 4. Acad. Alterum quidem, ut videmus palam alterum, ut suspicamur, obscuritas est. Obscure aliquid scire, est dissimulante scire: sic ut nemo agnoscat notas animi commoti. Cicero in Parad. itaque istam pauperiam vel potius egestatem ac mendicitatem tuam nunquam obscure tulisti.

Obscuritas, a. um. Opacitas, tenebrae. [Obscuritas] Gall. Obscurité, Ital. Scurezza. German. Dunkelheit. Hispan. Obscuridad. Polon. Ciemność. Vng. Homályosság. Ang. Darkness. Plin. libro 20. cap. 1. Obscuritates & vitia oculorum sanat. Transfertur etiam ad alias res & pro difficultate ponitur & aliquando pro ignobilitate. Cicero 4. de Finib. Sed inest in rebus ipsa obscuritas. Cicero lib. 2. Offic. Quorum autem primaetas, propter humilitatem & obscuritatem in hominum ignorantia non versatur.

Obscuro, a. um. pro. ad. p. Supprimo & obscurum red. fo. [Obscuro] Gall. Obscurer, Ital. Obscuro, Germ. Verdußeln, verhußeln. Hispan. Obscurar. Pol. Zaciemniać. Vng. Meg homályosítani. Ang. To shadow, to make dark. Cic. 1. de Nat. deor. Aetnae orum ignium tenebrae finitimas regiones obscuraverunt. Idem 2. de Finib. Lumen lucinae obscuratur & offunditur luce Solis. Idem pro Archia: Neque enim est dissimulandum quod obscurari non potest: sed pro nobis scendum. Est item obscurare, extenuare, humilemque & obscurum reddere: cui opponitur Celebrare. Sicut Sed profecto fortuna in omni re dominatur: ea res est: ea ex libidine magis quam ex vero celebrat, obscuraturque.

Obscuratio, o. nis, f. [Obscuratio] Gall. Obscurité, Ital. Obscuramento. German. Verdußeln, verhußeln. Hispan. Obscura de ofuscación. Pol. Zaciemniać. Vng. Meg homályosítani. Ang. A making dark. Cic. 4. de Finib. In quibus propter eorum exiguitatem obscuratio lequitur.

Obscuro, a. um. pro. ad. p. Supprimo & obscurum red. fo. [Obscuro] Gall. Obscurer, Ital. Obscuro, Germ. Verdußeln, verhußeln. Hispan. Obscurar. Pol. Zaciemniać. Vng. Meg homályosítani. Ang. To shadow, to make dark. Cic. 1. de Nat. deor. Aetnae orum ignium tenebrae finitimas regiones obscuraverunt. Idem 2. de Finib. Lumen lucinae obscuratur & offunditur luce Solis. Idem pro Archia: Neque enim est dissimulandum quod obscurari non potest: sed pro nobis scendum. Est item obscurare, extenuare, humilemque & obscurum reddere: cui opponitur Celebrare. Sicut Sed profecto fortuna in omni re dominatur: ea res est: ea ex libidine magis quam ex vero celebrat, obscuraturque.

Obscuro, a. um. pro. ad. p. Supprimo & obscurum red. fo. [Obscuro] Gall. Obscurer, Ital. Obscuro, Germ. Verdußeln, verhußeln. Hispan. Obscurar. Pol. Zaciemniać. Vng. Meg homályosítani. Ang. To shadow, to make dark. Cic. 1. de Nat. deor. Aetnae orum ignium tenebrae finitimas regiones obscuraverunt. Idem 2. de Finib. Lumen lucinae obscuratur & offunditur luce Solis. Idem pro Archia: Neque enim est dissimulandum quod obscurari non potest: sed pro nobis scendum. Est item obscurare, extenuare, humilemque & obscurum reddere: cui opponitur Celebrare. Sicut Sed profecto fortuna in omni re dominatur: ea res est: ea ex libidine magis quam ex vero celebrat, obscuraturque.

Obscuro, a. um. pro. ad. p. Supprimo & obscurum red. fo. [Obscuro] Gall. Obscurer, Ital. Obscuro, Germ. Verdußeln, verhußeln. Hispan. Obscurar. Pol. Zaciemniać. Vng. Meg homályosítani. Ang. To shadow, to make dark. Cic. 1. de Nat. deor. Aetnae orum ignium tenebrae finitimas regiones obscuraverunt. Idem 2. de Finib. Lumen lucinae obscuratur & offunditur luce Solis. Idem pro Archia: Neque enim est dissimulandum quod obscurari non potest: sed pro nobis scendum. Est item obscurare, extenuare, humilemque & obscurum reddere: cui opponitur Celebrare. Sicut Sed profecto fortuna in omni re dominatur: ea res est: ea ex libidine magis quam ex vero celebrat, obscuraturque.

Obscuro, a. um. pro. ad. p. Supprimo & obscurum red. fo. [Obscuro] Gall. Obscurer, Ital. Obscuro, Germ. Verdußeln, verhußeln. Hispan. Obscurar. Pol. Zaciemniać. Vng. Meg homályosítani. Ang. To shadow, to make dark. Cic. 1. de Nat. deor. Aetnae orum ignium tenebrae finitimas regiones obscuraverunt. Idem 2. de Finib. Lumen lucinae obscuratur & offunditur luce Solis. Idem pro Archia: Neque enim est dissimulandum quod obscurari non potest: sed pro nobis scendum. Est item obscurare, extenuare, humilemque & obscurum reddere: cui opponitur Celebrare. Sicut Sed profecto fortuna in omni re dominatur: ea res est: ea ex libidine magis quam ex vero celebrat, obscuraturque.

Obscuro, a. um. pro. ad. p. Supprimo & obscurum red. fo. [Obscuro] Gall. Obscurer, Ital. Obscuro, Germ. Verdußeln, verhußeln. Hispan. Obscurar. Pol. Zaciemniać. Vng. Meg homályosítani. Ang. To shadow, to make dark. Cic. 1. de Nat. deor. Aetnae orum ignium tenebrae finitimas regiones obscuraverunt. Idem 2. de Finib. Lumen lucinae obscuratur & offunditur luce Solis. Idem pro Archia: Neque enim est dissimulandum quod obscurari non potest: sed pro nobis scendum. Est item obscurare, extenuare, humilemque & obscurum reddere: cui opponitur Celebrare. Sicut Sed profecto fortuna in omni re dominatur: ea res est: ea ex libidine magis quam ex vero celebrat, obscuraturque.

Obscuro, a. um. pro. ad. p. Supprimo & obscurum red. fo. [Obscuro] Gall. Obscurer, Ital. Obscuro, Germ. Verdußeln, verhußeln. Hispan. Obscurar. Pol. Zaciemniać. Vng. Meg homályosítani. Ang. To shadow, to make dark. Cic. 1. de Nat. deor. Aetnae orum ignium tenebrae finitimas regiones obscuraverunt. Idem 2. de Finib. Lumen lucinae obscuratur & offunditur luce Solis. Idem pro Archia: Neque enim est dissimulandum quod obscurari non potest: sed pro nobis scendum. Est item obscurare, extenuare, humilemque & obscurum reddere: cui opponitur Celebrare. Sicut Sed profecto fortuna in omni re dominatur: ea res est: ea ex libidine magis quam ex vero celebrat, obscuraturque.

Obscuro, a. um. pro. ad. p. Supprimo & obscurum red. fo. [Obscuro] Gall. Obscurer, Ital. Obscuro, Germ. Verdußeln, verhußeln. Hispan. Obscurar. Pol. Zaciemniać. Vng. Meg homályosítani. Ang. To shadow, to make dark. Cic. 1. de Nat. deor. Aetnae orum ignium tenebrae finitimas regiones obscuraverunt. Idem 2. de Finib. Lumen lucinae obscuratur & offunditur luce Solis. Idem pro Archia: Neque enim est dissimulandum quod obscurari non potest: sed pro nobis scendum. Est item obscurare, extenuare, humilemque & obscurum reddere: cui opponitur Celebrare. Sicut Sed profecto fortuna in omni re dominatur: ea res est: ea ex libidine magis quam ex vero celebrat, obscuraturque.

Obscuro, a. um. pro. ad. p. Supprimo & obscurum red. fo. [Obscuro] Gall. Obscurer, Ital. Obscuro, Germ. Verdußeln, verhußeln. Hispan. Obscurar. Pol. Zaciemniać. Vng. Meg homályosítani. Ang. To shadow, to make dark. Cic. 1. de Nat. deor. Aetnae orum ignium tenebrae finitimas regiones obscuraverunt. Idem 2. de Finib. Lumen lucinae obscuratur & offunditur luce Solis. Idem pro Archia: Neque enim est dissimulandum quod obscurari non potest: sed pro nobis scendum. Est item obscurare, extenuare, humilemque & obscurum reddere: cui opponitur Celebrare. Sicut Sed profecto fortuna in omni re dominatur: ea res est: ea ex libidine magis quam ex vero celebrat, obscuraturque.

Obscuritas, a. um. Opacitas, tenebrae. [Obscuritas] Gall. Obscurité, Ital. Scurezza. German. Dunkelheit. Hispan. Obscuridad. Polon. Ciemność. Vng. Homályosság. Ang. Darkness. Plin. libro 20. cap. 1. Obscuritates & vitia oculorum sanat. Transfertur etiam ad alias res & pro difficultate ponitur & aliquando pro ignobilitate. Cicero 4. de Finib. Sed inest in rebus ipsa obscuritas. Cicero lib. 2. Offic. Quorum autem primaetas, propter humilitatem & obscuritatem in hominum ignorantia non versatur.

in omni obsequio, ut eorum illorum quisquam esset me cha-
 ritas. Idem 1. de Leg. Nam quum animus cognitis perceptis qu-
 vultibus, a corporis obsequio indulgentiaque discesserit,
 Idem in Philon. Ego Antonium collegam patientia atque
 obsequio meo mitigavi.

Obssequi. s. p. Morigeratio. [OBS] *obssequi*. Gall. *obsequer*.
 Ital. *compiacimento*, *compiacenza*. Germ. *Beifolge*.
 Hispan. *obediencia al plaza de otro*. Pol. *posl uslowno*. Vng. *zo fo-*
gobla. Ang. *obsequer*.] Plaut. in Afin. Omnes parentes, Latane,
 idem sunt. Qui mihi auscultabant, facient obsequiam.

Obssequiosus, m. f. Qui facile obsequitur. [OBS] *obssequiosus*.
 Gall. *serviable*. Ital. *compiacente*. Germ. *Beifolger*.
 Hispan. *obediencia*. Pol. *posl uslowny*. Vng. *zo fogob-*
los. Ang. *obsequious*.] Plaut. in Capt. Nam si meus servus esses, nihilo secius
 obsequiosus mihi semper fuisti.

Obssequiositas, f. e. om. i. Qui obsequitur. [OBS] *obssequiositas*.
 Gall. *serviabilite*. Ital. *compiacenza*. Germ. *Beifolge*.
 Hispan. *obediencia*. Pol. *posl uslownosc*. Vng. *zo fogob-*
los. Ang. *obsequiousness*.] Gel. lib. 2. cap. 29. Cognatos affi-
 nitate nullos tamen tam obsequiosos esse ait, etc.

Obscurus, p. n. cor. Involutus, reclus, obductus. [OBS] *obscurus*.
 Gall. *obscur*. Ital. *oscuro*. Germ. *versteckt*.
 Hispan. *oscuro*. Pol. *ciemny*. Vng. *szokott*.
 Ang. *obscure*.] Plaut. in Trin. pro Imbucet. hem
 illi (inquit) Oportet obferri mores malos: si in obferendo
 possint interficere. Quandoque Obducere. Terent. in Heaut.
 Exerebas an pannis obducta.

Obscuritas, p. n. cor. Involutus, reclus, obductus. [OBS] *obscuritas*.
 Gall. *obscurite*. Ital. *oscurote*. Germ. *Verstecktheit*.
 Hispan. *oscurote*. Pol. *ciemnosc*. Vng. *szokottsag*.
 Ang. *obscurity*.] Plaut. in Trin. pro Imbucet. hem
 illi (inquit) Oportet obferri mores malos: si in obferendo
 possint interficere. Quandoque Obducere. Terent. in Heaut.
 Exerebas an pannis obducta.

Obscuritas, p. n. cor. Involutus, reclus, obductus. [OBS] *obscuritas*.
 Gall. *obscurite*. Ital. *oscurote*. Germ. *Verstecktheit*.
 Hispan. *oscurote*. Pol. *ciemnosc*. Vng. *szokottsag*.
 Ang. *obscurity*.] Plaut. in Trin. pro Imbucet. hem
 illi (inquit) Oportet obferri mores malos: si in obferendo
 possint interficere. Quandoque Obducere. Terent. in Heaut.
 Exerebas an pannis obducta.

Observatio, tus, nomen, m. q. Observatio. [OBS] *observatio*.
 Gall. *observation*. Ital. *avvertimento*, *reverenza*. Germ. *Warnung*.
 Hispan. *obra de guardar y mirar y acatar*. Pol. *przypatunek*,
deprzenie. Ang. *observation*.] Varro 2. de Re rustic. cap.
 7: His majores qui sunt, intelligi negant posse, praterquam
 quum dentes sunt facti brechi, & supercilia cana, & sub ca-
 lacuna: ex observatu dicunt eum equum habere annos sex-
 decim.

Observatio, onis, f. e. Animadvertio, attentio. [OBS] *observatio*.
 Gall. *observation*. Ital. *avvertimento*, *reverenza*. Germ. *Warnung*.
 Hispan. *obra de guardar y mirar y acatar*. Pol. *przypatunek*,
deprzenie. Ang. *observation*.] Varro 2. de Re rustic. cap.
 7: His majores qui sunt, intelligi negant posse, praterquam
 quum dentes sunt facti brechi, & supercilia cana, & sub ca-
 lacuna: ex observatu dicunt eum equum habere annos sex-
 decim.

Observantia, f. e. Animadvertio, attentio. [OBS] *observantia*.
 Gall. *observation*. Ital. *avvertimento*, *reverenza*. Germ. *Warnung*.
 Hispan. *obra de guardar y mirar y acatar*. Pol. *przypatunek*,
deprzenie. Ang. *observation*.] Varro 2. de Re rustic. cap.
 7: His majores qui sunt, intelligi negant posse, praterquam
 quum dentes sunt facti brechi, & supercilia cana, & sub ca-
 lacuna: ex observatu dicunt eum equum habere annos sex-
 decim.

Observantia, f. e. Animadvertio, attentio. [OBS] *observantia*.
 Gall. *observation*. Ital. *avvertimento*, *reverenza*. Germ. *Warnung*.
 Hispan. *obra de guardar y mirar y acatar*. Pol. *przypatunek*,
deprzenie. Ang. *observation*.] Varro 2. de Re rustic. cap.
 7: His majores qui sunt, intelligi negant posse, praterquam
 quum dentes sunt facti brechi, & supercilia cana, & sub ca-
 lacuna: ex observatu dicunt eum equum habere annos sex-
 decim.

Observantia, f. e. Animadvertio, attentio. [OBS] *observantia*.
 Gall. *observation*. Ital. *avvertimento*, *reverenza*. Germ. *Warnung*.
 Hispan. *obra de guardar y mirar y acatar*. Pol. *przypatunek*,
deprzenie. Ang. *observation*.] Varro 2. de Re rustic. cap.
 7: His majores qui sunt, intelligi negant posse, praterquam
 quum dentes sunt facti brechi, & supercilia cana, & sub ca-
 lacuna: ex observatu dicunt eum equum habere annos sex-
 decim.

Observantia, f. e. Animadvertio, attentio. [OBS] *observantia*.
 Gall. *observation*. Ital. *avvertimento*, *reverenza*. Germ. *Warnung*.
 Hispan. *obra de guardar y mirar y acatar*. Pol. *przypatunek*,
deprzenie. Ang. *observation*.] Varro 2. de Re rustic. cap.
 7: His majores qui sunt, intelligi negant posse, praterquam
 quum dentes sunt facti brechi, & supercilia cana, & sub ca-
 lacuna: ex observatu dicunt eum equum habere annos sex-
 decim.

Observantia, f. e. Animadvertio, attentio. [OBS] *observantia*.
 Gall. *observation*. Ital. *avvertimento*, *reverenza*. Germ. *Warnung*.
 Hispan. *obra de guardar y mirar y acatar*. Pol. *przypatunek*,
deprzenie. Ang. *observation*.] Varro 2. de Re rustic. cap.
 7: His majores qui sunt, intelligi negant posse, praterquam
 quum dentes sunt facti brechi, & supercilia cana, & sub ca-
 lacuna: ex observatu dicunt eum equum habere annos sex-
 decim.

Observantia, f. e. Animadvertio, attentio. [OBS] *observantia*.
 Gall. *observation*. Ital. *avvertimento*, *reverenza*. Germ. *Warnung*.
 Hispan. *obra de guardar y mirar y acatar*. Pol. *przypatunek*,
deprzenie. Ang. *observation*.] Varro 2. de Re rustic. cap.
 7: His majores qui sunt, intelligi negant posse, praterquam
 quum dentes sunt facti brechi, & supercilia cana, & sub ca-
 lacuna: ex observatu dicunt eum equum habere annos sex-
 decim.

Observantia, f. e. Animadvertio, attentio. [OBS] *observantia*.
 Gall. *observation*. Ital. *avvertimento*, *reverenza*. Germ. *Warnung*.
 Hispan. *obra de guardar y mirar y acatar*. Pol. *przypatunek*,
deprzenie. Ang. *observation*.] Varro 2. de Re rustic. cap.
 7: His majores qui sunt, intelligi negant posse, praterquam
 quum dentes sunt facti brechi, & supercilia cana, & sub ca-
 lacuna: ex observatu dicunt eum equum habere annos sex-
 decim.

Ang. To be false and false. Celsus: Obsorduit jam hac in me...

Obsorduit, Vide OBSTO. Obsorduit, curam habet: ab obsidi...

Obsorduit, ut, penult. prod. act. p. Parturientem adjuvo, sive...

Obsorduit, participium, aut nomen ex participio, Obsorduitus...

Obsorduit, ut, penult. prod. Obsorduit, detraho alicui, repugno...

verfchoppen / verbannen. Belg. Verfchoppen. Hifp. Encerrar. Pol. Zapracham, zapraciam. Vng. Be dorem vras si fezem. Ang. To foppe, to shut up. Cic. de Senect. Qui iter Pœnis, vel corporibus suis obftrueret voluerunt. Obftrueret luminibus, alioque ex-
 tructo ædificio officere aduersis è regione ædibus, quominus lumen recipient. Cic. pro Domo fua: Habitare laxè, & magnifice voluit, duasq; magnas & nobiles domos conjungere: ac feuerè contendit, ut Qu. Velitius fibi domū venderet. Quū ille negaret, primum fe luminibus ejus obftructorū minabatur. Per metaphoram quis dicitur alterius luminibus obftrueret, qui nominis ejus claritatem obfcurat. Idem in Bruto: Catonis luminibus obftruxit hæc posteriorum quafi exaggerata altius oratio. Obftrueret undas molibus. Lucan. lib. 1. Obftrueret aures alicui. efl obftratum & inextorabilem reddere. Virg. 4. Aeneid. Fata obftrant, placidas que viti Deus obftruit aures. Fauces obftrueret. Lucan. lib. 3. Cætera fuppreffis, faucesque obftruxit Apollo.

Obftrudio, verbale, f. t. Occultatio. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Occultationem, occultationem. Germ. Verhinderung, Verhinderung. Hifp. Encerramiento. Pol. Zaprachanie, zakrycie. Vng. El retyel. Ang. A fopping or shutting up. Cic. pro Sest. Sed hæc obftructio nec diuturna est, nec obducta ita, ut curiofa oculis perfici non poffit.

Obfupico, per. pen. con. & Obfupico, is, n. t. Stupero, attonitus fio, ftupore percellor. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Stupere. Germ. Verftaunen. Hifp. Estar attonido. Pol. Zdziwienie, zdumienie. Vng. El retyel. Ang. To be amazed. Aliquando infen-
 fibilis fio. Terent. in Adelph. Membra metu debilia funt, animus timore obfupuit. Idem in Andria: Id mihi visus est dicere, Abi cito, & fuspendete. Obfupui. Virg. 3. Aeneid. Obfupuit visu Aeneas. Cicero Att. lib. 3. Ob hæc beneficii, quibus illi obfupescunt, nullos honores mihi, nisi verborum decerni fignificatus æneas, & prohibeo. Idè pro Marcel. Obfupescunt poffen certe imperia, provincias, Rhenum, Oceanum, Nilum, pugnas innumerabiles, incredibiles victorias, monumenta, munera, triumphos audientes, & cetera tuos.

Obfupio, ad. t. Animo conftereo, & ftupidos fensus reddo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Estar attonido. Germ. Verftaunen. Hifp. Estar attonido. Pol. Zdziwienie, zdumienie. Vng. El retyel. Ang. To be amazed. Terent. in Phorm. Postquam adon potuit cogitata loqui, ita cum tumidor. Liv. 2. ab Ver. Adeoque confecti, & plectem.

Obfupio, ad. t. Animo conftereo, & ftupidos fensus reddo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Estar attonido. Germ. Verftaunen. Hifp. Estar attonido. Pol. Zdziwienie, zdumienie. Vng. El retyel. Ang. To be amazed. Terent. in Phorm. Postquam adon potuit cogitata loqui, ita cum tumidor. Liv. 2. ab Ver. Adeoque confecti, & plectem.

Obfupio, ad. t. Animo conftereo, & ftupidos fensus reddo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Estar attonido. Germ. Verftaunen. Hifp. Estar attonido. Pol. Zdziwienie, zdumienie. Vng. El retyel. Ang. To be amazed. Terent. in Phorm. Postquam adon potuit cogitata loqui, ita cum tumidor. Liv. 2. ab Ver. Adeoque confecti, & plectem.

Obfupio, ad. t. Animo conftereo, & ftupidos fensus reddo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Estar attonido. Germ. Verftaunen. Hifp. Estar attonido. Pol. Zdziwienie, zdumienie. Vng. El retyel. Ang. To be amazed. Terent. in Phorm. Postquam adon potuit cogitata loqui, ita cum tumidor. Liv. 2. ab Ver. Adeoque confecti, & plectem.

Animus audax, fui obtegens, in alios criminator. Virg. 2. Aeneid. Quamquam secreta parentis Anchisæ domus, a bonibus obtecta teccellit. Obtegere fe corpore alicujus, est fe ruti alicujus objecta atq; oppositu. Cic. pro Sext. Scq. seruosum, & debitorum corporibus obtegit.

Obtrepéro, ras, n. p. Morem gero, pareo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Conspicere, oblatere. Germ. Obfchauen oder gefehen sein. Belg. Obfchauen. Hifp. Obfervar y confervar. Pol. Obfervar y confervar. Vng. Engedli fejt fejt adok. Ang. To obey. Plaut. in Most. Sed tu etiamne aditas, quod dico obtreperas? Cic. Sic mihi fempè obtreperas, tanquam filius patri. Interdū pro confulo, provido. Terent. Ex qua te minus aut fame foret, aut rei obtreperans.

Obtrepéro, ras, n. p. Morem gero, pareo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Conspicere, oblatere. Germ. Obfchauen oder gefehen sein. Belg. Obfchauen. Hifp. Obfervar y confervar. Pol. Obfervar y confervar. Vng. Engedli fejt fejt adok. Ang. To obey. Plaut. in Most. Sed tu etiamne aditas, quod dico obtreperas? Cic. Sic mihi fempè obtreperas, tanquam filius patri. Interdū pro confulo, provido. Terent. Ex qua te minus aut fame foret, aut rei obtreperans.

Obtrepéro, ras, n. p. Morem gero, pareo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Conspicere, oblatere. Germ. Obfchauen oder gefehen sein. Belg. Obfchauen. Hifp. Obfervar y confervar. Pol. Obfervar y confervar. Vng. Engedli fejt fejt adok. Ang. To obey. Plaut. in Most. Sed tu etiamne aditas, quod dico obtreperas? Cic. Sic mihi fempè obtreperas, tanquam filius patri. Interdū pro confulo, provido. Terent. Ex qua te minus aut fame foret, aut rei obtreperans.

Obtrepéro, ras, n. p. Morem gero, pareo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Conspicere, oblatere. Germ. Obfchauen oder gefehen sein. Belg. Obfchauen. Hifp. Obfervar y confervar. Pol. Obfervar y confervar. Vng. Engedli fejt fejt adok. Ang. To obey. Plaut. in Most. Sed tu etiamne aditas, quod dico obtreperas? Cic. Sic mihi fempè obtreperas, tanquam filius patri. Interdū pro confulo, provido. Terent. Ex qua te minus aut fame foret, aut rei obtreperans.

Obtrepéro, ras, n. p. Morem gero, pareo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Conspicere, oblatere. Germ. Obfchauen oder gefehen sein. Belg. Obfchauen. Hifp. Obfervar y confervar. Pol. Obfervar y confervar. Vng. Engedli fejt fejt adok. Ang. To obey. Plaut. in Most. Sed tu etiamne aditas, quod dico obtreperas? Cic. Sic mihi fempè obtreperas, tanquam filius patri. Interdū pro confulo, provido. Terent. Ex qua te minus aut fame foret, aut rei obtreperans.

Obtrepéro, ras, n. p. Morem gero, pareo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Conspicere, oblatere. Germ. Obfchauen oder gefehen sein. Belg. Obfchauen. Hifp. Obfervar y confervar. Pol. Obfervar y confervar. Vng. Engedli fejt fejt adok. Ang. To obey. Plaut. in Most. Sed tu etiamne aditas, quod dico obtreperas? Cic. Sic mihi fempè obtreperas, tanquam filius patri. Interdū pro confulo, provido. Terent. Ex qua te minus aut fame foret, aut rei obtreperans.

Obtrepéro, ras, n. p. Morem gero, pareo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Conspicere, oblatere. Germ. Obfchauen oder gefehen sein. Belg. Obfchauen. Hifp. Obfervar y confervar. Pol. Obfervar y confervar. Vng. Engedli fejt fejt adok. Ang. To obey. Plaut. in Most. Sed tu etiamne aditas, quod dico obtreperas? Cic. Sic mihi fempè obtreperas, tanquam filius patri. Interdū pro confulo, provido. Terent. Ex qua te minus aut fame foret, aut rei obtreperans.

Obtrepéro, ras, n. p. Morem gero, pareo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Conspicere, oblatere. Germ. Obfchauen oder gefehen sein. Belg. Obfchauen. Hifp. Obfervar y confervar. Pol. Obfervar y confervar. Vng. Engedli fejt fejt adok. Ang. To obey. Plaut. in Most. Sed tu etiamne aditas, quod dico obtreperas? Cic. Sic mihi fempè obtreperas, tanquam filius patri. Interdū pro confulo, provido. Terent. Ex qua te minus aut fame foret, aut rei obtreperans.

Obtrepéro, ras, n. p. Morem gero, pareo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Conspicere, oblatere. Germ. Obfchauen oder gefehen sein. Belg. Obfchauen. Hifp. Obfervar y confervar. Pol. Obfervar y confervar. Vng. Engedli fejt fejt adok. Ang. To obey. Plaut. in Most. Sed tu etiamne aditas, quod dico obtreperas? Cic. Sic mihi fempè obtreperas, tanquam filius patri. Interdū pro confulo, provido. Terent. Ex qua te minus aut fame foret, aut rei obtreperans.

Obtrepéro, ras, n. p. Morem gero, pareo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Conspicere, oblatere. Germ. Obfchauen oder gefehen sein. Belg. Obfchauen. Hifp. Obfervar y confervar. Pol. Obfervar y confervar. Vng. Engedli fejt fejt adok. Ang. To obey. Plaut. in Most. Sed tu etiamne aditas, quod dico obtreperas? Cic. Sic mihi fempè obtreperas, tanquam filius patri. Interdū pro confulo, provido. Terent. Ex qua te minus aut fame foret, aut rei obtreperans.

Obtrepéro, ras, n. p. Morem gero, pareo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Conspicere, oblatere. Germ. Obfchauen oder gefehen sein. Belg. Obfchauen. Hifp. Obfervar y confervar. Pol. Obfervar y confervar. Vng. Engedli fejt fejt adok. Ang. To obey. Plaut. in Most. Sed tu etiamne aditas, quod dico obtreperas? Cic. Sic mihi fempè obtreperas, tanquam filius patri. Interdū pro confulo, provido. Terent. Ex qua te minus aut fame foret, aut rei obtreperans.

Obtrepéro, ras, n. p. Morem gero, pareo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Conspicere, oblatere. Germ. Obfchauen oder gefehen sein. Belg. Obfchauen. Hifp. Obfervar y confervar. Pol. Obfervar y confervar. Vng. Engedli fejt fejt adok. Ang. To obey. Plaut. in Most. Sed tu etiamne aditas, quod dico obtreperas? Cic. Sic mihi fempè obtreperas, tanquam filius patri. Interdū pro confulo, provido. Terent. Ex qua te minus aut fame foret, aut rei obtreperans.

Obtrepéro, ras, n. p. Morem gero, pareo. [Obsidionem] Gall. Obsidionem, occultationem. Ital. Conspicere, oblatere. Germ. Obfchauen oder gefehen sein. Belg. Obfchauen. Hifp. Obfervar y confervar. Pol. Obfervar y confervar. Vng. Engedli fejt fejt adok. Ang. To obey. Plaut. in Most. Sed tu etiamne aditas, quod dico obtreperas? Cic. Sic mihi fempè obtreperas, tanquam filius patri. Interdū pro confulo, provido. Terent. Ex qua te minus aut fame foret, aut rei obtreperans.

pro Cæcin. Sin autem ingrediendi cum armata multitudine...

Obviam. Adverbiū loci, occulum denotans, quasi obvia est...

Obumbratio. Obviam. Adverbiū loci, occulum denotans, quasi obvia est...

Plautus in Capt. - quid ego deliqui! A E. rōgat. Sator, farto rōq...

Occatorius, a, um. Quod ad occasionē pertinet. [Occatorius, a, um...]

Occaleo, n. l. Callosus sum. [Occaleo, n. l. Callosus sum...]

Occano, is, & Occino, is, pen. corr. occini, & occini, & occani...

Occentus, pro concentu, aut ipso occinendi actū. [Occentus, pro concentu...]

Occato, as, are, frequentativum, vide infra suo loco.

Occatio, onia, f. i. inquit Fessus, est opportunitas tēporis casu...

Occatio, onia, f. i. inquit Fessus, est opportunitas tēporis casu...

Occatio, onia, f. i. inquit Fessus, est opportunitas tēporis casu...

Occatio, onia, f. i. inquit Fessus, est opportunitas tēporis casu...

Occatio, onia, f. i. inquit Fessus, est opportunitas tēporis casu...

Occatio, onia, f. i. inquit Fessus, est opportunitas tēporis casu...

Occatio, onia, f. i. inquit Fessus, est opportunitas tēporis casu...

Occatio, onia, f. i. inquit Fessus, est opportunitas tēporis casu...

Occatio, onia, f. i. inquit Fessus, est opportunitas tēporis casu...

Occatio, onia, f. i. inquit Fessus, est opportunitas tēporis casu...

eam: hinc est, magis occultam & obscuram. Occo, ut vide Occa.

Occubo, ut pen. corr. Compositum à Cubo, idem quod occupo. [מחבא] Gall. Mourir, thes. Ital. Morire, cadere. Germ. Stücken/entkommen Hisp. Morir, caer. Pol. Umieram, gnie. Vng. Meg halok. Ang. To die, to fall down. Virg. 1. Aen. nec adhuc crudelibus occubat umbris.

Occulco, ut act. p. idem quod conculco. [מחבא] Gall. trahere, trahere. Ital. Calcare. Germ. Zutreten/obere. Hisp. Hollar à acortar à pisar. Pol. Depise. Vn. zapadim. Ang. To tread upon and tread with the feet. Cato de Re rustic. cap. 49. Ita ut faciat, ponito in scrobe, aut in sulco, operitoque & bene occulcato.

Occulo, penult. corr. oculus, occultum, act. t. Abscondo sive abdo: ex Oo & colo, o in u mutata: licet quidam à celo compositum velint. [מחבא] Gall. Cacher, muste, secret. Ital. Appiattato, occulto, asse. Ger. Verbergen. Hisp. Escondido, encubierta. Pol. skry. Vng. Titken vala, si reyer. Angl. Hide, keep close. Quum autem in nomē transtulit, idem est quod secretus. [מחבא] Plaut. in Trinum. In occulto jacebis, quum te maximè clarum vides. Cic. ad Mar. lib. 11. Habeo multo occultiora, quæ vix videri alicui possunt. Ex occulto adverbii vi ponitur pro secreto. Plu. lib. 9. cap. 42. Nam pastinaca latrocinatum ex occulto, transeuntes radio (quod telum est ei) figens.

Occultus, adverbii, Clam & cautè. [מחבא] Gall. secretum, Ital. Di soppiato, nascosamente. Germ. Verborgenheit. Hisp. Escondidamente. Pol. skryty, potajemnie. Vng. Titken vala, si reyer. Angl. Privily, clostly. Caesar 1. bel. Civil. Occultè ad exploranda loca proficiscitur. Cic. 1. de Leg. Agra. Quæ res aperitè perhibetur, ea nunc occultè cuniculis oppugnantur. Men. 1. Officior. Removent se ab oculis, ipsique necessitate operam, ut quàm occultissimè parent.

Occulto, ut act. p. frequentativum est ab Occulo, it. Abscondo, abdo. [מחבא] Gall. Cacher, muste, secret. Ital. Appiattato, occulto, asse. Ger. Verbergen. Hisp. Escondido, encubierta. Pol. skry. Vng. Titken vala, si reyer. Angl. Hide, keep close. Quum autem in nomē transtulit, idem est quod secretus. [מחבא] Plaut. in Trinum. In occulto jacebis, quum te maximè clarum vides. Cic. ad Mar. lib. 11. Habeo multo occultiora, quæ vix videri alicui possunt. Ex occulto adverbii vi ponitur pro secreto. Plu. lib. 9. cap. 42. Nam pastinaca latrocinatum ex occulto, transeuntes radio (quod telum est ei) figens.

Occultatio, participium. [מחבא] Gall. secretum, Ital. Appiattato, occulto, asse. Ger. Verbergen. Hisp. Escondido, encubierta. Pol. skry. Vng. Titken vala, si reyer. Angl. Hide, keep close. Quum autem in nomē transtulit, idem est quod secretus. [מחבא] Plaut. in Trinum. In occulto jacebis, quum te maximè clarum vides. Cic. ad Mar. lib. 11. Habeo multo occultiora, quæ vix videri alicui possunt. Ex occulto adverbii vi ponitur pro secreto. Plu. lib. 9. cap. 42. Nam pastinaca latrocinatum ex occulto, transeuntes radio (quod telum est ei) figens.

Occultus, ut act. p. frequentativum est ab Occulo, it. Abscondo, abdo. [מחבא] Gall. Cacher, muste, secret. Ital. Appiattato, occulto, asse. Ger. Verbergen. Hisp. Escondido, encubierta. Pol. skry. Vng. Titken vala, si reyer. Angl. Hide, keep close. Quum autem in nomē transtulit, idem est quod secretus. [מחבא] Plaut. in Trinum. In occulto jacebis, quum te maximè clarum vides. Cic. ad Mar. lib. 11. Habeo multo occultiora, quæ vix videri alicui possunt. Ex occulto adverbii vi ponitur pro secreto. Plu. lib. 9. cap. 42. Nam pastinaca latrocinatum ex occulto, transeuntes radio (quod telum est ei) figens.

Occumbere, ut act. p. frequentativum est ab Occulo, it. Abscondo, abdo. [מחבא] Gall. Cacher, muste, secret. Ital. Appiattato, occulto, asse. Ger. Verbergen. Hisp. Escondido, encubierta. Pol. skry. Vng. Titken vala, si reyer. Angl. Hide, keep close. Quum autem in nomē transtulit, idem est quod secretus. [מחבא] Plaut. in Trinum. In occulto jacebis, quum te maximè clarum vides. Cic. ad Mar. lib. 11. Habeo multo occultiora, quæ vix videri alicui possunt. Ex occulto adverbii vi ponitur pro secreto. Plu. lib. 9. cap. 42. Nam pastinaca latrocinatum ex occulto, transeuntes radio (quod telum est ei) figens.

Vide. Quem quum vadentem, ad speluncam, Cacus vi prohibere conatus esset, istius clava, fidè pastorum nequicquam invocans, morte occubuit. Pro eodem dicimus Occumbere mortem. Liv. 1. bel. Maced. Qui pugnautes mortem occubuisse. Sueton. in August. Voluntariam occubuisse necem. Et Occumbere morti, Virg. 2. Aenid. seu certe occumbere morti. Occumbere etiam de Sole & stellis dicitur quum occidunt: unde Occubitus syderum pro occasu.

Occupo, ut pen. corr. act. p. ex Ob & Capiō, Invado, arripio, mihi vè dico, vi detineo. [מחבא] Gall. Occuper, usurper. Ital. Occupare, usurpare. Ger. Conmemmenza vorbesigen. Hisp. Ocupar à tomar de primera. Pol. Ofiadam, opanow. Vng. El foglalom. Angl. To prevent, to do or take before an other. Quintilianus Declamatio. ne 13: Multa quòd nihilominus libera fuerant, transeunt jus occupantium, sicut venatio & aucupatio. Cic. de Amic. Tiberius Gracchus regnum occupare conatus est. Occupati sèpè etiam accipitur pro detinet, seu distingi, [מחבא] Cic. offic. lib. 1: Et in ea funditus delenda occupati sunt, & fuerit. Occupatus alicui rei apud Plu. lib. 26. ca. 2: Sedere nanque in his scholis auditioni occupati gratius erat. Occupatus in alio amore. Terent. in Andi. Occupare se ad aliquid, Plaut. Nequid te ad aliud occupes negotium, Plaut. in Pseudo. Interdum est locum tenere, seu vi capere. Liv. lib. 33: Nam & ipsis vocantibus urbem hanc accipi, non occupavit: id est, non vi cepi.

Aliquando significat prævenire. Plaut. in Ruden. Occupas præloqui. Vatro in Eph. bo: Crede mihi plures dominos servi comedere, quàm canes: quod si Actron occupasset, & ipse prius suos canes comedisset. Aliquando est invenire. Plaut. in Menæch. amplius enim hæreo, Ni occupo aliquid mihi consilium. Aliquando tenere, possidere, Plaut. in Trinum. Familiam optimam occupavit. Idem aliquando quod exercere, ut occupare pecuniam: id est, exercere, & ot osam non relinquere. Colum. lib. 2. cap. 8. de villico loquens: Neve negotietur sibi, pecuniamque domini aut animalibus aut aliis rebus occupet. Hinc occupare pecuniam, pro locare fœnoru. Cic. pro Flac. Pecuniam adolefcentulo, grandi fœnore, fiducia tamen accepta occupavisti. Idem Verr. 3: Præterea pecunias occupaverat apud populos & syngraphas fecerat. Hæc ex Romano.

Occupatio, ut act. p. frequentativum est, modò ex participio nomè admittens cõparativum. [מחבא] Gall. Occupé, empêché, fait d'argent. Ital. Occupato, impedito. Germ. Bannstift mit geschloffen behoffet. Hisp. Ocupado, tomado de primera ocupado. Pol. Zatrudnienie. Vng. El foglalatas. Angl. Let by business, occupied. Cic. ad Att. lib. 12. Non habito quis occupatissimus fuerit. Occupatus & Otiolus contraria Cic. 1. Tusc. Ut si occupati aliquid profimus civibus nostris, profimus etiam, si possimus, otiosi. Dicitur cum dat. vo. Occupatus alicui rei. Plu. lib. 26.

Occupatus, ut act. p. frequentativum est, modò ex participio nomè admittens cõparativum. [מחבא] Gall. Occupé, empêché, fait d'argent. Ital. Occupato, impedito. Germ. Bannstift mit geschloffen behoffet. Hisp. Ocupado, tomado de primera ocupado. Pol. Zatrudnienie. Vng. El foglalatas. Angl. Let by business, occupied. Cic. ad Att. lib. 12. Non habito quis occupatissimus fuerit. Occupatus & Otiolus contraria Cic. 1. Tusc. Ut si occupati aliquid profimus civibus nostris, profimus etiam, si possimus, otiosi. Dicitur cum dat. vo. Occupatus alicui rei. Plu. lib. 26.

Occupatio, ut act. p. frequentativum est, modò ex participio nomè admittens cõparativum. [מחבא] Gall. Occupé, empêché, fait d'argent. Ital. Occupato, impedito. Germ. Bannstift mit geschloffen behoffet. Hisp. Ocupado, tomado de primera ocupado. Pol. Zatrudnienie. Vng. El foglalatas. Angl. Let by business, occupied. Cic. ad Att. lib. 12. Non habito quis occupatissimus fuerit. Occupatus & Otiolus contraria Cic. 1. Tusc. Ut si occupati aliquid profimus civibus nostris, profimus etiam, si possimus, otiosi. Dicitur cum dat. vo. Occupatus alicui rei. Plu. lib. 26.

Occupatio, ut act. p. frequentativum est, modò ex participio nomè admittens cõparativum. [מחבא] Gall. Occupé, empêché, fait d'argent. Ital. Occupato, impedito. Germ. Bannstift mit geschloffen behoffet. Hisp. Ocupado, tomado de primera ocupado. Pol. Zatrudnienie. Vng. El foglalatas. Angl. Let by business, occupied. Cic. ad Att. lib. 12. Non habito quis occupatissimus fuerit. Occupatus & Otiolus contraria Cic. 1. Tusc. Ut si occupati aliquid profimus civibus nostris, profimus etiam, si possimus, otiosi. Dicitur cum dat. vo. Occupatus alicui rei. Plu. lib. 26.

Occupatio, ut act. p. frequentativum est, modò ex participio nomè admittens cõparativum. [מחבא] Gall. Occupé, empêché, fait d'argent. Ital. Occupato, impedito. Germ. Bannstift mit geschloffen behoffet. Hisp. Ocupado, tomado de primera ocupado. Pol. Zatrudnienie. Vng. El foglalatas. Angl. Let by business, occupied. Cic. ad Att. lib. 12. Non habito quis occupatissimus fuerit. Occupatus & Otiolus contraria Cic. 1. Tusc. Ut si occupati aliquid profimus civibus nostris, profimus etiam, si possimus, otiosi. Dicitur cum dat. vo. Occupatus alicui rei. Plu. lib. 26.

apud Cicer. Occurrebat tibi orationis est, offerebat se. Colum. lib. 2. cap. 2. Occurrebant oculis tot pallades, tot etiam campi. Quandoque pro oblatore, live oblatore. *ad hunc modum* Perlius: venienti occurrere morbo.

Occursus, huius occurfus, m. q. ipse occurrendi actus. [קראו קראו] *קראו קראו* Gal. *Occurrere*. Ital. *Occurrere*. Gall. *Occurrer*. Hispan. *Encuentra*. Pol. *Zabieganie*. Vng. *Elyke vala mentel*. Ang. *A meeting with*. Plin. lib. 2. cap. 30: Qui ne contrario occurfus haberetur, captivum modo includitur.

Ocurrere, fas, frequentativ. Currendo obviam eo. [קראו קראו] *קראו קראו* Gal. *Occurrere*. Ital. *Occurrere*. Ger. *Entgegen laufen*. Hispan. *Encuentra*. Pol. *Zabieganie*. Vng. *Futuro elibe mezik*. Ang. *To meet by running*.] Vng. *Acglog. 9.* & inter agendum Occurrere capro (coinu fecit ille) caveto. Aliquando occurfare est in memoriam venire. Plaut. in Mil. Nam ita mi occurfant multae, haud meminisse omnes possum. Plin. Epist. lib. 3: Occurrant animo meo mortalitas, & mea scripta. Occurrere numinibus, est adorare, & sacrificiis placare, & praevenerit numina, ne nobis noceant. Plin. in Panegy. Atque inter haec pia mente adire lucos, & occurfare numinibus.

Ocurrere, verbale, t. Diligens captatio honorum, quum gratiosus hominibus, aut populo occurrimus prius quam decematur. *ad hunc modum* Cic. pro Plancio: Facilis est illa occurfatio, & blanditia popularis.

Ocellus, ab ocellis cognominati funt hoc est, ab exiguis oculis, qui scilicet iusto minores habereat oculos.

Ocellatus, Ocellus, Vide Oculus.

Ocharon, Theod. Gazan. modo Ervillam, modo Erviale, aliquando Cicerum: folio ut Cicerula oblongo dicit, verniculis obnoxio.

Ochræ, [אגוז] Gal. *De l'ochre*. It. *Ochra*. Ger. *Dyger oder berggöl* est in glibris ardetis Hispan. *Color de almagra quemala*. Polon. *Zeltemi taku glezia*. Vngar. *Verhemé ynter sarga*. Angl. *Ochre that printers use*.] Genus est coloris lutei, qui fit ex ulsa tubuca in ollis novis luto circumlitis. Plin. lib. 35. cap. 6.

Ocimum, perit nostrum, n. l. [אגוז] Gal. *Herba appollet Basilic*. Ital. *Basilic*. Germ. *Basilien* in tractatibus de rebus summis gschichtet *mei jame vand in mude* Hisp. *Albahaca è alfabeza*. Pol. *Asykyta*. Vng. *Asykytam*. Angl. *An herbe called basil*.] Dioscoridi herba est horrentis pedali altitudine scabulosa, ramulis teretibus, folio maralis herbae, doli viroris, odorisque fragrantissimi, quam recentiores *Basilicam herbam* vocant: quo etiam nomine utitur vulgus. Ductum est nomen, ut portatur, a celestitate nascendi, quod omnium eorum quae in hortis nascuntur, celestissime proveniat, dieque a quo nata est tertio erumpat: uode etiam a nonnullis per y scribitur, eo quod a dictione Græca *ovos*, derivari putetur. Sed (ut suo loco docebitur) ocimum farraginis quoddam genus est, ab ocimo omnino diversum. Sunt hac nostra ætate viri non inodati, qui Ocimum per y, scribendum contendunt, dictumque putant a Græco verbo *ovos*, quod est fragro: est enim herba fragrantissimi odoris. Quæ opinio in primis ardetet, nisi reclamaret castigatissima quæque Plini & Dioscoridis exemplaria, in quibus constantissime pro hac herba Ocimum legitur per secundam consonantem.

Ocium, cu. n. l. live (quod eruditus magis placere video) Otium perit, proprie vacatio a labore: cujus contrarium est Negotium. [קראו קראו] *קראו קראו* Gall. *Oisiveté*. Ital. & Hisp. *Ocio*. Ger. *Wissigang*. *Wiss*. Bel. *Idishent* Pol. *Prapomane*. Vngar. *Honyolo*, *vegyz honyolo*, *nyogy*. Angl. *Rest or leisure*.] Colum. lib. 2: Sed quum tam otii quam negotii rationem reddere majores nostri consueverint, nos quoque monendos esse agricolas exillimamus, quæ feris, facere, quæ non facere debeant. Autor ad Herennium in prefat. oper. Est negotii familiaribus impedit vix satis otium studio suppeditare possumus, & id ipsum quod datur otii, libentius in philosophia consumere consuevimus, tua nos tamen, etc. Accipitur etiam Otium pro exercitatione levioris animi, vel corporis, & relaxatione a gravioribus & magis seruis negotiis. Hinc Otium literarum pro studio literarum, quod hoc exercitationis genus oblectamentum potius videri debeat, quam seria aliqua occupatio. Cicero: Quod dulcius est otio literario id est studio, & (ut ita dicam) negotioso otio. Accipitur etiam Otium pro tranquillitate, pace, quiete. *ad hunc modum* Cic. in Ver. Ergo tunc quum bello fugitivi eorum tota Italia ardetet, C. Norbanus in summo otio fuit. Idem 1. Famil. Epist. 28: Si antea auditum erit otium esse in Syria.

Ociosus, vel potius otiosus, Vacans, cessans, liber a negotio, opere solutus. [קראו קראו] Gal. *Oisiveté*. Ital. & Hisp. *Ocio*. Germ. *Wissigang*. Pol. *Prapomane*. Vng. *Honyolo*, *vegyz honyolo*, *nyogy*. Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour*.] Cicero de claris Oratoribus: Quum inambularem in Xysto, essemque domi otiosus Plinius Epist. 9: Sarius est enim (ut Atilius postea eruditissime simul & facetissime dixit) otio-

sum esse quam nihil agere. Dicitur & de animo, qui tunc otiosus est, qui tranquillus est, securus, & solitudine vacans. Terent. in Andria: Animo jam nunc otioso esse impero: id est, securo. Nam nisi securus est, nemo est otiosus, ut inquit Seneca: Dies otiosus, pro festo. Cic. ad Quint. Frat. lib. 3. Id perficiam his supplicationum otiosus diebus. Cic. de Senectute: Sed verò habet aliquid tanquam pabulum studii, atque doctæ, nihil est otiosa senectute jucundius. Idem 3. Offic. Dicitur solum Scipionem accepimus, nunquam se minus otiosum esse, quam quum esset otiosus. Otiosa pecunia, dicitur a loco consultis quæ in arca jacet, nullum suo domino fructum afferens: eique tanquam è regione respondet, Occupata. Nam occupare pecuniam alicui, est honorari apud eum collocare, & quali exercere ne otio & inertia langueret. Plin. lib. Epist. 101. Pecuniam publicam & exactam sunt & exiguntur, quæ veterem otiosam jaceant. Vlpian. etiam in L. 3. D. de cont. iud. fidei pecuniam appellat. Ex Hotomano.

Ociosus, adverb. Quod est cum otio. [קראו קראו] Gal. *Oisiveté*, *otiosus*. Ital. *Oisiveté*, *otiosus*. Germ. *Wissigang*, *Wiss*. Hispan. *Ocio*, *otiosus*. Pol. *Prapomane*, *nyogy*. Vng. *Honyolo*, *vegyz honyolo*, *nyogy*. Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour*.] Terent. in Adelph. Otiosus otiose quætere aliquid, otiose vivere.

Ociositas, otiosi, d. p. n. otio & quiete sum. [קראו קראו] Gal. *Oisiveté*, *otiosus*. Ital. *Oisiveté*, *otiosus*. Germ. *Wissigang*, *Wiss*. Hispan. *Ocio*, *otiosus*. Pol. *Prapomane*, *nyogy*. Vng. *Honyolo*, *vegyz honyolo*, *nyogy*. Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour*.] Cujus contrarium est Negotiosus. Cic. lib. 3. Offic. C. Caninius Eques Romanus, neque infacetus, & satis literarius, quum se Syraculas orandi, non negotiandi causa contulisset, dicebat se hortulos aliquos emere vellet.

Ocius, otius, antitheton Tardius. Cicero. de Somn. Ocius faciet, Vide Ocyus.

Ocneros, Rusticus apud Dioscor. lib. 4. cap. 174.

Ocquisisco, [קראו קראו] Gal. *Oisiveté*, *otiosus*. Ital. *Oisiveté*, *otiosus*. Germ. *Wissigang*, *Wiss*. Hispan. *Ocio*, *otiosus*. Pol. *Prapomane*, *nyogy*. Vng. *Honyolo*, *vegyz honyolo*, *nyogy*. Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour*.] In otio; (inquit Nonius) Pompeius in Pitore: Nili nunc aliqua subito obviam occurrit mihi, qui ocquisiscat, quod compingam terminum in tutum locum.

Ocrea, x. f. p. Militaris calcemanti genus est ex xre, ad obtegendum tibias accōmo datum: quo uterentur tantum duorum primarum classium milites: reliqui enim caligis tibias munitabant. [קראו קראו] Gal. *Oisiveté*, *otiosus*. Ital. *Oisiveté*, *otiosus*. Germ. *Wissigang*, *Wiss*. Hispan. *Ocio*, *otiosus*. Pol. *Prapomane*, *nyogy*. Vng. *Honyolo*, *vegyz honyolo*, *nyogy*. Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour*.] Apuleius: Hic galea caput, ille cura ocreis involvit. Varro ocrea dictam ait, quod opponeretur ob ocreas. Festus tamen ab antiquo vocabulo ocrea dictas esse putat: quod in modum ocreæ inæqualiter liberaretur essent.

Ocreatus, a. um, Qui necesse calcemanti incidit. [קראו קראו] Gal. *Oisiveté*, *otiosus*. Ital. *Oisiveté*, *otiosus*. Germ. *Wissigang*, *Wiss*. Hispan. *Ocio*, *otiosus*. Pol. *Prapomane*, *nyogy*. Vng. *Honyolo*, *vegyz honyolo*, *nyogy*. Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour*.] Plin. lib. 19. cap. 2: Ad reliquos usus laboriosæ cretæ otreatis cretibus, manibusque rectis manicis, cōvolutum ossis ligæisve conamentis.

Ocreis, antiqua vox, quæ montem confragosum significat, ut apud Livium Andronicum: Sed qui sunt qui ascendunt alium Ocum! Cellosque ocreis, arvaque petrita, & mare magnum. Festus.

Ocregillus, Vide OCTO.

Ocro, [קראו קראו] Gal. *Oisiveté*, *otiosus*. Ital. *Oisiveté*, *otiosus*. Germ. *Wissigang*, *Wiss*. Hispan. *Ocio*, *otiosus*. Pol. *Prapomane*, *nyogy*. Vng. *Honyolo*, *vegyz honyolo*, *nyogy*. Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour*.] Nomen numerale, adjectivum in declinatione. Virg. 1. Georg. pedes terno protractus in ocreo.

Ocreus, adverb. [קראו קראו] Gal. *Oisiveté*, *otiosus*. Ital. *Oisiveté*, *otiosus*. Germ. *Wissigang*, *Wiss*. Hispan. *Ocio*, *otiosus*. Pol. *Prapomane*, *nyogy*. Vng. *Honyolo*, *vegyz honyolo*, *nyogy*. Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour*.] Colum. lib. 8. cap. 8: Nam & ocreis annos pullos educat. De columbis.

Ocrevius, a. um, [קראו קראו] Gal. *Oisiveté*, *otiosus*. Ital. *Oisiveté*, *otiosus*. Germ. *Wissigang*, *Wiss*. Hispan. *Ocio*, *otiosus*. Pol. *Prapomane*, *nyogy*. Vng. *Honyolo*, *vegyz honyolo*, *nyogy*. Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour*.] Horat. in Epist. 7: Strenuus, & fortis, causis que Philippus agendus Clarus, ab officiis ocrevam creiter horam Dum redit, etc.

Ocrevium Ponitur aliquando tanquam adverbium pro ocreis. Liv. 6. ab. Verbe: Nam Præter Sextium, L. omniumque latentes loquum jam ocrevium Tubonos plebis recitator. Sic Ocrevium Consulens dicimus, qui octavum gerit consulatum. Ocrevius autem consulens, qui octavo anno ab exiliis regibus, instituiturque

In qua legatione interfecto, Senatus statum poni iussit quam oculatissimo loco in Rostris. Quid si luculentissimo levi immutatione legas? Oculatam diem vocat Plautus in Pseud. diem presentem, quo scilicet statim videmus pecuniam nobis annumerari: cui opponit Ceream diem, qua nihil numeratur presentis pecuniae. Eme (inquit) die cerea olivum: id vendito oculata die.

Oculatio, onis, f. In vitibus pro gemmarum luxuriantium defectu. Plin. lib. 17. ca. 21: Simpliciter iugo constat portecto ordine, quem canterum appellant: meliorque ea vino, quando sibi obumbrat, assiduoque sole coquitur, & assatum magis sentit, & celerius rorem admittit. Pampinationi quoque & oculationi, omnique opere facilior.

Oculatus, pen. corr. adverb. Sicut Medullitus, Animitus, in modum oculi. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Du profond des yeux, comme les propres yeux. Ital. Come i suoi occhi. Germ. Auf ihre Augen an. Hisp. Como los ojos. Pol. Jakoby mi a'line oko. Vng. Folya igen, mint az szem. Ang. Eyes wide his eyes. Qui amant ancillam meam oculatus.

Oculo, as, ad p. Illustro, vel illumino, & quasi ex ceco oculatus facio. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Illustre, illuminer. Ital. Illuminare, illuminare. Germ. Ein aug geben, erleuchten. Hisp. Alumbrar, esclarecer. Polon. Oświecić, wyświecić, dać. Vng. Szemmeltezem. An. To mak light. Tertul. in Apologet. Sed quia jam expolitos & ipsa urbaneitate deceptos, in agnitionem veritatis occularet. Sed hoc vix crediderim apud veteres inveniri. Neque enim oculatus participium est à verbo Oculo, sed potius nomen, sicut Masticatus & Tunicatus.

Ocyum, pen. corr. n. f. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. La dragee aux chèvres ou brebis. Ital. Erbe diverse per boi. Ger. Ochsen aus ydeteren tresteren und gemischtem vech in dem futer oder pur waid. Hif. Herren paillo para los buyes. Pol. Mieszana dla bydła a wyarna roznoje siano. Vng. Ékebe hája meg indito fél fél fű. Ang. A mixture of sundrie cornes for beastes. Farrago est diversarum herbarum, vel leguminum, ad bouum pabulum facta, qua ciebant alvum bobus: id erat huiusmodi: Fabae modios decem, viciae duos, tantundem & erviliae, in jugero autumno miscabant, ac ferebant, admista etiam avena Graeca, cui non cadit semen. Ductum nomen ab ocyis, quod significat Velocem, vel propter celeritatem nascendi, vel quod bobus alvum cieat: quapropter etiam eis datur, ut purgentur. Autor est Yarro lib. 1. de Re rust. cap. 31. Vide de hoc plura in Annotat. Hermol. Barbari in Dioscorid. lib. 2. cap. 138.

Ocyor, com. t. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Plus foudain, plus lever plus vite. Ital. Più veloce. Germ. Sänctler. Hisp. Mas ligero. Polon. Precki churki. Vng. Gyors. Ang. More suddaine or swift. & Ocyosimus, as, m. f. Graeca quibus tanquam Latinis utimur, pro Celerior, celerimus: sicut à positivo Graeco ocyos, quo Latini carent. Plin. lib. 2. cap. 3: Mercuri sydus in ciculo circulo fertur, novem diebus ocyore ambitu, modo ante Solis exortum, modo post occasum splendens. Idem lib. 16. cap. 31: Quidam brevitate radicum senescere celerius arbores putant, quod conarguant huius, quarum radices longissimae, & senectus ocyosima est.

Ocyus, & Ocyosimè, adverbia. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Plus vilement, plus legerment. Ital. Molto presto. Ger. Eimbiß gang schneil, sühst. Hif. Mas legamente. Pol. Precki wilek. Vng. Gyorsu. Ang. Swifter, quicker. Quanquam & Ocyter dicatur pro Cyto, & perquam promptè. Terent. in Andr. Eamus ergo ad eum ocyus. Idem in Heayton. & tu, id quod cupis. Quam ocyosimè ut des.

O ante D.

OD In notis antiquorum ordo. O. D. M. opera domus munus.

Odeum, pen. prod. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Lieu deputé aux chœurs ou meastriens pour chanter. Ital. Luogo destinato nella casa à cantare. Ger. Ein gesunges odter ein gemach im Haus, in welchem man singet und musiciert. Hif. Lugar para cantar. Pol. Miejsce w domu spiewakom na muzyke. Vng. Énekés hely. An. A place appointed for singers or minstrels. Locus est in aedibus cantui destinatus, ubi sic dicitur: hoc est, à cantu dicitur Cic. ad Attic. 4: Monumentum illud quod tu tolle laudibus solebas, ut odeum lavaremus, & usque ad atrium Libertatis explicaremus, contempimus festivum sexcentis. Vide Cels. lib. 31. cap. 12. Virr. lib. 5. cap. 9: Pericles Atheniensis inter cetera opera quae Athenis exiit, fecit & odeum, in quo certamina musica spectabantur: quod multis sedibus & columnis exornatum fuisse historici prodiderunt.

Odes, sive Oda, odæ, f. p. [אין עין, אין עין, אין עין] Germ. Ein lied oder Gesang. Icanus Latinè dicitur unde etiam Horatius carmina sua Odas appellavit.

Odfacio, veteres pro Olfacio dixerunt, teste Festo.

Odi, odii, odii, verbum defectivum (ut Priscianus inquit) neque praesens, neque futurum, neque participium habet: sed tam praesentis quam praeteriti tempora significationem retinet. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Hater in odio. Germ. Hassen. Hisp. Aborrecer. Polon. Nie uwidzię. Vng.

Güllib. Ang. To hate, to disdain. Significat enim Odi, odio habeo & habui. Cic. de Amicit. Alterum propter crudelitatem semper hanc civitas oderit. Idem: Aperte odisse magis ingenti est quam fronte occultare sententiam. Horat. i. Epist. 19: Oderant hilarem tristes, tristemque iocosi. Sedatum celeres, agiles gravumque remissi: Potores, bibuli modica de nocte Falerni Odierunt porrecta negatè pocula, quavis Nocturnos iures te formidare vapores. Ovid. 2. de Arte. amor odit incites. & Hinc participium Ofas: & composita Exofus & Perofus, & Odi verba: de quibus suis locis.

Odi, n. f. Ira inveterata. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Haine, rancune. Ital. Oda. Ger. Ein hass. Belg. Ena. Hif. Hif. Ira inveterata, odio, abhorrecimento. Pol. Nie uwidzię. Vng. Gullib. Ang. Hatred or dislike. Interdum utantur pro importuna quadam asiduitate, molestia, fastidio, & ex parte Plautus in Afinar. Iam hic me abegerit suo odio. Terent. in Evnuch. nam sicuti cum fatieras homini, aut nepoti si quando odium ceperat. Odium mitigatur, deponitur, tenetur, sedatur. Cic. ad Quir. post reditum: Odisi vel precibus mitigari potest: vel temporibus Reipub. communique utilitate deponi, vel ulocendi difficultate teneri, vel vetustate sedari. Odium ignis in solo est qui odit. Aliquando tamen meum aut tuum odium dicitur, eò quo ego aut tu alium, sed quo alius me aut te prosequitur, Terent. Nam neque negligentia, neque odio id fecit tuo. In quo negligentia etià ponitur in eo qui negligitur, quem proprium sit in eo qui negligit.

Odius, a, um. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Qui a hat in hat. Ita. Cheba odio. Ger. Der da haßt. Hif. El qui uena odio. Pol. Ten kseri niewiadzię. Vng. Gullib. Ang. That uenit in dislike. Atque eius composita, Exofus & Perofus participia sunt, live participiorum significatione usurpatur potius. Habent autem adivam significationem, exiguntque accusativum. Eclius, Odius sum, praeteritum esse putat a verbo Odio: quod tamen in vita non citans potius à defectivo Odi de ductum putamus. Plautus in Amphitru. Inimicos semper ofa sum obtracitid est, odi.

Odius, Cicero in Latio: Negabat ullam yocem inimicorum amicitiae potuisse reperiri, quam eius qui dicitur, in amari oportere, ut aliquando esset ofurus.

Odius, m. t. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Qui hait, qui pene haine. Ita. Cheba odio. Ger. Der da haßt. Hif. El qui uena odio. Pol. Ten kseri niewiadzię. Vng. Gullib. Ang. That uenit in dislike. Madidum, nihil incontinentem atque oforem uxorem sua est, qui odit uxorem suam. & Sciendum quod in ofus dicitur quodam copiam aut affectionem: quemadmodum apud Graecos terminata in adis significare, ut Animosum, Nervosum, Saxosum, Aquosum: quod copiam saxorum, nervorum, ligni & animi habet. Vinofus, Libidinofus, Mulierofus, Seditofus, Fidiolus, qui amat vinum, libidines, mulieres, seditiones, factiones. Quaedam adionem, ut Studiosus, Scomachofus, Contumeliosus: qui operam dat studio, qui stomachatus, qui contumelia afficit. Quaedam passionem, ut Odiosus, Invidiosus: qui habetur odio, & qui invidetur. Quaedam adive & passive accipi possunt, ut Formidolosus, Laboriosus, Operofus, Voluptuosus, Religiosus.

Odius, adjectivum. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Qui hait, qui pene haine. Ita. Cheba odio. Ger. Der da haßt. Hif. El qui uena odio. Pol. Ten kseri niewiadzię. Vng. Gullib. Ang. That uenit in dislike. Odius est factus, ut eius nomen Senatus erofent.

Odiolus, a, um, Qui odio habetur. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Odieux, fastueux. Ital. Odioso. Germ. Hissig, unbillig. Hif. Ofa abhorrecida o enojosa. Pol. Wnienawidzię, jakoby wprzeplam. Vng. Gullib. Ang. That is hated or disliked. Cic. de Amic. Odiosum sanè genus hominum officia exprobrantiu. Idem in Offic. Palestriici motus saepe sunt odiosiores & histriofu nulli gestus ineptis non vacant. Idem de Senect. Senectas sit plerique senibus odiosa est, ut unus se Aetna gravius dicat sustinere. Aliquando capitur pro molesto, dicitur, Terent. in Phorm. Si porro esse odiosi pergitis.

Odiote, adverbium, Cum odio, Romacho, fastidio. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Odieux, fastueux. Ital. Odioso. Germ. Hissig, unbillig. Hif. Ofa abhorrecida o enojosa. Pol. Wnienawidzię, jakoby wprzeplam. Vng. Gullib. Ang. That is hated or disliked. Odiote factus. Ad Hercenium lib. 4: Vitis invidiose, delinqua studiosè, loqueris odiosè. Quintil. lib. 1. cap. 6: Quis mihi est odiosus affectatione.

Odiolyontes, adverbium, Pisciculi sunt exigui, magno modo magna limacis non excedetes, quos Graeci alio nomine Edopeides, Latini etiam Remoras vocant: sic appellati, quia si in aqua adducantur, à solvendo dolores partus. Quippe sale asseruntur & alligati, gravidia partu solvere prodiderunt. Plin. lib. 32. c. 1.

Odo, odonis, Calceamentu genus. Cujus meminit Vlp. in L. 1. §. 17. D. de aur. & argen. Alia, inquit, causis odonè est: quia vilum calceamentoru praestant. Significare videtur foetas laneas aut lineas, quarum alteras calosis, alteras mudiciis causa induimus. Vdoner tamen apud Mart. legitur. Vide infra vdo. Ex Horat. Odo paricon.

Odoporticon, vide Hodoporticon, prima vocali aspirata.
 Odonocragra, a, id est, instrumentum est chirurgicum
 deorsus evellendis accommodatum.
 Odonotrimma, id est, instrumentum. A Græcis dicitur dentifricium:
 hoc est, medicamentum quo dentes fricantur, ut albescant,
 sicut in *Pharmacopoeia* dicitur.
 Odo, odoris, m. t. Nihil aliud est quam insectus aer, interprete
 Plin. lib. 9. c. 7. [*ἴσχυς* in *Pharmacopoeia*.] Gal. Odeur, senteur. Ita. Odeur. Ger.
 Odeur, odor, Ger. Odeur, odor, Bel. Odeur, odor, Pol. Zapach, woz-
 mi, Vng. Szagha, Ang. A favour, smell, or scent. Dicitur odor quasi
 odoriferæ unius commutatione. Dicitur et Odos, pro odor,
 sicut Bonos, Lepos. Plaut. in Capt. Quorum odos subballica-
 pona omnes adigit in forum. Idem in Menæch. Et quid de odo-
 re possit, si quid forte olfeceris, Facere conjecturam? Virgil. 3.
 Aeneid. - contra stusque omnia foedant Immundo: tum vox te-
 num dicit inter odorem. Ovid. 2. Metam. Vt tamen ingratus in
 pedora fudit odores. Per translationem quandoque ponit-
 ur pro indico, teste Budæo, ut Odor Dicitur. Cic. ad Attic.
 lib. 4. Res sicut ad interregnum, & est nonnullis odor Dicitur.
 & Odores & aromata pro eodem accepit Colum. lib. 12. c. 20.
 Quod si non ita, ut præcipimus, permiscueris, sublidet aroma-
 ta & advenitur. Et paulo post: Ad prædictum autem modum
 meli adjici debent odores, nardi solum, isis llyrica, &c.
 Odo, a, um, pen. pro d. Quod ex se odorem mittit. [*ἴσχυς* in
Pharmacopoeia.] Gal. Odeur, odor, Ger. Odeur, odor, Bel. Odeur,
 odor, Pol. Zapach, wozmi, Vng. Szagha, Ang. A favour, smell,
 or scent. Dicitur odor quasi odoriferæ unius commutatione. Dicitur et Odos,
 pro odor, sicut Bonos, Lepos. Plaut. in Capt. Quorum odos subballica-
 pona omnes adigit in forum. Idem in Menæch. Et quid de odo-
 re possit, si quid forte olfeceris, Facere conjecturam? Virgil. 3.
 Aeneid. - contra stusque omnia foedant Immundo: tum vox te-
 num dicit inter odorem. Ovid. 2. Metam. Vt tamen ingratus in
 pedora fudit odores. Per translationem quandoque ponit-
 ur pro indico, teste Budæo, ut Odor Dicitur. Cic. ad Attic.
 lib. 4. Res sicut ad interregnum, & est nonnullis odor Dicitur.
 & Odores & aromata pro eodem accepit Colum. lib. 12. c. 20.
 Quod si non ita, ut præcipimus, permiscueris, sublidet aroma-
 ta & advenitur. Et paulo post: Ad prædictum autem modum
 meli adjici debent odores, nardi solum, isis llyrica, &c.

Germ. Der wotrichende ding macht vnd vertausst. Hisp. Perfumero.
 Pol. Ten ktors cywi y przylacie wonne rzezi. Vn. Szagha. Ang.
 That maketh and smellth perfumes.] q. Odorarius, a, um, quod ad
 odores pertinet: ut Odoraria myrrha. Plin. lib. 12. cap. 17: Pre-
 tium ejus, quam odorariam vocant ad xi i i i.
 Odo, a, um, Odore repletus, odore perfusus, & qui aliun-
 de odorem accipit: [*ἴσχυς* in *Pharmacopoeia*.] Gall. Plein d'odeur, qui sent & flaire
 bon. Ita. Odeurato profumato. Germ. Weisgemacht / vov gutes ge-
 schmacks. Hisp. Cosa de buen olor. Pol. Wonn. Vn. lo szagha. Ang.
 That smellth sweetly, replenisheth with sweet favour.] ut, Templum o-
 doratum. Plin. Epist. lib. 2: Ante cryptoporticum xulias vio-
 lis odoratus. Horat. 3. Carm. Ode 20: Festur & leni recreare ve-
 to Sparium odoratis humerum capillis. Idem 2. Serm. Satyr. 7:
 -prodis ex judice Dama Turpis, odoratum caput obscurante
 lacerna. Interdum sumitur pro odorifero: id est, quod ex se
 odorem habet. Plin. lib. 21. cap. 4. de rosa: Quibusdam annis
 minus odorata provenit. Præterea locis omnibus sicis quam
 humidis odorator. Virg. lib. 3. Georg. Disce & odoratam sta-
 bulis accendere cedram. Servius Odoratam pro odoriferam.
 Odo, a, um, hujus odoratus, m. q. pro olfactu. [*ἴσχυς* in
Pharmacopoeia.] Cic. 2. de Nat. deor. Eorum jucundus non gusta-
 tus solum, sed odoratus etiam, & spectatus.
 Odo, a, um, adjectivum, Odorem reddens. [*ἴσχυς* in
Pharmacopoeia.] Gal. Odeuriferant, qui reud bone odeur. Ita. Odeurifera. Ger.
 Das wot schmedt / oder wot schmedend ding bringet. Hisp. Cosa que da
 bueno olor. Pol. Wonnofe dazaci. Vn. Szagha. Ang. That bringeth
 a favour or smell.] Plin. lib. 12. cap. 17: Eundem & ad serpentes
 fugandas urunt, in odoriferis sylvis frequentissimas. Ger. odo-
 rifeia. Ovid. 4. Metam. Arabia odorifera, in qua nascitur odo-
 res, Plin. lib. 5. cap. 11.
 O ante E.
 O. E. R. In notis antiquorum, ob eam rem.
 Oeconomus, penult. corr. m. f. [*οἰκονομίας* in *Pharmacopoeia*.]
 Gal. Maitre d'hotel, dispensier. Ita. Dispensier, maestro de casa. Ger.
 Ein Haushalter / Schoffner. Hisp. Mayoridano. Pol. Szagha / szaghadar.
 Vng. Szagha / szaghadar. Ang. A steward, he that keeps the store of an
 household.] Tam pecuniar, quam fugum, & omnium quæ do-
 minus possidet, dispensator, & rei familiaris administrator est.
 Oeconomiā, mix. f. p. Administratio, dispensatio. [*οἰκονομία* in
Pharmacopoeia.] Gal. Gouvernment & conduite d'une maison. Ita. Governo di una
 familia. Germ. Ein haushaltung / haushaltungung / Schoffner.
 Hisp. La mayordania. Pol. Szaghadarstwo, szaghadarstwo. Vng. Szagha /
 szaghadar. Ang. The stewardship or governance of an house.] Tractatur
 tamen ad alia. Nam apud Quintil. lib. 1. pro dispositione acci-
 pitur, orationibus & poetis maxime necessaria, quæ quid, quo
 loco sit dicendum, ostendit. Sic enim eodem lib. cap. 8. inquit
 Oeconomia quoque in his diligentior, quam in plerisque no-
 vorum erit. Idem lib. 3. c. 3. Hermagoras judicium, partitionem,
 ordinem, quæque elocutionis sunt, subiecit œconomiæ: sic
 Græcè appellata ex cura rerum domesticarum, & hic per abu-
 sionem posita, nomine Latino caret.
 Oeconomiā, orum, Quæ ad rem domesticam ac familiarem
 pertinet. [*οἰκονομίας* in *Pharmacopoeia*.] Vnde & Oeconomiæ, Xenophonis
 pulcherrimus liber est, qui non gubernationem villæ, sed dis-
 pensationem universæ domus describit: qui est liber à Cicero-
 ne Latino factus. Componitur enim ex *οἰκονομίας*, quæ est domus,
 & *οἰκονομίας*.
 Oecus, [*οἶκος* in *Pharmacopoeia*.] Pol. Cylady, Vngar. Haz.] Græcè,
 Domus sive familia Latine dicitur: quo Oeconomus. Ea vo-
 ce utitur Plin. lib. 36. cap. 25.
 Oecumenicus, [*οἰκουμένης* in *Pharmacopoeia*.] Latine Universalis, & ad totum or-
 bem pertinens: unde Oecumenicum concilium dicimus. [*οἰκου-
 μένη* enim idem est, quod orbis terrarum, terra habitabilis
 Oedasticus, Vir, ponderum & staterarum rationem optimè
 callens: id enim idem est quod scio, quænam pōderatio. Alciat.
 C. de pōderat. in l. 2. lib. 10.
 Oedematis, pen. prod. [*οἰδήμητις* in *Pharmacopoeia*.] Est tumor præter naturam, ra-
 rus, & indolens, constans ex frigida partis intemperie cum
 affluxu pituitæ. Vide Galenum lib. 14. Methodi cap. 4.
 Oenagra, Frutex est arboris instar amygdalino folio, Dioscor.
 lib. 4. cap. 10.
 Oenantharion, [*οἰκονομίας* in *Pharmacopoeia*.] Vnguentū œnanthinum est, teste
 Aegineta: qui non ob id sic nominatum putat, quod œnanthen
 respiciat, quum sæpè fiat sine ea, sed à vino & floribus lilii.
 Oenanthæ, hujus œnanthes, f. p. [*οἰκονομίας* in *Pharmacopoeia*.] Flos labruſcæ: hoc est, vi-
 tis sylvestris, nõ tamè conuulset, (nã quæ sunt labruſcæ species)
 sed ejus tantum quæ solū florē, nõ etiã uvas profert. Colligitur
 quò optimè olet, siccat in umbra substrato linteo, atq; in ca-
 dos cõditur. Dicitur quasi *οἰκονομίας* hoc est, vini flos. Autor Plin.
 lib. 12. c. 25. Est præterea Oenanthæ, herba in petris nascens, fo-
 lio pastinacæ, radice magna, numerosa. Autor Plin. lib. 21. c. 24.
 Oenanthinus, a, um, pen. prod. adjectivum. [*οἰκονομίας* in
Pharmacopoeia.] Quod ex
 œnanthe factum est: ut Oenanthinum unguentum, quod ex
 œnanthe: hoc est, flore labruſcæ fit. Plin. lib. 13. cap. 1. 14. 16.
 Te 4 Oenaria,

Oenaria, vitis domestica, apud Dioscor. lib. 5. cap. 1.
 Oenigena, x. com. p. sicut. Vino genitus.
 Oenocrotali, Aves sunt hœdæ, olorum similitudine, sed inexpleribiles. Aelian. Oenocrotali, olorum similitudine sunt, nec distare omnino putatur, nisi faucibus ipsis inesset alterius utriusque generis. Huc omnia inexpleribile animal cogerit: mox perfecta rapina scilicet inde in os deinde inferius in alvum ruminantis modo demittit. Gallia hos Septentrionali Oceano proxima mittit, Aelian.
 Oenias, Græci inanis est, navigo, ut interpretatur Gaza, magnitudine columbi, capitur autumnus.
 Oenoc, vitis domestica apud Diosc. lib. 5. cap. 1.
 Oenomeli, nos, sicut. Potio ex melle & vino austero, quam Latini mullum appellant. Rationem conficiendi vide apud Dioscor. lib. 5.
 Oenophorum, pen. cor. n. f. [עֲנוֹפּוֹרוֹם] Ger. Kletter Weinshenke / Kletter Wein. Vas vinarium ad ferenda vina aptum ad vinum, & fere porto. Mart. lib. 3. Reddidit oenophori poodera parva sui. Apud Metam. lib. 8. Oenophoro quo immittitur vino gerebat venenum. Iuven. Satyr. 6. eadem illa venit rubicundula totum Oenophorum sitiens.
 Oenophorus, n. f. [עֲנוֹפּוֹרוֹס] Pol. Naliv. Vng. Berberdo. [עֲנוֹפּוֹרוֹס] Minister, qui vinum in mensa ministrat.
 Oenophoros, vitis domestica apud Diosc. lib. 5. cap. 2.
 Oenoplia, Radicis nomen, que hœspis Aegyptii medicamentum extitit: de quo Poëta scribit: Misuit actutum dulci medicamina vino. Vide hilans lætisque mali & fuit immemor omnis.
 Oenopolis, x. pen. prod. m. p. [עֲנוֹפּוֹלִיס] Germ. Weinstadt. Venditor vini.
 Oenopolum, n. f. [עֲנוֹפּוֹלוֹם] Germ. Weinhaus / Weinhaus / Weinshaus. Pol. Gęstowca / Gęstowca / Gęstowca. Vng. Kertszalma. Ang. A wine tavern. Taberna vinaria. Plaut. in Alin. Quis a piltore panem petimus, vinum ex œnopolio.
 Oenoptra, x. sicut. In Græcorum symposiis dicebatur, quorum officium erat dare operam, ut ex æquo biberetur. Vide Cæl. Rhodi.
 Oenotera, Idem quod Oenagra, apud Dioscor. lib. 4. cap. 119.
 Oenuria, Herba qua gustata corvi & canes ebrii sunt.
 Oesophagus, pen. cor. [עֲסוֹפָגוֹס] Germ. Die Speiseröhre. Est fistula ab ore ad ventriculum usque protensa, & veluti via quadam cibo, potuique transmittendo destinata. Latine Gulam vocamus, Græcè etiam οἴστρον: quanquam stomachum non nunquam improprie pro ventriculo positum invenimus.
 Oestrus, oestri, n. f. [עֲסְטְרוֹס] Gal. Vn tabon qui tormento les bestes seilicet. Ital. Teste. Germ. Ein rausche bräm. Hisp. La mosca de Pol. kak. Gyl. billa fiekas. Vng. karam kerecs fene bogar. Ang. An horse fly has sought the blonde of bealtes. Insecti genus est horisano strepitu, quod Latini Asilum vocant, vulgus Tabanum. Virg. 3. Georg. Est lucos Silari circa illicibusque virentem Plurimus Albumum volitans, cui nomea Asilo Romanum est, Oestrus Graui veterè vocantes: Aspes acerba sonans, quo tota externa sylvis Diffugiunt armenta. Colum. lib. 9. ca. 14. scribit nasci in extremis partibus favorum, amplioris magnitudinis quam sunt apes cæteræ, eoque nonnulli putant esse reges. Verum Græcorum autores οἴστρον appellant, quod exagitant, nec patientur examina conquiescere. Plin. lib. 11. cap. 16. Nascuntur interdum in extremis favis apes grandiores, que cæteras fugat. Oestrus vocatur hoc malum. Eo luno in pellicem Io immisso, eam in furorem egit. Itæ & poetæ divino furore correpti, oestro perciti dicuntur.
 Oesypum, n. f. [עֲסוֹפּוֹם] Germ. Der taht so an der Wesen bangt / Schestralen genant. Pol. kęslo / kęslo / kęslo. Dicitur pinguedo, & sordes hærentes in ovib. velleribus nodum purgatis. Ovid. 3. de Arte amandi Oesypa quid redolent quanvis mittantur Athenis, Demptus ab immunda vellere succus ovium? Dicitur autem Oesypum ab ove, quam Græci οἴστρον vocant: quasi siam οἴστρον est, ovium sordes. Vide Plin. lib. 29. cap. 2.
 O. ante F.
 Offa, s. p. per duplex ff. cõstabat ex carne ferè porcina Lucanica, qua facere ex medio cri intestino Romanæ mulieres à Lucanis didicere. [עֲפָא] Gall. Vne piece de chair, de pain, de pain ou autre viande espiçee ou de quèlque grossier, comme une soupe de pain. Ital. Lucanica, saliscia, offa. Ger. Ein getoch von fleisch; ein fleisch. Hisp. La pulpa de la carne su buessa, foppa. Pol. Kęska miesna, stęka miesna. Vng. Kolb. Ang. A foppa, a morsel. Est item Offa quodlibet carnis frustum. [עֲפָא] Pol. Kę miesna. Vng. Falat. Vnde offam porcina cum cauda, Offam penitæ dicitur antunde est illud Iuven. Sat. 1. & parvo similes effunderet offas. Offa etiam cibarium ex fructu panis, in iure pingui, caseo veterè, pipere & cinnamomo conditis, qua insulata & Cascata dicitur. Offa & pulcem significat, & quicquid est in pulvis modum redactum. Virgil. 6. Acucid. Melle soporata, & medicatâ siugibus offam. Potest

etiam fieri offa ex aliis rebus. Var. lib. 3. de Re rust. cap. 5. Clabasi offas positas, hæc maxime glomerantur ex ficis & fave misto. Ponitur quandoque Offa pro massa. Plin. lib. 9. c. 44. In nostro mari offa informis colore tantum leporis similia. Offa, & Masse vocabulis promiscue utitur Colum. lib. 12. cap. 38. Post hæc complures ex ea massulae fiunt, & ita per latera feræ in mustum demittuntur, ne altera offa super alteram perveniat.
 Offa, n. f. Coquus, qui conficit offas, sicut. [עֲפָא] O. hanc m. ad verbum, Particularium, sicut. [עֲפָא] O. fella, diminutivum, teste Servio, unico i scribendam est, contra primitivi naturam, quod primam syllabam consipiat. Est autem Offella frustulum carnis. [עֲפָא] Gal. Vnde foppa, peccite carbonade. Ita. Carbonata. Germ. Ein stück fleisch. Hisp. Pequenña pulpa. Pol. Kęska miesna. Vng. Falat. Ang. A little morsel. Vnde porcina offella dicitur, particula carnis porcina, quam in sartagine, craticula & prunis coquimus. Vitulina à vitulo, quam ad ignem veribus veni ante, ad eam paramus. Mart. lib. 14. Parva tibi curva craticula sudet offella. Iuven. Sat. 11. at tu rudis omai Tempore, & exigue frustula unbutus offella.
 Offella, x. aliud diminut. ab Offa, sicut. Colum. scribens de salura carnis felle, ait: Deia offulla carnis splic componitur, & alternis sal ingeritur.
 Offectores, inquit festus, dicuntur lanæ infectores, & propitii illi qui amissum colorem restituant.
 Offendo, dis, di, sum, ad. x. ex Ob & Fædo, quod non est in ullo quo fit & Defædo, significat Incido casu in aliquo, casu aliq. invento, Incuro in aliquid, sive incido, reperto, invento. [עֲפָא] Offendit, offendere, offendere, offender. Ital. Offendere, incontrare, videri. Ger. An tunc stoßen / anstoßen Belg. Dutoosten Hisp. Offender / encontrar. Pol. Wpadam, natrasiam, attrasiam. Vn. Hæc ad. Ang. To fude by chance, to strike and hit a thing you are not off to do amuse. Acque ad corpus, & ad animu refertur. Terent. in Eunu. Adveniens offendi quendam mei loci hinc acque ordinis hominem haud impuram. Et non solum de animis, sed de inanimatis quoque, dicitur. Ovid. 2. de Pont. Eleg. 14. Ad veteres scopulos iterum divertor, & illas, in quibus offendi naufraga puppis aquas. Et quoniam qui incidit in aliquid, se laedere sepe solet in eo in quod incidit, factum est ad offendere pro laedere usurperetur. [עֲפָא] Offendit, ad. Pol. Gęstowca. Vng. Meg dantam ferem. Colum. lib. 5. cap. 6. Deinde itando ne coram bos, aliamve partem corporis offendar. Cicero Cluent. Cecidisse ex equo dicitur, & homo infamis valeudior latus offendisse vehementer. Offendere apud aliquem, est infelicitate agere & ignominiam referre. Cicero pro Cluent. Quam esset nemini dubium, illi potius iudicari necesse esse qui dis apud eos iudices offendisset, quam eum qui bis in causam probavissent est, damnatus esset, sive cõtrariam sententiam tulisset. Offendere apud iudices, est condemnari, inquit Budeus. Interdum ponitur pro peccare, errare. Cicero ad Var. lib. 9. Quis es tam Lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendar, nisi quum incurat? Livius 2. ab Urb. Consulit enim alterius quum nihil aliud offenderit, nomen in visum civitati fuit. Offendere absolute posuit Cicero in Ver. pro rem malè gerere: Quam multi viri fortes in communi, incertoque periculo belli, & urta & mari offenderint.
 Offensus, particip. Lesus, vel in aliquam rem impadus. [עֲפָא] Offensus, offendere, offendere. Gal. Offensus, blest. Ital. Offeso. Ger. Beleidigt / angefohen. Hisp. Offendido. Po. Obrason, pettecioni. Vng. Meg akart, meg sermet. Ang. Hurt, offendid, striken in a thing you are. Ovid. 2. Falstor. Ille jacens pronus mari dedit oscula terra. Creditus offensa est procubuisse pede. Offensa voluit populi, Cicero 5. Tusc.
 Offensus, nomen ex participio, invias, o diosus. Sueton. in Jul. Cæsare: Põpeium allecatus est, offensum Patribus, quod ðthridate victo, etc. Cicero 5. Ver. O miserum atque invidiosum, offensumque paucorum culpa atque indignitate ordinem senatorium. Offensum hoc est, in visum in qui Budeus.
 Offensus, invenitur pro irato. Suetonius in Claudio Cæsare In Tribunatu Pontifibus offensior, quod alium quam se in patris sui locum cooptasset.
 Offensa, s. p. offensio, onis, f. & Offensus, us, m. q. Lapsum, erratum, in commodum. [עֲפָא] Offensa, offendere, offendere. Gal. Offensa, fente, offender. Ital. Offensare, offesa. Ger. Anstoßen / Stößen Belg. Emos ansofiet / overloge. Hisp. Offensado / trope salona. Pol. Gęstowca.

Pol. Offensio abrenio. Vng. Vayk, vey, venty. Ang. An offend-
 a striking or hitting of falling vntares, a fūce. Seneca in Epist.
 per huiusmodi offensas emendatum est contrariū hoc uer-
 Lucret. lib. 6. Non igitur multis offensibus intererādo. Offen-
 si fot aduē sumitur, etiq; proprie eius qui offendit. Cic. Quā
 tot eius offensas pati non possem, discedi. Offensio plerun-
 que passivē, idē de Senect. In corpore agro odiosa est omnis
 offensio id est omnis molestia & passio. Offensa opponitur
 Quot. lib. 4. c. 2. Verum hoc omittimus, ne minus gra-
 uis excipiendo recta, quam offensis, reprehēdo prava, mēca-
 mus. Offense in offensā, est offendere. Offensionem esse, est mo-
 lestiam offendere. Offensio fit: id est molestia. Offensiones
 bellū sunt damna, & pericula. Offensiones ex morbis, sunt
 iāsones, & dolores.
Offensio, abrenio. Parva offensio. Gall. Petite
 offensio, petit offensio. Ital. Offesa, picciola. Germ. Ein kleine verletzung
 offensio. Hisp. Offensa pequeña. Polon. Male obrazenie, rąpk.
 Vng. Vayk, vey. Ang. A little offence or hurt. Cic. pro Planc. Vidit
 & Plancium in illa xulitate offenduncula accepta, summos a
 potius Romāno esse honores adeptum.
Offensio, as. Idemdem offendendo, laedo, impingo. Lat. Vn.
 offendit. Non. Fecit omnes repente & offendere capita.
Offensio, sicut ab Occurfo, Occursio.
Offensio, oris, m. t. Qui saepe offendit & labitur, sive errat:
 Lat. Offensio, m. t. Qui saepe offendit & labitur, sive errat:
 Gall. Qui saepe fauēt & trahit. Ital. Chi si appiccchia. Germ. Ein
 leicht offener Mensch. Hisp. El que offende a tropiezo.
 Polon. Ten kłania się ty się potyka. Vng. Vayk, vey. Ang. He
 who stumbles or falls frequently. Cic. pro Planc. Vidit
 & Plancium in illa xulitate offenduncula accepta, summos a
 potius Romāno esse honores adeptum.
Offensio, as. Idemdem offendendo, laedo, impingo. Lat. Vn.
 offendit. Non. Fecit omnes repente & offendere capita.
Offensio, sicut ab Occurfo, Occursio.
Offensio, oris, m. t. Qui saepe offendit & labitur, sive errat:
 Lat. Offensio, m. t. Qui saepe offendit & labitur, sive errat:
 Gall. Qui saepe fauēt & trahit. Ital. Chi si appiccchia. Germ. Ein
 leicht offener Mensch. Hisp. El que offende a tropiezo.
 Polon. Ten kłania się ty się potyka. Vng. Vayk, vey. Ang. He
 who stumbles or falls frequently. Cic. pro Planc. Vidit
 & Plancium in illa xulitate offenduncula accepta, summos a
 potius Romāno esse honores adeptum.

Oblationes, proprie dicuntur, quae diis offeruntur. [קרבנות
 korbanim עֹשֶׂה עֹלָה, אֶבְיָרָה מִן הַמִּזְבֵּחַ. Ga. Offerades. It. Offerie. Ge. Opfere.
 Hisp. Las ofrendas. Pol. Ofiar. Vn. Oblationes veteres mandē. An.
 Offerades. Veteres offerimenta dicebant. Vlpian. D. lib. 24.
 Tit. 1. 3. proinde & si maritus ad oblationē Dei uxori donavit.
Oblationes, per quandam translationem Plautus dixit pla-
 gas, percussiones, & flagella, quod ea scapulis, & tergo offerā-
 tur, quum quis fuisse creditur. Plaut. in Rud. Ni offerimenta
 habebis plures in tergo tuo, Quam ulla navis longa clavos,
 tum ego ero mendacissimus.
Oblationes, Veteres dicebant oblationes, quae diis offere-
 bantur, autore Festo, m. t. Offerades.
Officio, cis, Ex Ob, contra, & Facio, Obsum, & impedimento
 sum, noceo. [מְשִׁיבָה מִן הַמַּלְאָכִים. Gal. Nō, impedit. Ita. Nuoci-
 re. Germ. Schaden/nachtheil sein. Hisp. Empejar dañar. Pol.
 szkodzić. Vng. Aralalma, rązok. Ang. To hinder, to stoppe.] Cic. 3.
 Offic. Demolui ea, quorum alitudo officeret auspiciis. Offi-
 cere, & oblatere commodis alicuius, apud eundem pro Sexto
 Rosc. Herba officina frugibus, Virg. 1. Georg. Officere ali-
 quem dixit Plaut. in Truc. iam hercle ego te hic affarim offi-
 ciam. Officere interdū significat inficere: unde Offectores,
 colorū infectores dicuntur: propriēque si (si Festo credimus)
 qui amillum lanę colorem reuertunt. Officere luminibus a-
 pud Iurisperitos pro Obstruere luminibus. Vide **O**STRUO,
 m. t. qui saepe offendit & labitur, sive errat.
Officiū, ei, n. f. Dicitur quod quisque efficere debet, obser-
 vata locorum, temporum, & personarum ratione. [מְשִׁיבָה מִן הַמַּלְאָכִים
 mischpāh p' thau מְשִׁיבָה מִן הַמַּלְאָכִים p' chadāh, m. t. qui saepe offendit & labitur, sive errat.
 Gall. Office, officier. Ital. Officio, quella che
 egli' vn' de fare. Germ. Ein Amt. Belg. Een Office. Hisp. Oficio,
 la obra que segun su oficio cada uno de ellos es. Po. Verdad. Vng. Tiszt,
 hivatal. Ang. Office, duties.] Unde in familia bene in stuta dici-
 mus omnes in officio esse oportere: id est, agere quae debent.
 Cic. ad Terent. lib. 14. Tācum scribo si erit in officio amici, pe-
 cunia nō deerit. Eius contrariū est Deserere officii, seu Disce-
 dere ab officio. Dicimus Latine, Facio officii meum, Fugot
 officio meo, & antiquē Officium fungor, seu Obes officium,
 Exequor officium meum. Persolvo officium alicui receptum,
 Praesto officium, Seruo officium, Retineo officium, Satisfacio
 officio, Vsurpo officium, Intermitto officium, Memini officii
 meum, Comoneo aliquem suum officium: vel, quod frequen-
 tius est, sui officii: quae omnia legēdia bonis autoribus passim
 inuenies. Officiū dicitur, absolute, pro putavit officium suum
 esse, dixit Sueton. in Tiber. Cxl. Et quauquā, inquit, lactus nu-
 tatio, tamen officii dixit, quauquā in se esse, exorare filie patrem,
 & Donare officium ab efficiendo dictum putat, quod si illud,
 quod quocumque pro conditione sua persone facere debeat. Nō
 nulli etiam a verbo Officio per anaphorā dictū putant, quod
 nemini officiat, sed potius. Ambros. lib. 1. Offic. Legimus, Offi-
 cium dici nobis posse, nec ratio ipsa abhorret: quando qui-
 dem Officiam ab efficiendo dictū putamus, quasi efficiunt:
 sed propter decorem sermonis una immutata littera, Officium
 nuncupari. Vel certe ut ea agas quae nulli officiant, pro sint
 omnibus. Potest etiam dici & recte, ut ab Officio, is, Officium
 derivetur: ita ut Ob, non contra, sed circum significet, ut circa
 quod faciendum est, imitamur. Est itaque proprie Officium, ad
 in quod quisque debet incumbere, ut ipsius pro loci, temporis,
 & personae qualitate reddat effectum. Officiū dicitur, absolute,
 denique cuius probabilis ratio reddi potest, cui factū sit. Et
 quoniam propriū hominis officium est, alicui pro viribus pro-
 desse, & omnibus quantum in se est gratificari, & benefacere
 (neque enim tam nau sumus ut nobis, quam ut aliis aliquid uti-
 litatis afferamus) factum est, ut Officium accipiatur pro bene-
 ficio. Cic. de Amic. Odiosum sanē genus hominum, officia ex-
 probrantū, quae meminisse debet is in quem collata sunt: non
 commemorare qui contulit. Colum. lib. 2. ca. 1. Licet silicem
 sine injuria vicini, etiam cum officio decidere: hoc est, ut non
 modō nihil damni inferamus, verum etiam bene de illo pro-
 mereamur. Est etiam Officium, obsequium, vel honor. Suet.
 in Cxl. Alfidēntē conjurati specie officii circumfeterēt. Mag-
 gistratus quoque Officiū dicitur, vel quia honoris gratia insitū
 tus est: vel quia opem populo fert, vel quia jus quod cuique de-
 betur, reddit. Quandoque pro alicuius artis ratione, lego, ut
 Officium Grammatici, Officium medici. Et quauis Officiū pro-
 prie ad virtutē pertinere, hominis officii est pietatē colere
 dicimus tamē interdū, Lenonis est officii insidiatū pudicitia,
 Accusatoris est officii crimina inferre. Est autem Officiū du-
 plex, teste Cic. lib. 1. Offic. alterū perfectū, quod Greci εὐθυνα
 vocāt, quod & omnes numeros virtutis cōtinet. Alterū mediū
 pertinet ad institutionem vitae communis. Cic. lib. 1. de Finib.
 Quod ratione a stū sit, id Officiū appellamus. Sumo officio
 praeditus homo, is dicitur, qui est officiosissimus, vel integre vitę
 vel qui omnino id quod decet, strenue facit. Cic. 3. Ver. Hi rem
 ad vitam primarium summo officio, ac virtute praeditum.

O fficiōsus, a, um. Qui libenter, vel probè officium seu benefi- cium alicui exhibet, live qui obsequitur libeter & gratificatu- cui dehet. [Πραδδὸν ἔργον δὲ πικρὸν ἢ ἀπροπαιδῆτον ἴσον ἴσον. Gall' Qui fait valetiers plaisir & service, serviable, diligente à faire son devoir. Ital. Officiosa, grata, pronta à far piacere. Germ. Eintrachtig, gefällig, dienbar, vnderdientig. Belg. Obedientig. Hisp. Diligente en la amidad. Polon. Ten ktery jest nad przyl, ogwie, post lasni. Vng. Emborogon, de domet miuden nel sol tend. Ang. Friendlie, that is glade to please or do his duety, serviceable.] Cic. Octavio: Hominem prudē- tem, & officiosum cognosces. Idem pro Planco. Quos tu si fo- dales vocas, officiosam amicitiam nomine iniquas crimino- so. Idem Attic. lib. 13: Equidem si ex omnibus esset eligendum, nec diligentorem, nec officiosorem faciliè delegissem Vellio- rio. Idem ad Quint. Frat. lib. 1: Est ille quidem in me officiosis- simus. & Usurpatur aliquando in malam partem. Nam quum olim Q. Attreinus defenderet reum libertinum, cui objiciebatur quod patroni concubinis fuisset, hac defensione usus esse fertur: Impudicitia in ingenuo crimen est, in seruo neces- sitas, in liberto officium. Ex eo impudici & obsceni aliquan- do Officiosi vocati sunt. & Officiolus dolor, à Cic. 1. Tusc. di- ditur, qui ex iusta causa suscipitur, & cujus probabilis ratio reddi potest, & sic dicitur.

O fficiose, adverb. [ἔμπροσθεν, ἔμπροσθεν. Gall. Censurablement, en faisant son devoir, courtoisement, serviablement. Ital. Coriosamente, per gentilezza. Ger. Dienbarlich, schäftig, pphsicht oder ampt, schäftig. Hisp. Diligentemēte ad, cortosamente. Pol. Post officie. Vn. Tice, Te- ceat. Ang. Friendlie, decent, salutic.] Cic. ad Att. lib. 13: Quæ inimico animo ferant, quæ utriq; officiosè pareat. Idem de Amic. Quo- rum plerique aut queruntur semper aliquid, aut etiam repro- brant, eo quæ magis, si aliquid habere se putant quod officio- sè, amicè, & cum labore aliquo suo factum queant dicere.

O fficiōsus, le, om. a. Quod ad officiu pertinet, vel quod de officio tractat. [ὀφφίσιμος, ὀφφίσιμος. Gall. De service. Ital. Officiosa. Ger. Dien dienst, jum dienst geschäftig. Hisp. Cosa perteneciente al officio. Pol. Wzjedni. Vn. Tice, Teceat. Ang. Belonging to duetie or office.] Laët. lib. 6. Quid M. Tullius in suis Officialibus, nonne hoc idè persuadet non esse omnino largiendum? & Officialis etiam minister magistratus vocatur. Apud Sed iussit potestas officia- lem suam magna severitudine coerceri.

O fficinā, pen. prod. f. p. Locus in quo artifices opera faciunt ab efficiendo dicta. [ἐργαστήριον, ὀφφίσιμος. Gall. Ouvrier, officine, boutique. Ital. Bottega. Germ. Ein werckstatt. Hispan. La tienda donde algo se haze. Pol. Warsztat. Vng. Műhely. Angl. A shop, a ware house or work house.] Cicero tertia Philipp. Artorum officinas in urbe videtis. Officina dicendi. Cic. de Clar. Orat. Extitit igitur iam senibus illis, quos paulò antè diximus, floccatates: cujus domus cunctæ Græciæ quasi ludus quidam patuit, atque officina di- cendi. Idem 2. de Orator. Clarissima Rethoris officina. & Hinc Officiator à Vitruvio lib. 6. pro fabro ponitur: Quum, inguis, subtiliter officinatoris probabitur exactio. Taberna verò ubi aliquid venditur, quod alibi factum sit: licet quandoque Offi- cina pro taberna ponatur.

O ffigo, pis, xi, xù, act. t. Figo, [ὑπὸν ἑλεῖν, ἑλεῖν. Gall. Ticher & attacher contre. Ital. Vincere. Germ. Festsetzen. Hispan. Hincar. Pol. Wzyciścić. Vng. Által gyalom. Ang. To fix or fasten up.] Plaut. in Mostel. Sed ea lege, ut offigatur bis pedes, bis brachia.

O ffirmo, as, act. p. Firmum propositum in animo habeo, & quasi obfirmatè in te aliqua perfido. [ἰσχυροῦς, ἰσχυροῦς. Gall. s'oblinter, s'opinailler. Ital. Fermare, obfirmare. Ger. Etostich ewar in refel, darwider stellen sich spernen. Hisp. Confirmarse en mala significacion. Polon. Wzi wyciścić maczys, staci, zaliczamy sie. Vng. Megamat meg kememtem, meg alalkodom. Angl. To be obliuare and wiffol.] Terent. Heavt. Age queso, ne tam offirmes te, Chremes. Vide in Offirmo.

O fflecto, Circum vel contra flecto, ἀποκλίω, ἀποκλίω. Plaut. in Afin. At ego hinc offlectam navem.

O ffoco, as, pen. prod. Aquam in fauces ad sobedum excipio. [ὄψω, ὄψω. Gall. Gargariser. Ital. Gargarizzare. Germ. Gurgeln oder esseln. Hisp. Hazer gargarisma. Pol. Dawa sie. Vn. Az gamba vze zec. Angl. To gargoll & wash the mouth or throat.] Quidam non offoco, sed Offoco dicunt. Festus.

O ffringo, is, act. t. ex ob & Frango. tertiz proprium est, teste Festo, quando iterum transverso sulco aratur. [ἄλλοῦ ἡμιπρο, ἀλλοῦ ἡμιπρο. Gall. Desfrayer, défriser, rompre ce qui a servi d'écarrage. Ital. Rompere le velle della terra. Germ. Aberwetch mit dem pflug vber ein garten oder fahren i vnd die schotten zerschem. Hisp. Arar al traver lo arado. Polon. Wzyciścić. Vngar. Kevérim, földet throm, kevért ml Zautom. Angl. To break in small peeces which was broken before.] Varro lib. 1. de Re rustice. cap. 32: Quum profciens, offringi oportet: id est, iterare ut frangantur glebæ. Ibidem cap. 29: Rursum terram quum primùm arant, profcin- dere appellant: quum iterum offringere dicunt: quod prima aratione glebæ grandes solent excitari: quum iteratur, offringere vo cant. Tertio quum arant, jacto semine, litate dicuntur.

O ffucit, x, f. p. Fucus quo mulieres faciei candorem inducunt, aut ruborem. [ῥυτίς, ῥυτίς. Gall. Herbe, tromperie. Ital. Nal letto. Germ. Ein Weiber desfchid oder fard i mit weider se thum ein erdichete fard macher. Hisp. Enganno. Polon. Nierozmowa- me. Vng. Kandi zé exzom. Ang. Paynting that women use, etc.] Plaut. in Most. Neque cerullam, neque inclinum, neque aliam ullam officiam. & Per metaphoram autem accipitur pro sal- lacia vel techna. Geil. lib. 14. cap. 1: Sed id prædicatorum atque officiarum genus, &c. Rarius invenimus hoc nomen in sin- gulari numero.

O ffuso, dis, act. t. Circumsundo, obijcio, aspergo. [ῥυτίς, ῥυτίς. Gall. Esprit d'acier, esprit d'acier. Ital. Getta d'aceto. Germ. Angigessen, vndergeschien anfuchen. Belg. Omgieten, vnderdichten. Hisp. Verticar en derven. Pol. Obliwam. Vn. Kértes, kórtom. Ang. To pover or sprikle upon any thing.] Plautus in Trinummo: Admit animam mali argu- tudo. Statine tene me. 51. Visne aquam unam petam? Quam jam animam agebat, tum esse offusam oportuit. & Per me- taphoram etiam dicimus, Offundere rei alicui caliginem, no- tatem, tenebras: pro eo quod est obfcurate, vel obfcuritate. Cicero pro Rose. Erant interea qui suis vulneribus mederebantur qui tanquam si offusa Reipubl. sempiterna nox esset, ut juvanti in tenebris, omnia que miserabant. Idem 3. Tuscul. Hic re- tor & hæc doctorum animis offusa caligo est.

O ffusco, as, Obfusco, denigro, & quasi fuscum reddo. [ῥυτίς, ῥυτίς. Gall. Obscurer, obscurer. Ital. Offuscato. Ger. Schwart vnd dancet macher. Hisp. Embacatè defolerao. Pol. Wzyciścić. Vngar. Meg fuscitatem homalissimum. Angl. To make darker or dark.] Plaut. in Capt. de victoria gloriæ: Sevixit macula offuscaretur.

O ggdās, adis, ἰγδάς, Latine numerus Octonarius.

O ggannio, oggannis, n, q. Occino, incolco, eadem ad fasti- dum usque repeto. [ὄγγανος, ὄγγανος. Gall. Oupier aux ar- rilles de quelque vin, ray rompre les arailles, & les faires de pain. Ital. Cianciare. Germ. In die octen dtentem: est fingit und sagen. Hisp. Gannir. Pol. Toj wzydzić. Vng. Aepo haku uocem miud vntelen aepo bevelen. Angl. To chat, to wiffler in any rare and tall ofen.] Plaut. in Afinar. Cui eūquam unam rem me licet- fime preciper fieri, quin centies eadem imperem atque oggan- niam. Terent. in Phorm. Habet hæc ei, quodd dum vivat u- que ad autem ogganntar. In autem ogganntar, Apul. lib. 2.

O ggéro, tis, pen. corr. nō offio. Latèdo seu injicio. Plaut. Truc- Vnus eorum aliquis oculum amice oggerit, dum illi agas.

O ggrallari, d. p. Incedo. [ῥυτίς, ῥυτίς. Gall. Chlo- muer, aller. Ital. Caminare, andare. Germ. Duhen schen Hispan. Andar con pompa, caminar. Polon. Tripiat. Vng. tarok. Angl. To walk, to go.] Plaut. in Capt. Nisi cum pedibus didicisti og- grrallari gradu.

O h. S. S. In notis antiquorum, Ossa hic sita sunt.

O h, Interjectio. [ὄ, ὄ, ὄ. Oh.] Qua utimur, ubi ex intervallo notos videmus, Comiciis usitata. Terent. in Adelph. Oh qui vocare? & Est etiam admirantis cum contemptu quodam. Terent. in Andr. Oh, tibi ego ut credam fureser? & Aliquando affirmantis vehementius. Terent. in Evnuoh. Oh, qui ego met produxi. & Aliquando dolentis & reprehendentis. Terentius in Heavt. Oh, iniquus es, qui me tanta possides. & Ali- quando dolentis & deprehecosi. Plaut. in Cal. oh peni, Man- festò tencor miser. & Aliquando exultantis ob rem bene ges- tam. Plaut. in Mostel. Oh, probus homo sum. Idem in Mostel. Oh oh, ocellus es meus tuus sum alumnus, &c. Oh oh oh oh, ejulatione hand opus est, &c.

O hē, fā, ois, Oh. Germ. Oha (bā) hōlla.] Interjectio euda- mantis & satietatem usque ad fastidium designat, & jubet modum imponere. Martial. libro 4: Ohc jam satis est, ois libelle.

O hō, Interjectio admirantis aliquid fieri repentē. Plautus in Pœnul. Oho amadò, quid illud nunc properas? Aliquando est agnoscentis cum gaudio particula Plaut. in Pseud. Oho sōph- macharoplacides Putus putus est ipfus. Budæus.

O l. In notis antiquorum, Operas locavit. O lē, x, & Oliva, x, f. p. tam de fructu dicitur quam de arbore. [ὀλεῖν, ὀλεῖν. Gall. Olivier, ou le fruit apolè olive. Ital. Oliva, frutto dell'olivo, oliva. Germ. Ein libaum oder dufrucht daven i die liche. Hispan. Oliva, a Zeytaue. Polon. Olwa. Vng. Olaj fa, olaj mag. Ang. An olive or olive tree.] Virg. lib. 2. Georg. Sed truncis oleæ melius propagine vitæ, Respondent. Idem 3. Aeglon. Incubens tereti Damò sic carpit olive. Virg. 1. Georg. Adis ò Tegece, favens, oleæque Minerva Inventite. Tacit. lib. 13. cap. 32: Olcam si lambendo capra lingua comment, de- paritque.

corona. Ovid. 3. Fast. Primus oliviferis Romam deductus ab arvis Pomilius mensis sensit obesse duos.
Olivo, as, pen. prod. Olivarium vindemiam ago, sive olivas colligo. [ὼλιβαριον. Gal. Cuiuslibet qui vendaxer les olives. Ital. Vindemia-
 re olive. Germ. libere oder d'strucht abt'sen. Hisp. Hazer co'secha de
 exyte. Pol. Olive, yliarum. Vng. Olaj, ydek, vazy z'werek. Ang.
 To gather olives. Plin. lib. 13. cap. 3: Quippe olivantibus lex an-
 tiquissima fuit: Oleum ne stringito, neve verbetato.
Olecranum, Cubitus, sive ipsum os cubiti, sive quod extro-
 sum in brachijs prominet, unde apud Comicos ἀλεγκρον.
Oleo, les, olei, & oli, oleum, vel olivum, n. l. Odorem spiro,
 & emitto. [ὼλεω. Gall. Sentir & rendre oleur.
 Ital. Ollire, rendere odore. Germ. Schmecken / ein geschmack geben
 ru'ch. Hisp. Oler echando de si olor. Pol. Zapach, nonnosy'z n'p'u'y'z.
 Vn. Zapach, wazyk. An. To yeeld a smell or favour either good or bad.]
Olere aliquid. Cic. 3. de Or. Vnguentum magis laudatur quod
 terram, quam quod crocum olet. Horat. Vina ferè dulces o-
 luerunt manè Camænae. & Olerè aliqua re. Ovid. Perque lo-
 cos sacros, & olentia sulphure fetus. Propertius lib. 4. Eleg.
 Cur nardo flammæ non olevere mex. & Aliquando absolu-
 te. Plin. lib. 21. cap. 6. Rosa recens à longinquo olet. & Est au-
 tem medium verbum: nam bene olerè, lucundè olerè, & Malè
 olerè dicimus. & Hujus cõposita sunt, Aboleo, Adoleo, Exo-
 leo, Inoleo, Oboleo, Peroleo, Redoleo, Suboleo, Graveoleo,
 unde Graveolentia: de quibus suis locis.
Oleo, sit ab Oleo. Idque inter se differunt, quod Oleo habet
 significationem naturalem transitivam, Oleo, passivam in-
 natam.
Oleum, pro excremento humano, Vide OLETVM in Olea.
Olidu's, a, um, pen. corr. Dicitur tam illud quod bonum, quam
 quod malum odorem habet. [ὼλιδος. Gall. Qui sent fort, soit
 bien soit mal. Ital. Che ha odore cõ buono cõ meo. Ger. Schmedt
 es schmedt noi oder s'el; w'elgeschmact / s'm'etig. Hisp. Holiendo de
 buena à mal olor. Pol. Pacias. Vn. Sogosi. Ang. That hath a strong
 favour either good or bad.] Mart. lib. 1: Oliba que vestes murice.
 Horat. lib. 1. Epist. Sed nimis arcta premuat oliba convivia
 capra.
Olieraciu's, a, um, Vide OLV'S.
Olifacto, olei, Vide OLEA.
Olifacto, olfactus, olfacti, olfactum, a. t. Oloror, odorem percipio.
 [ὼλιφακτο. Gal. Flairer & sentir. Ital. Odo-
 rare. Ger. Schmecken / ein geschmack fassen. Bel. Nielden. Hisp. Oler re-
 cobiendo en si olor. Pol. Zapachnal em, ob'zane. Vng. Zapach. Angl.
 To smell, to feele the smell or favour of a thing.] Plin. lib. 11. c. 37. Quo-
 nam modo olfactant delphini, mirum: iidem nec olfactus ve-
 stigia habent quum olfactant sagacissimè. & Per translationem
 invenitur pro lubodorari, sive praesentire. Terent. in Adelph.
 an non sex totis mensibus Prius olfactissem, quam ille quic-
 quam cœperit.
Olifacto, ctas, Frequentativum ab Olfacio. [ὼλιφακτο, ὼλιφακτο.
 Gal. Flairer & sentir souvent. Ital. Odoiar souvente. Germ. D'it v'und
 oft schmedt. Hisp. Oler muchas y a menudo. Polon. Wiliamuzycie.
 Vng. Vnalan zaplam. Ang. To sent a'ill smell of sen. Plin. lib. 20.
 ca. 14. Xenocrates pulegi ramum lana involutum, in tertianis
 ante accessionem olfactandum dari tradit.
Olifactus, ctas, s'u, participiu. Quod odoratus sensu percipitur.
Olifactus, us, m. q. Facultas olfactandi, qua sedem habet in an-
 terionibus ventriculis cranii. [ὼλιφακτος. Gal. Flairment,
 sentment. Ital. Odoiato. Germ. D'r geschmack / die trafft zu schmedt.
 Hisp. El sentido de recibir el olor. Pol. Perwsmienie, wosnosy'. Vngar.
 Szaglasza volo eryekleser. An. Smelling or facultie of smelling.] Plin.
 lib. 29. cap. 4. Basilisci, quem etiam serpentes ipsi fugiunt, alios
 olfactu necant, &c.
Olifactorium, ii, n. l. Odoramentum. [ὼλιφακτοριον, ὼλιφακτοριον.
 Gal. Vo bouquet de fleurs, ou pannee de senteurs. Ital. Cosa che si porta
 per sentire, come un maxzeto di fiori. Ger. Etwas daran ma schmedt /
 a'it' d'sentend'p'f / b'sch'lein w'elgeschmactet btumen / ic. Hisp. Pena
 à buelta de olor. Pol. Rosianka, k'ajla r'ekteroz w'oniama. Vngar.
 Zaglasza valo. Ang. Any thing that savourth well, a no'se bag.] Floru
 vel odorum fasciculus, delectandis naribus, vel olfactus gratia
 comparatus. Plin. lib. 30. cap. 11. Ex istis confessa, aut certe veri-
 similia ponemus sicut & lethargum olfactotus excitari.
Oli, is, etc. Verbum antiquum. Afranius in fratris: Non potest
 quia illa tacta longeque & multus olet. Pompon. in Alconib.
 Aleo ludam, sane meæ malè olent manus. Idem in mod. Non
 omnes possunt olere unguenta exotica. Est enim dactylus in
 terra sede Nonius.
Oliphantium, Mensura vinaria rotunda nominabatur.
Oligarchi, i, a, l. p. ὀλιγαρχια, Status Republicæ paucoru con-
 stans dominatione. Unde Oligarchici ὀλιγαρχικοι, dicti sunt,
 qui paucorum dominatione gaudent.
Olim, Ad verbum temporis: non solum præteritum tempus,
 sed etiam praesens, & futurum significans: [ὀλιμη muk'ed'ben

Oli, chebâr, in palam, palam. Gall. Jaden, le temps jaden, quelqu'on
 Ital. Altre volte per il passato, per l'avvenire. Germ. Einmal, im facti
 weizant. Hisp. En tiempo pasado à rendere. Pol. Kieda, ledzany
 rasi. Vng. Kezen, valaba. Angl. In time pass.] de praesenti Vng.
 10. Aeglog. Vestra meos olim si fistula dicat amores. De futu-
 ro, Idem 1. Aeneid. Hunc tu olim caelo spoliis Orientis onus-
 tum Accipies. Quintil. lib. 10. cap. 1: Qui olim nominabantur.
 De praetento exempla nunquam non occurrunt. Cic. 1. de
 Orat. Sic enim olim loquebantur. Idem Att. lib. 1: Ante lucum
 inambulabam domi, ut olim candidatus. & Valet etiam, Ali-
 quando. Horat. lib. 1. Serm. Satyr. 1: ut pueris olim dant cre-
 stula blandi Doctores elementa velut ut discere prima, & lo-
 venitur interdum pro lamudum, vel jampridem apud Plin.
 Epistol. 162: Olim non librum, in manus, non sylvium sumpsit.
 & Aliquando etiam pro nuper. Terent. in Andr. Alium esse cre-
 tises nunc me, atque olim quum dabam. & Vsurpatur interdum
 pro quovis tempore. Virgil. 1. Georg. Hic tibi praevaleas olim
 multo que fluentes Sufficiet Baccho vites. & Olim particu-
 lam fabulae proprium esse, ait Donatus in illud Terent. in Ex-
 nucho: Olim fuit isti generi quæstus apud seculi prius. & Olim
 jam, iam longo tempore. [ὀλιμη. Gall. Jaden, le temps jaden.
 a long temp. Ital. Gia lungo tempo. Ger. D'v'z'ymen Belg. B'z'z'z'z'.
 Hisp. Ya mucha ha.] Quintil. in Milit. Mariano. Olim jam impe-
 rator inter fulgentes virtutes tuas livor locum quaerit.
Olitor, Vide OLV'S.
Oliurgesia, ὀλιουργεια, Suidæ immunitas, seu excusatio à
 publicis oneribus. Cui significatio penè par est, à τ'ι'ονα. Aic.
 in Annot. ad Post. lib. C.
Olivâ, Vide OLEA.
Olivum, olivi, Vide OLEA.
Oli, s. p. Genus vasis, ait Nonius, pro quo antiqui dicebant
 Aula: quia nullam literam geminabant, inquit Felius. [ὀλι, ὀλι,
 ὀλι, ὀλι. Gall. Va pot de terre. Ital. La pignatta, la pentola.
 Germ. Ein irdiner hâsen. Belg. Emen pot. Hisp. La olla de barro.
 Polon. Garniec. Vng. Fagk. Angl. A pot of earth.] Inde Plauti
 quædam comædia Aulularia est appellata. Plaut. Capt. Ollas,
 calicisque omnes confregit. Colum. lib. 8. cap. 1: Eius pulli
 singuli fistilibus ollis conduntur.
Olil, pen. corr. Parva olla, aulula. [ὀλι. Gall. Va pot de
 terre. Ital. Picciola pignatta di terra. Germ. Em in d'us b'f'f'f'.
 Hisp. Pequena olla de barro. Polon. Garniec. Vngar. Fagk.
 Fagk. Angl. A little pot of earth.] Varr. Lecta in securum
 corbulam, inde in ollulas addatur.
Olilari's, & hoc ollare, om. t. Vide Ollares ubi, dicuntur quæ in
 ollis fistilibus optimè conduntur. [ὀλι. de quibus Colum.
 lib. 12. cap. 43. Martial. lib. 7. liliic & uvæ collocantur ollares.
 Ollari's, n. g. l. p. Temperatura æris. Plin. lib. 34. cap. 9. Novissima
 est, que vocatur ollaria, vase nomen hoc dante, temis aut qua-
 ternis libris plumbi argentarii in ceatenas æris addita.
Oli, & Ollis pro illi, & illic scripserunt Veteres. Felius. Virg. 1.
 Aeneid. Olli labitidens hominum sator, &c.
Olochrysum, Sempervivum, apud Dioscor. lib. 4. cap. 92.
Olocyron, Ajuga, vel Chamepitys, Dioscor. lib. 3. cap. 137.
Olophyton, Capparis.
Oliygones, pen. corr. ὀλιγγοι, Mares tanæ, quo tempore
 vocem mittentes, cident ad conium foeminas. Fit à verbo ὀλι-
 γω, quod significat ululo. & ὀλιγοι, acredula, genus aviculæ.
 Theoc. in 7. Idyl. ὀλιγγοι Τελ' ὄντι ἐν κωνιασὶ β'ρ'ιαι ὀλιγοι
 ἀκούουσι.
Olior, oloris, penult. corr. m. t. Avis est, notissima, quam Gra-
 eci oleris vocant. [Gall. Vo cygne. Ital. Cigno. Ger. En Schwan.
 Hisp. El cisne. Pol. Labek. Vng. Hant. Ang. A swanne.] Ovid.
 Epist. 7: Ad va da Mæandri concinit albus olor. Sil. lib. 13. Cy-
 va fuit raro terribis spectata colore, Que candore nivem, candore
 anteciret olores. Sunt qui holor scribât prima vocali aspirata
 quod putent ita dictum esse τὸ ὀλο, ὃ ὀλο, quod sit totus pul-
 cher. Quicquid id est, eruditum usus habet ut sine aspi-
 ratione scribatur.
Olioridus, a, um, pen. prod. Quod est oloris: [ὀλιωριδης. Gal. De
 cygne. Ital. Di cigno. Germ. Dis Schwanen. Hisp. Cofa de cygne. Pol.
 Labany. Vng. Hattin. Ang. Of a swanne. Jur color olorinus hoc
 est, candidus. Plin. lib. 37. cap. 10: Gasidancem Medici mutant
 coloris olorini.
Olius, eris, n. s. Dicitur omnis herba sativa quæ in usu cibari
 est, ab alêdo, quod olentibus aleretur homines antequam fruges
 repetere essent. [ὀλιωριδης (vel) ὀλιωριδης. Gall. Herbe bonnè
 manger. Ital. Ogni herba buona da mangiar. Ger. Aucter h'g' tract
 das man in den Garten seiget Belg. Hofstrant. Hisp. Oradina. Pol.
 Kapusta w'j'el'ak. Vngar. Fan. Angl. All manner of garden herbes
 erpatt hearben.] Plaut. in. Caf Profectio hercle nō fuit quicquam
 olerum. Varro ab Olla deducti, Nonius & Felius inter aspi-
 rata connumerant. & Ponitur quandoque figuratè pro in-
 nuï & quotidiano victu. Horatius 2. Serm. Satyr. 7. h'p'ol-
 quam es fortè vocatus Ad cœnam, laudas securum olivæ
 hoc est.

hoc est, dicitur nihil esse melius quam parca & continenter do-

moderatus enim fere est, ac minus valetudini officians.

Quod si am, diminutivum. [Lagunaga]. Gall. Petites herbes bonnes à manger. Ital. Oly herba da mangiare. Germ. Ein freutin. Hisp. Leontica. Pol. Kozłowa. Vng. Parvika. An. A little herb apt to grow in shade. Horat. 2. Serm. Satyr. 6. Vnsta satis pingui potantur oluscula lardo. Cic. Att. lib. 6. Lancibus & splendidi-ssimis candidis olusculis nos soles pascere. Iuven. Satyr. 11. Cuius parvo quæ legerat hostio, ipse focus brevisbus ponebat oluscula: quæ nunc Squalidus in magna fastidit compede lectum.

Quod si, penult. corr. a. i. Qui olera colit, hortulanus. [Lagunaga]. Gall. Jardinier, vendeur d'herbes bonnes à manger. Ital. Hortolano. Germ. Ein Garten. Belg. Ein bevruter. Hisp. Hortelano de la huerta. Pol. Ogródnik. Vng. Látos. Ang. A gardener or seller of herbs. Similiter olitor, [Lagunaga]. qui olera vedit. Colum. lib. 10. cap. 1. Ipse ferens olitor diducto pondere qualos. Cic. ad Tonan. lib. 16. Sic olitorem ipsum commovebis. Horat. 1. Epistol. 19. ad inum, Traxerit, aut olitoris aget mercede cubiliam.

Quod si, a. um. Quod ad olera pertinet: [Lagunaga]. Gall. Appartenance à herbes. Ital. Pertinente a herbe. Germ. Das zu dem traute gehört. Hisp. Pertinente a ortala. Pol. Kapulus. Vng. Parvos. Ang. Something to herbes. Jus, Forum olitorum, ubi venduntur olera. Horti olitorii, & Oleria olitoria: hoc est, oleria hortorum. Plinius lib. 19. ca. 18. Est lactuce genus ad hoc latu caulis, ut oleria olitoria ex his factitari prodiderunt.

Oleraceus, adjectivum, ut Oleraceus frutex: hoc est, herba oleum modo fruticans. Nam etiã olera fruticare affirmat Theophrastus, quæ ipse δειρμαζονα, appellat voce composita δειρμαζονα, hoc est, ex arbore & olera: nos fruticans a olera vocamus. Aut etiam Oleraceum fruticem intelligere possumus, qui oleria similis est. Plin. lib. 26. cap. 8. Eadem præter hæc hypericon, quam alii Chamepityn, alii Corion appellant, a olerio frutice, tenet, cubitali.

Olerium, pen. prod. [Germ. Ein groß Hopfen geschlecht. Iven. olem de hopfender den samen Petroselinum. Mac. dos. nemem.] una dictio composita, herba est quam Græci Hippofelinum, in provinciis vocant: ita dicta à colore foliorum, quod folia habeat foliis horti: propter quod Columella, Pullum olus appellat. Antea oleria (nam) pulla dixit. Vide Plin. lib. 19. cap. 2.

Olyra, [Lagunaga]. Pol. Kozłowa. Vn. Koz.] Frugis genus est quod teste Plinio à Latinis Siligo dicitur, olim etiam à Gallis Arina, spiritum habet semper erectam, neque rubigini obnoxiam, quando candido, sevi, & multipliciter tunicato. Columella tritici vim esse ait: & quanvis candore præferat, pondere tamen inferius esse. Idem autor est tritici cum omne uliginoso in loco terra satiore to olyram degenerate.

O ante M.

O.M. in notis antiquorum, optimum, maximum. O.M. omnium.

OMA omnia. O.M.S. omnibus. O.M.V. omnibus vivis fecit.

Omalum, pen. prod. a. f. [Lagunaga]. Gall. La panee ou le pain boyau. Ital. Nudel largo, nodul geniale. Germ. Ein großer dunn. Hisp. Omalum en la barriga. Pol. Plak si uli. Vng. órek bel. Ang. A dumpling.] Est pinguis atque crassius intellinum, quod omnium bubulum esse credunt: apud veteres in mensarum deliciis habuit. Horatius secundo Serm. Satyra 5. seu pingui tunc omaso, Plinius libro 8. capite 43. de bubus: Socium enim laboris agrique culturae habemus. Hoc animal tantæ apud priores curæ, ut sit inter exempla damnata à populo Romano, qui concubino prociaci rure omasum edisse se negant, acciderit boyem, & illud, in exilium, tanquam colono suo intercipio.

Ombra, [Lagunaga]. Gemmæ species, quam nonnulli Notiam vocant: quæ cum imbribus & fulminibus fertur in terram de-derit, quemadmodum Ceraunia & Brontia: eun demque effectum habere quem Brontia narratur, autor Plin. lib. ultimo, cap. 19.

Omen, [Lagunaga]. a. i. Augurium quod fit ore, quasi Oremen, inquit fides. Vano tam ob causam omē ab antiquis dictam esse ait, lib. 1. de lingua Latina. [Lagunaga]. Gall. Non ou mal encontre. Ital. Augurio. German. Ein böses omen. Das na ven eins werten oder anders weher nimpf venen. Hisp. Agüero. Polon. Omen. Vng. Iboned b. m. d. a. Angl. Good luck or evil luck which is gathered by the word of say wea.] Est enim rei futuræ countatio ori hominis inscientis, immo tamen id nomine procurante. Cic. 1. de Divin. Neque saltem deorum voces Pythagorei observaverunt, sed etiam hominum, quæ vocant Omnia: quæ majores nostri, quia vane credunt, idcirco omnibus rebus agendis, Quod bonum, futurum, felix, fortunatumque esset, præstabatur. Et tam de malo quam de bono dicitur. De bono, Liv. lib. 1. Dextra Her-

cules data accipere se omen, impleturumque fata, ara condita ac dicata ait. De malo, Virgil. 2. Aencid., quod di prius omen in ipsum convertant. Dicimus venisse, Accipere omen, Accipere in omen terronis, victoriz, & similia: & Conspicere omen in aliquem.

O mi notus, m. f. Qui verbo & oratione malū portendit. [Lagunaga]. Plin. Epist. 14. lib. 3. Notabilis, atque etiam (ut exitus docuit) ominosa res accidit quod est, malum omen portendens. Gell. lib. 13. cap. 14. Montem istum excluderant quasi avibus obicentis ominosum.

O mi not, penult. correp. aris, d. p. Auspicio, omen capio. [Lagunaga]. Gall. Prendre ou pronostiquer bien ou mal encontre. Ital. Prendere la parole auguriz. German. Iosin i im verdichtung oder toßreich abnehmen. Hisp. Temar agüero, agüero de mala palabra. Pol. Widyty praktykiz ylic albo debryz. Vng. Iboned b. d. Ang. To esse wias shall happen, so speake a thing luckie or yn luckie.] Plin. lib. 18. cap. 2. Cur enim primum anni incipientia diem lais precationibus invicem faustū ominamur? & quæ, Curtius. In illo periculo Macedones ominati esse videbantur, Hinc abominor, de quo supra.

O mi no, as, Antiqui dicebant. Pomp. Ita sit & tibi bene, qui re-

de ominas. O mi notor, oris, m. t. Qui omen capit, qui ominatur. [Lagunaga]. Gall. Diseur ou pronostiquer de bon ou mal encontre. Ital. Chi predice buona ventura a cretti. Germ. Ein leser den fänstigen gütts oder unglückts i der auß den toßreichs eto no abumpe vud weffagit. Hisp. El que toma agüero. Pol. Widyty prak. Vngar. Iboned b. d. Ang. A speaker or gesser of thing es to come luckie or yn luckie.] Plaut. in Amph. Ob istuc omen ominator capies quod te concedet.

Omentum, a. n. Membrana tenuis & pinguis, qua integuntur ventris inferioris partes. [Lagunaga]. Gall. Une peau grasse qui couvre le intestins, la cœsse. Ital. Larete di grasso che copre il ventre. Germ. Das netz in dem das eingewand net. Hisp. El redanno de la tripa. Polon. bl. anka, kora okowa most piosy. Vngar. Bel. lantona. Angl. The case or skin which covereth the bowels.] Petrus Satyr. 2. Tot tibi quam in flammis juniceum omenta liquefant. Constat autem omentum ex duabus tunicis à pericæno omis, dēsis & subtilibus sibi ipsi incumbentibus, quam plurimis vero arteriis & venis, & pinguedine non parca, ut ventericolum, cujus fundo insidet, & veluti inermat id est, superciat, (unde & à Græcis nomen accepit) fovetæ, innasumque calorem per inediam tueatur. Longissime protenditur in omnia intestina, ut eorum concoctiones, quæ imbeciles sunt, adjuvet. Homini inter animalia longè maximum est, ut quod ad ipsum usque os pubis extendatur. Autor Galen. lib. 4. de usu part. & 6. Anat. adminit. Macrobi. in 2. genit. Omentum potuit pro membranis cerebri am- bidentibus, quas Græci piosines vocant. Cerebrum (inquit) quod tactu suo hominem vel torquet, v. i. frequenter intermit non suo sensu, sed velutis sui id est, omē, huc importat dolorem. O mentum, a. tum, Quod est pingui omento factum, [Lagunaga]. Apicius. Istita omentata, pulpam concisam teras.

Omitto, is, a. t. ex Ob & Mitto, abjecto b. Rem, aliquam penitus dimitto, relinquo, ac prætereo. [Lagunaga]. Gall. Omettre, laisser, laisser. Ital. Lasciar da canto, lasciar. Germ. Lassien, vordassien. Sona lassen vud fargen. Belg. Bistaten Hispan. Dejar de hacer. Pol. Opuścić, zanieść. Vng. Elbagiam. Ang. To cease, to let passe.] Terent. in Adelph. Nunc si hoc omitram, actum agam. Horat. lib. 1. Epist. 1. Quod petiit, spernit, repetit quod nuper omisit. Hæc tamen differentia non est perpetua. Legitur enim Omittere etiam pro Intermittere, & in aliud tempus differre. Idem de Arte. Pleraque differat, & præseas in tempus omitat.

Omissus, a. um, participiū. [Lagunaga]. Gall. Laisser. Ital. Lasciato da canto, lasciato da parte, lasciato da banda. Germ. Stossen. Hisp. Devado. Polon. Nieslaci. Vngar. El hagyat. Ang. Letten pass, omitted.] Migrat tamen in nomen, & accipitur pro negligente, languido, ac remisso. Terent. in Heaut. Vbi te vidi animo esse omissio. Hæc contrarium est Attentus, [Lagunaga]. ut apud eundem: Attentiores ad rem sumus omnes. Omissior ad re, Dicitur qui lucrum negligit, neque sollicitus est de acquirendis divitiis. Terentius in Adelph. At enim metuas, ne ab re sint tamen Omissiores paulo.

Omnis, & hoc omne, om. i. Univerſus, totus. [Lagunaga]. Gall. Tout. Ital. Ogni. Vno, a. f. uno. Ger. Ein jeder, alles. Hisp. Todo. Pol. Wsytka, kazdy. Vn. Minden. Ang. All.] Distributiva dictio, eadē vim habet in utroque numero. Omnis enim homo, significat idē quod Omnes homines. Cic. pro Rosc. Amer. Nō omnia frugē nq; arborem, in omni agro reperire posses. Plin. lib. 12. c. 3. de malo Allycia: Arbor ipsa omnibus hominibus ponifera est, aliis cadentibus, aliis matureſcentibus, aliis vero subnaſcentibus. & Omne genus, & omnis generis, pro eodem. Varro de Re rust. cap. 29. Seminaria omne genus ut ſerantur. Liv. 7. bell. Pun. Meſita

Pun. Merita inde sua in duces Carthagenicenses commemoravit avaritiam contra eorum, superbiamque, & omnis generis injurias in se, atque populares. **O**mnis cum genitivo Livius 1. bell. Maced. Macedonum fere omnibus & quibusdam Andritorum, ut manerent, persuasit. **O**mnis a toto, quod omnis ad numerum refertur, Totus ad quantitatem. Totum dicimus corpus aliquod integrum: ut Tota domus. **O**mnis, de universis numero distinctis: ut, **O**mnis grex. **C**onfunduntur tamen plerumque. **C**ic. pro Quint. Vique dum inveniretur, qua ratione res ab usitata ratione recederet, & in hoc singulare iudicium causa omnis excluderet: id est, tota. **O**mnino, adverbium, proflus, plane. [*omnino*] Gall. *Totalement*, *entierment*. Ital. *Al tutto*. Germ. *Ommitz* gar und gar. Belg. *Obtet*. Hisp. *De todo punto*. Pol. *Przemieszkosza*. Vng. *Mindemelől*. Sazva. Ang. *Throughly*, *perfectly*.] **V**nde apud **L**uceconf. **O**mnino recessisse dicitur is, qui recessit animo permittendi domicilium. **P**onitur aliquando pro **E**tiam. **C**ic. ad Nigidium lib. 4. Perfeceratque fortuna, nequid tale scribere possem, aut omnino cogitare. **I**dem pro Quinto: Mibi per difficile esse dicebam contra tales oratores non modo tantam causam perorare, sed omnino verbum facere conariis esse, sed etiam. **A**ccipitur etiam omnino aliquando pro tantummodo. **C**ic. pro Cluentio: Quinq; omnino fuerunt, qui illum vestrum innocentem Oppianicum absolverent. **C**asar lib. 1. de bello Gall. Erant omnino itinera duo quibus domo exire possent.

Omnif. Anus, [*Vng. Minden emble*] **A**puleius Florid. lib. 2: Sed enim philosophi ratio & oratio tempore jugis est, & auditu venerabilis, & intellectu utilis, & modo omniscana.

Omnif. iam, adverbium, Omnibus modis, sive omnis generis. [*omnif. iam*] Gal. *En toutes manieres*. Ital. *A ogni guisa*. Germ. *In allem*. Belg. *Wentfaldet*. Hisp. *En todas maneras*. Pol. *Wszystkiemi sposobami*. Vng. *Minden koppent*. Ang. *Many ways*, *manifoldly*.] **G**ell. lib. 12. ca. 13. **Q**uoniam verò omnes terras omnifariam, & undique veritatem circumducunt, nihil extra eum est.

Omnif. illis dicitur, sicut **P**linius: quo **S**uetonius utitur: quod etiam **E**rasmus annotavit.

Omnif. ra. um, Omnia ferens. [*omnif. ra. um*] Gal. *Portant toutes choses*. Ital. *Che producono ogni causa*. Germ. *Alles tragend*. Hispan. *El que trae todas cosas*. Polon. *Wszystkie sposoby*. Vng. *Minden tenent*. Ang. *That beareth or bringeth all things*.] **O**vid. 2. **M**etam. Sustulit, omniferos collo tenus arida vultus.

Omnif. formis, [*omnif. formis*] **V**ng. *Minden formain*, *minden felis*.] **A**puleius in **H**ermetis Atlepio: **H**orum omnesque vel princeps est, quem *omniformem* vocant, qui diversis speciebus diversas formas f. c. 1.

Omnif. f. ois, na, um, pen. corr. **E**x omni genere. [*omnif. f. ois*, *na, um*] Gall. *De toutes sortes*. Ital. *Di ogni sorte*. Germ. *Allesenthaltes band oder gatung*. Hispan. *De todas generas, y todas maneras*. Pol. *Wszystki*. Vng. *Minden nemböl valo*. Angl. *Of all sortes*.] **V**irg. lib. 8. **A**en. **O**mnigenumq; deum monstra, & latrator **A**nubis. **L**ucri. lib. 2: **Q**uod omnigenos gignit, variatq; colores.

Omnif. modis, a, um, pen. corr. **O**mnium modorum. [*omnif. modis*] Gal. *De toutes manieres*. Ita. *Vario*, *et uti maniera*. Germ. *Alles tey wess und mas*. Hisp. *Casa de todas maneras*. Polon. *Wszystki sposobami*. Vng. *Minden moda*. Ang. *Of all maner or fashion*.] **O**mnif. modis, adverbium. [*omnif. modis*] Gal. *Totalement*. Ital. *Totamente*. Ger. *In all wess und weg*. Hisp. *De todo punto*. Pol. *Wszystki*. Vng. *Minden modon*. Ang. *Many ways, or all maner of w. 1. 1. 1.*] **L**ucri. lib. 2: **O**mnimodis expertus fueris, quã quisq; det ordo.

Omnif. modis, adverbialiter, Omnibus modis. **L**ucri. lib. 1: **N**ec tamen omnimodis connecti posse putandum est **O**mnia. **I**dem lib. 1: **S**i non omnimodis, at magna parte animi **P**rivatus.

Omnif. raens, pen. corr. om. r. **Q**ui omnia genuit. [*omnif. raens*] Gall. *Qui engendret toutes choses*. Ital. *Che genera tutto*. Germ. *Die oder der alles gebirt und herfur bringet*. Hisp. *Lo que pare todas cosas*. Polon. *Wszystki*. Vng. *Mindenmek engendert*. Angl. *That engendeth all things*.] **V**irg. 6. **A**en. **N**e non & **T**yrion tenet omnipotentis alumnus **C**etacte erat. Sic **L**ucret. lib. 5.

Omnif. raens, pen. corr. om. r. **O**mnia potens. [*omnif. raens*] Gal. *Tout puissant*. Ita. *Omnipotente*. Germ. *Allesenthaltes*. Belg. *Allesenthaltes*. Hisp. *Casa toda poderosa*. Pol. *Wszystki*. Vng. *Mindenhatas*. Ang. *Almightie*.] **P**laur. in **P**oen. **D**ii immortales, omnipotentes, quid apud vos est pulchrius? **V**ir. 1. **A**en. **S**ed pater omnipotens speluncis abdidit atris. **I**dem 8. **A**en. **M**e pulsus patria, pelagiq; extrema sequentem **F**ortuna omni-potens, & ineluctabile fatum **H**is posuere loca. **H**inc omnipotentia rerum omnium facultas.

Omnif. raens, pen. corr. om. r. **Q**ui omnia completitur. [*omnif. raens*] Gal. *Tout puissant*. Ita. *Omnipotente*. Germ. *Allesenthaltes*. Belg. *Allesenthaltes*. Hisp. *Casa toda poderosa*. Pol. *Wszystki*. Vng. *Mindenhatas*. Ang. *Almightie*.] **P**laur. in **P**oen. **D**ii immortales, omnipotentes, quid apud vos est pulchrius? **V**ir. 1. **A**en. **S**ed pater omnipotens speluncis abdidit atris. **I**dem 8. **A**en. **M**e pulsus patria, pelagiq; extrema sequentem **F**ortuna omni-potens, & ineluctabile fatum **H**is posuere loca. **H**inc omnipotentia rerum omnium facultas.

Omnif. raens, pen. corr. om. r. **Q**ui omnia completitur. [*omnif. raens*] Gal. *Tout puissant*. Ita. *Omnipotente*. Germ. *Allesenthaltes*. Belg. *Allesenthaltes*. Hisp. *Casa toda poderosa*. Pol. *Wszystki*. Vng. *Mindenhatas*. Ang. *Almightie*.] **P**laur. in **P**oen. **D**ii immortales, omnipotentes, quid apud vos est pulchrius? **V**ir. 1. **A**en. **S**ed pater omnipotens speluncis abdidit atris. **I**dem 8. **A**en. **M**e pulsus patria, pelagiq; extrema sequentem **F**ortuna omni-potens, & ineluctabile fatum **H**is posuere loca. **H**inc omnipotentia rerum omnium facultas.

Omni. raens, sic **V**alerius Flaccus **S**olem vocat. **H**æc tibi factorum genitor tutela meorum **O**mni. raens: quod ab **H**omero videtur sumptisse cum dicitur *omni. raens*.

Omnif. raens, a, um, pen. corr. **P**er omnia vagans. [*omnif. raens*] Gall. *Vagant ou vagabond par tout*. Ital. *Vagabondo per tutto*. Ger. *Das atenthalten herum schwiff*. Hisp. *Que vaga por todo parte*. Polon. *Wszelad*. Vng. *Mindenhatas*. Ang. *A vagabond through all*.] **C**ic. 2. de **N**at. deor. **Q**uæ eadẽ Diana omnivaga dicitur, non à venando, sed quòd in septem numeratus tanquam vagantibus.

Omnif. raens, pen. corr. **O**mnia valens. [*omnif. raens*] Gall. *Tout puissant*. Ital. *Omnipotente*. Germ. *Allesenthaltes*. Belg. *Allesenthaltes*. Hisp. *Casa toda poderosa*. Pol. *Wszystki*. Vng. *Mindenhatas*. Ang. *Almightie*.] **P**laur. in **P**oen. **D**ii immortales, omnipotentes, quid apud vos est pulchrius? **V**ir. 1. **A**en. **S**ed pater omnipotens speluncis abdidit atris. **I**dem 8. **A**en. **M**e pulsus patria, pelagiq; extrema sequentem **F**ortuna omni-potens, & ineluctabile fatum **H**is posuere loca. **H**inc omnipotentia rerum omnium facultas.

Omnif. raens, pen. corr. **O**mnia valens. [*omnif. raens*] Gall. *Tout puissant*. Ital. *Omnipotente*. Germ. *Allesenthaltes*. Belg. *Allesenthaltes*. Hisp. *Casa toda poderosa*. Pol. *Wszystki*. Vng. *Mindenhatas*. Ang. *Almightie*.] **P**laur. in **P**oen. **D**ii immortales, omnipotentes, quid apud vos est pulchrius? **V**ir. 1. **A**en. **S**ed pater omnipotens speluncis abdidit atris. **I**dem 8. **A**en. **M**e pulsus patria, pelagiq; extrema sequentem **F**ortuna omni-potens, & ineluctabile fatum **H**is posuere loca. **H**inc omnipotentia rerum omnium facultas.

Omni. raens, a, um, **O**mnia volens, vel omnia cupiens: quod epitheton à **C**atullo lovi tribuitur, quem poëtae fixo curat in amoribus admodum inconsistentem, omniumque feri formosorum concubitus appetentem. Sic enim scribit ad **M**alvone: **S**æpe etiam luno maxima cœlicolom Conjugis in culpa flagitavit quotidiana, **N**os cens omnivoli plurima facta lovi.

Omnif. raens, adjectivum, **Q**ui nullo discrimine quibuslibet vesatur. [*omnif. raens*] Gall. *Qui mange & devore tout*. Ital. *Che mangia d ogni cosa*. Germ. *Der alles frisst*. Hisp. *Comien de todo todo*. Pol. *Wszystki*. Vng. *Mindenhatas*. Ang. *All eat*.] **P**laur. in **P**oen. **D**ii immortales, omnipotentes, quid apud vos est pulchrius? **V**ir. 1. **A**en. **S**ed pater omnipotens speluncis abdidit atris. **I**dem 8. **A**en. **M**e pulsus patria, pelagiq; extrema sequentem **F**ortuna omni-potens, & ineluctabile fatum **H**is posuere loca. **H**inc omnipotentia rerum omnium facultas.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**uod omniologram **S**touici, nos appellamus **C**onvenientiam.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **S**unt duo ossa lata, utrinque à cervice ad scapulas tendentia, quæ Latinis **S**capula operca vocantur, **A**utor **C**ellus lib. 8. cap. 1.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omphacium, omphacium, n. [*omphacium*] **D**ioic. **S**uccus est vite acerba, non dumque maturæ, *omphacium*: hoc est ab uva acerba ducto nomine. **G**all. *Du verjus*. Ital. *Agria*. Germ. *Empstren*. **B**er. *wein so aus vnreinen trauben gemacht wird*. Belg. *Verjus*. Hisp. *Com ede agraz*. Pol. *Agria*. Vng. *Mindenhatas*. Ang. *All eat*.] **P**laur. in **P**oen. **D**ii immortales, omnipotentes, quid apud vos est pulchrius? **V**ir. 1. **A**en. **S**ed pater omnipotens speluncis abdidit atris. **I**dem 8. **A**en. **M**e pulsus patria, pelagiq; extrema sequentem **F**ortuna omni-potens, & ineluctabile fatum **H**is posuere loca. **H**inc omnipotentia rerum omnium facultas.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

Omni. raens, a, um, pen. corr. **Q**ui cruda carne vescuntur, quales olim perhibentur fuisse **A**etoli, ut ait **T**hucydides.

manus de conveniat, piumque cotes ferro acuendo. Operatus usus, qui ad opus aliquod faciendum adhibetur, vel qui alium operi accommodatur. Plin. lib. 8. cap. 3: Alterius manuum parantur, ne sit praesidia habere: alterius operatio usum soluat radice, impellunt molea. Operarium pecus, cuius alium ad operas nostras faciendas convertimus. Colum. lib. 6. cap. 1. Humilis enim & modica corporatura pecoris operarii esse debet hoc est, pecoris illius cuius opera agrum colimus. Operarius dicitur est, profectus. Hoc quidem male sumptum est. Cat. corrupto loco.

Opeus, s. s. sum. Qui rebus gerendis operam dat, inquit Valla, laboriosus. [Opeus, s. s. sum. Qui rebus gerendis operam dat, inquit Valla, laboriosus.] Gall. Penible, de qual labor, qui crassa de beaucoup. Ital. Vacendiere, infaculato. Ger. Arbeitman. Hisp. El que es de mucha obra. Polon. Pracymisi. Vn. Mosa, moka: Item, moka, Ang. Laborious, that laboreth with great earnestness. Cic. de Senectute: Videtur ut senectus non modo languida non sit, verum etiam operosa: id est, quae agit, & non agendis operam dat. Ovid. de Nuce: Sed puto magna mihi est operosa cura colono. Brachia operosa Cyclopi, Stat. 1. Theb. Operosus ejus rei quisque dicitur in qua desudat. Ovid. 2. Fast. Dilce metu posito vates operosa diem. Quod per se est, qui in digerendis diariis laboras. Quandoque quod multa opera est confectum, aut quod est multae operae, quod ad sui absolutionem multum laboris requirit. Ovid. in 1. Epist. Sineid. Viginti sulcos operosa ex are lebetas. Plin. lib. 18. cap. 15: Et vicia pinguefuit arva, nec ipsa agricolis operosa modo sulco lata non laetatur, non stercoretur. Operosus, pro efficaciter operosa herba. Ovid. 14. Metam. Vitae tentata operosa virid. herbe. Facilis & Operosus contraria. Plin. lib. 11. cap. 23: Tarentinae faciles, nec operosa sunt cibo. Operosior, Operosissimus. Cic. de leg. 2: Ne quis sepulchrum faceret operosius quam quod decem homines effecerint triduo. Plin. lib. 14. cap. 12: In nulla parte operosior vita est. Idem lib. 7. cap. 17: Operosissima tamen securitas mortis in M. Oshio Hilo ad antiquis traditur. Horat. 3. Carm. Ode 1: Cur valle perennem Sabina Divitias operosiores.

Opeus, adverbium, Laboriose, difficulter. [Opeus, adverbium, Laboriose, difficulter.] Gall. Au point de travail, difficilement. Ital. Con fatica, et difficulta. Ger. Ehemal mit arbeit, arbeitfamtig. Hispan. Con mucha obra, difficultate. Pol. Pracymisi. Vng. Nehezen. Ang. With pain and diligence. Cic. in Orat. Quod vel maxime desiderat diligentiam: (est enim quasi struenda quaedam) nec id tam operose. Plin. lib. 11. cap. 26: Dicitur mox paulo operosius.

Opeus, s. s. sum, s. s. [Opeus, s. s. sum, s. s.] Quint. lib. 1. cap. 1: Est enim quae operosa vocatur, supervacua, ut sic dixerim, operositas. Gall. Travaillement, peine grande. Ital. Partita, et operosa inchoa. German. Arbeitfame. Hispan. Trabajo, mucha obra. Polon. Pracymisi.

Opeus, s. s. sum, s. s. ab Opera deducitur, Fructuosum ad rem pertinent, opera & labore dignum. [Opeus, s. s. sum, s. s.] Gall. Qui est utile et commode, fructueux. Ital. Praxioso. Germ. Nutze: wothuam die arbeit not uder, fruchtbar. Hispan. Froudeja. Pol. Pracymisi, godupracze. Vngar. Zuk seges. Ang. Profitable, worth the labour and pain. Cic. de Lege Agr. contra Rull. Quo in genere est operosum diligentiam maiorem recondam. Idem 6. Verr. lam ut haec omnia reperire ac perscrutari solimus sit, laudice, est operosum cognoscere. Livius 2. bell. Pun. Tempus est opulenta vos, ac ditia stipendia facere, & magna operosia mereri. Id est, magna praemia militum, inquit dicitur. Aliquando voce operae posita, eleganter pretium dicitur. Pers. Satyr. 6. Lunai portum est operae cogitatore cives. Pretium operae. Plin. lib. 10. verum audire pretium operae sit. Facere operosum, est facere rem opera, & labore dignam. Liv. in Praef. Operis: Factorumne operosum sim, si primordio urbis res populi Romani perscripsero. Cic. 4. Opeus pretium habere id est, pretium pro opera & labore. Liv. 3. bell. Pun. Devorum legionibus T. Sempronius consul, toties jam cum hoste signis collatis pugnasset operosum habere libertatem, civitatemque.

Opeus, s. s. sum, s. s. ab Opera. In opere aliquo faciendo laboro, operam do. [Opeus, s. s. sum, s. s.] Gall. Ouvrir, besinger. Ital. Lavorare, operare. Germ. Wirken, Arbeit. Hispan. Obra, trabajar. Pol. Pracymisi, robic. Vng. Munkal Esdom nemelek. Ang. To labour, to work. Plin. lib. 11. cap. 10: Adolescentiores ad opera exeunt, seniores intus operantur. Col. lib. 11. cap. 4: Si rebus veneris fuerit operatus vel vir, vel foemina, debere eos lumine abluere. Operari superstitionibus. Liv. lib. 10. & hunc rem divinam facere, sacrificare. Iugurth. 1. Iugurth. 12: Vmarranis operat fella Lucernis. Pomponius: Ad Veneris profectus est mane vetulus, vultu ut solveret: ibi nunc operatus est. Operari noctes luna dicitur, quae circulum suum per noctis tempus absolvit, & post Solis occasum lumen nobis praebet, quod veluti opus ejus est. Propert. lib. 3: Cynthia jam non est operata decem. Hujus verum compositum est cooperor.

Opeus, s. s. sum, participium. [Opeus, s. s. sum, participium.] Gall. Ouvrir. Ital. Chi a fatto lavoro. Ger. Gewat. Hispan. Obrado. Pol. Robiati. Vng. Munka ban gyakorlattart. Ang. Wrought. Vng. 3. Aen. Connubis arvisq; novis operata juvenus.

Opeus, s. s. sum, pro Operatus sacris. Tacit. lib. 2: Nox eadem laetam Germanico quietem tulit, viditque se operatum.

Opeus, s. s. sum, s. s. [Opeus, s. s. sum, s. s.] Gall. Operation, anure. Ital. Opera. Germ. Ein werck, oder die vordringung des wercks. Hisp. obra. Pol. Pracymisi de koncyeni. Vngar. Munka, munkakodas. Ang. A working. Plin. lib. 11. cap. 24: Tertium strancorum genus erudita operatione conspicuum. Cic. Att. lib. 6: Hujus nebulonis operatione si Brutus moveri potest, licet eum solus ames. Accipitur etiam pro sacrificio aegyptio. Plantas ut istae operatio crimen explet.

Opeus, s. s. sum, s. s. diminutivum ab Opus. [Opeus, s. s. sum, s. s.] Gall. Petite ouvrage. Ital. Piccola opera. Ger. Ein wecklein. Hisp. Pequena obra. Pol. Robotka, pracymisi. Vng. Munka. Ang. A little work. Cic. 4. Acad. Vt etiam inter deos Myrmecides aliquis minorum opusculorum fabricator fuisse videatur.

Opeus, s. s. sum, s. s. q. ex Ob. & Pario, sed b. abjicitur unde & per simplex p. scribit. Tego. [Opeus, s. s. sum, s. s.] Gall. Couvrir, enfermer, enlacher. Ital. Coprire, serrare, schandere. German. Bedecken oder jadenen, hese schreiffen. Hisp. Cubrir, cerrar, encender. Pol. Nakrym. Vngar. Ne fedlen be fedeltem. Ang. To cover or overwhelm. Propertius lib. 3: Atque hinnuli pellis totos operibat amantes. Significat quoque Claudio. Terent. in Heaut. Vbi abierte intro, operuere oculos. Plin. lib. 11. cap. 37: Morientibus oculos operire, rursusq; in rogo patefacere. Quandoque celare, abscondere, non patefacere. Plin. Epist. 60: Abdere lacrymas, operite luctum, amissosq; filio matrem adhuc agere.

Opeus, s. s. sum, s. s. passivum, q. Tego, offundor. Cic. 6. Verr. In hac insula extema, est fons aquae dulcis, cui nomen Arthusa est, incredibili magnitudine plenissimus piscium, qui fluctu totus operitur, nisi munitione ac mole lapidum a mari disjunctus esset.

Opeus, s. s. sum, participium, Teftus: [Opeus, s. s. sum, participium, Teftus:] Gall. Couvrir. Ital. Coperto. German. Bedeckt. Hisp. Cubierta. Pol. Nakryta. Vngar. Ne fedeltem. Ang. Covered. ut montes operi arbore, Ovid. 5. Metam. Caput operitum. Horat. 2. Scrm. Satyr. 3. Aemus operatus nubibus, Ovid. 4. de Ponto Eleg. 5. Fores operatae. Idem 2. Fast. Lectica operata ferri per opidum ut mortuus, Cic. 2. Philip.

Opeus, s. s. sum, s. s. q. [Opeus, s. s. sum, s. s.] Apuleius in Apologia: Sedenim mundissima lini seges, inter optimas fruges terra exortas, non modo indutus, & amictum sanctissimis Aegyptiorum sacerdotibus: sed operitui quoque inde rebus sacris usurpatur.

Opeus, s. s. sum, s. s. [Opeus, s. s. sum, s. s.] Gell. lib. 9. cap. 11: Eoque more Pythagorae, operitaeque symbolicè nuptios appellatos.

Opeus, s. s. sum, s. s. substantivum. [Opeus, s. s. sum, s. s.] Operitum Bonae deae, sacrificii genus erat, quod a solis mulieribus in loco operito fiebat, cuique virum interesse nefas erat. Cicero in Paradox. Familiarissimus tuus de te privilegium tulit, ut si operitum bonae deae accessisset, exularet. Operitum, & Apeitum contraria sunt. Plautus in Capt. Opera quae fuerit, aperta sunt patet praestigia, omnis res palam est.

Opeus, s. s. sum, s. s. frequentativum est ab Operio, ut inquit Festus, munda.

Opeus, s. s. sum, s. s. Dicitur quod aliquid tegit, operculum. [Opeus, s. s. sum, s. s.] Gall. Couvrir. Ital. Coperto. Germ. Ein bedekt. Hisp. Cubierta. Polon. Nakryta. Vng. Fedel. Ang. Any thing that covereth. Cato de Rust. ca. 10: Intragula octo, pulvinos sedecim, operimenta decem, mappas tres. Plin. lib. 8. cap. 42: Detraeto oculorum operimento.

Opeus, s. s. sum, s. s. Operimentum. [Opeus, s. s. sum, s. s.] Gall. Couverture. Ital. Copertura. Germ. Ein Decke. Hisp. Cubierta. Pol. Prykrytka. Vng. Fedel. Ang. A cover. Senec. in Epist. Ex duabus penulis altera stragulum, altera operitorium facta est.

Opeus, s. s. sum, s. s. Instrumentum quo aliquid tegitur, operimentum. [Opeus, s. s. sum, s. s.] Gall. Couverture. Ital. Copertura. Germ. Ein Decke. Belg. Een dect. Hisp. Tapalero de cerradura. Pol. Prykrytka, miska. Vn. Fedel. Ang. A thing to cover with. Colum. lib. 9: Sunt qui a superiore parte foramina ipsis operculis imponant, quod fieri non oportet: nam superciliosus avis, proluvie veteris cibos & aqua coispuat. Cato de Rust. cap. 10: Operculum aheni unum. Operculum ambulatorium. Plin. lib. 21. cap. 14: Operculum a tergo esse ambulatorium, ut proferatur intus, si magnus sit alveus. Hoc est, quod facile huc vel illuc moveatur.

Opeus, s. s. sum, s. s. Operculo operio, tego. [Opeus, s. s. sum, s. s.] Gall. Couvrir. Ital. Coprire. Ger. Decken mit einem deckel, yspandten. Hisp. Cubrir. Pol. Nakrym. Vng. Fedeltem. Ang. To cover. Colum. lib. ult. cap. 30:

cap. 10: Ab eo tempore, quo primùm dolia opercula veris, usq; ad æquinodivm venum, semel in diebus triginta sex vinum curare satis est. Idem lib. 12. cap. 15: Quæ vasa confectum opercularare, & oblinere convenit.

Opercula, a, um, adjectivum: ut Operonea sacra, Sacrificia quæ in operio fiebant, quæ & seclufa dicebantur, ne profanorum oculis polluerentur. Hæc à Græcis *operion* appellantur. Ad rem divinam iureo solito pedibusque non videntur: ad operonea sacra nigra. Plin. lib. 10. cap. 16.

Operor, Operosus, Operula, Vide OPERA, &c.

Opes, opum, Vide OPS.

Ophiæsis, pen. cor. *φιασις*. Vitium est capitis, pueris præsertim familiare, ab occipite plerumq; origine ducens, indeq; usque ad aures & frontem paulatim serpens, donec utrinq; finem quasi capite & cauda committantur. Vnde & nomen invenit. Ophiæ enim Græcè nobis *serpentem* sonat. Quæcumq; hoc malum serpit, cutis emoritur, pilus excidit, glabretaq; per extimâ capitis cutem sparsa, serpentis effigiem relinquunt.

Ophiðion, *φιδιον*. Puccinus est congro similis, multò tamè minor: à serpentis figura nomen habens. Meminit ejus Plin. lib. 12. cap. ult.

Ophicardus, Gemma est, in qua nigrum colorem binæ lineæ albae includunt. Plin. lib. 17. cap. 10.

Ophiðion, *φιδιον*. Herba quæ notiore nomine *Elephobosium* appellatur: ita dicta, quod serpentes cæcare credatur. Herbariorum vulgus *Gratiâ Dei* appellat, teste Ruellio.

Ophiogentium, n. f. *φιογεντιον*. Herba est, cujus pabulo cervi sese adversus serpentes muniunt. Alio nomine *Elephobosium* dicitur hoc est, cervi pabulum.

Ophiomachus, *φιομαχος*, pen. cor. Latente à Græcis dicitur, quod cum serpentibus pugnet.

Ophiophagi, *φιοφαγοι*. Dicitur sunt qui serpentibus vescuntur: cujus generis populus ad sinum maris rubri memorat Plin. lib. 6. cap. 29.

Ophiostaphylis, *φιοσταφυλις*. Frutex est ex sylvestrium vitium genere, quæ Vitis alba, & Græco vocabulo *Ampelodesmos* vocatur à Plin. lib. 21. cap. 1. Latinos nonnulli Serpentis uvam interpretantur: itaq; dictam purant, quod in Arabia hoc fructus genus præsentissimum venenum putetur.

Ophiokorodon, *φιοκοροδον*. Frutex est, qui notiore nomine *Capparis* appellatur. Autor Diosc. lib. 2.

Ophiostaphyle, *φιοσταφυλη*. Frutex est idem cum cappari. Plin. lib. 13. cap. 21. Capparis firmioris ligni frutex, seminis quæ & cibi vulgari. Quidam eum cynosbaton vocant, alii ophiostaphylen.

Ophis, Inter alia, Draconculus herba.

Ophites, ophitis, pen. prod. m. t. *φιτις*. Marmoris genus serpentis maculas habentis. Lucan. lib. 9. Quam parvis tinctus maculis Thebanus ophites. Plin. lib. 36. cap. 7. duo ejus facit genera: alterum molle & candidum, alterum nigrum & durum. Vt utiq; capitis doloribus, & serpentium ictibus medetur.

Ophusa, *φουσα*. Herba est in Elephantine Æthiopiæ regione nascens, livida, diffusisq; aspectus: qua pota minas terroremq; serpentium animo obversari tradidit Democritus. eoque ut mortem sibi eo metu damonati consciscant: quare & sacrilegia bibenda dari consuevit. Autor Plin. lib. 24. cap. 17.

Ophrys, *φρυς*. Herba quædam denticulato oleri similis, foliis duobus, quæ capillis nigredinem inducit. Plin. lib. 26. cap. 15.

Ophthalmia, Ep. Vitium oculorum. [*φθαλμια*. Gall. Mal de l'œil. Ital. Morbo d'occhio. Ger. Bisthamd der augen so einen ein rde vnd ein fast barqu schicht. Hisp. Dolencia de los ojos. Polon. Czernota w oczach, y podobie w oczach. Vngar. Zim faja, pestifos, kanyfala. Ang. A distase of the eyes.] Celsus Lippitudinem appellat. Genus Therapeut. ad Glauconem lib. 2. dicit esse inflammationem ejus tunica quæ cornæ adhaeret. Idem in Hægoge latius hunc morbum describens: Ophthalmia (inquit) est quoties rubet oculi pars candida, extolluntur cilia, simulq; fit, ut possint sine dolore conjungi palpebrae. tractatusq; manibus oculus dolet. Negat tamè Iulius Pollux Ophthalmiam esse proprium aliquod oculorum vitium, sed eo verbo significari tradit cavitatem oculorû ex corporis ægritudine. & Ophthalmia etiam dicitur esse piscis, qui à Plinio vocatur Oculara. Plaut. in Capt. Pernam atque ophthalmiam, horum scombrum, & trygonem, & cetum.

Ophthalmus, m. t. *φθαλμος*. Latine oculus dicitur. Hinc Ophthalmicus, medicus oculorû. Mart. lib. 8. Hoplomachus nunc ex, fueras ophthalmicus ante. Hinc Triophthalmus lapis, qui hominis tres oculos simul exprimit. Aegophthalmus, qui oculum capiti habet, Monophthalmus, uno oculo.

Opicus, ca, cum, pen. cor. Sordidus, immundus, obscærus. [*ωπιος*. Gall. Ord. sale. Ital. Lorde. Hisp. imundo. Ger. Dohltig, wâh, vnsauber. Hisp. Barbare, fozzo. Pol. Poczony, szpity, wierzgany, meryki. Vngar. Otmany vadok rut, parali. Ang. Dirty, filthy.] Mures opicos dixit Iuvenalis: hoc est, impuros, &

putidos. Cujus significationis ratio trahenda est à moribus Opicorum Italie populorû, qui idem Osei esse creduntur, teste Festo, spurca, præposteraq; libidinis nomine maxime infames. Vnde & verba impudica, Obscæna dicta fuisse Verrius existimavit. Eosdè etiam barbara lingua, & sermone maxime inquinato nros fuisse accepimus, quemadmodum & Volcos. & Vnde Osee, sive Volcè loqui, est inquinato, & impuro sermone uti. Titonius fabula 5. ut citat Festus: Osee & Volcè loquentur: nam Latine nesciunt. & Hinc etiam barbaros omnes veteres Opicos appellavit. Cato apud Plin. lib. 29. cap. 1. Nos quoq; dicitant barbaros, & spurcius nos, quam alios Opicos, appellatione serdant. Iuven. Satyr. 6. Nec curanda viris opica castigat amica Verba. Id est, quæ nō Latine loquerentur, sed Opicè. Fuertunt autè Opici, *opici*, *drephano*, Campaniæ populi quidam à linguarû colluvie dicti, sive à serpentibus, quasi ophid, in quibus numerabantur Bajani, Cumani, Puteolani, Neapolitani: hæc namque urbes Opicorum fuisse dicuntur.

Oplifer, ra, tum, Vide OPS.

Oplifex, cis, pen. cor. com. t. Ab opere faciundo deducitur, & artificem nō modo reû, sed etiam verborû significat. [*ωπιφης*. Gall. Ouvrier, arti. Ital. Artista, artigiano. Ger. Ein Werkmeister, Betriber. Hisp. Oficial de qualquier arte. Pol. Robotnik, mûlcz. Vng. Munk, szinall, cêrô. Ang. A worker or craftsman.] Cicet. 3. Tuic. f. Zeno Criticus, advena quidam, & ignobilis verborum opifex insinuasse se in antiquâ philosophiam videtur. Idem in Catil. Omne opificum instrumentum, omnis opera ac quantitas, frequentia sustinetur, alitur otio. Idem 1. Officio. Omnes autem opifices in turpi sum exercitio. & Opifex mundi à Cicet. 1. de Nat. deor. dicitur Deus omnium rerum conditor. Opifex, *ωπιφης*, & edificator que mundi Deus.

Oplifium, hujus cit. n. f. Operis confectio, ipsum opus. [*ωπιφισ*. Gall. Ouvrier, arti. Ital. Opera. Ger. Ein Werk. Hisp. obra. Pol. Robotnik. Vng. Munk, szinall, cêrô. Ang. A worker. Varr. 3. de Re rust. cap. 16. de apibus loquens: Nisi opificii eas urget tempo.

Oplifera, a, f. p. Opificium, ait Budæus. Plaut. in Mol. Sicem opificinam nesciam aut malam esse, aut fraudulentam.

Opigena, ab ope dicta est luno, quod ea ferre opem in pama laborantibus credebatur. Vide PARTVATIO.

Opilio, onis, m. t. quasi ovilio. Pastor ovium, qui ovium gregem servat & pascit. [*ωπιλιος*. Gall. Va bergier. Ital. Pecoraio, pascitore di pecora. Ger. Ein Schaffner, Schäfer. Belg. Ein Schaper. Hisp. Pastor de las ovejias. Pol. Owczar. Vng. Lâz, juhocz. Ang. A shepheard.] Plaut. in Alin. Etiam opilio, qui pastor alienas oves, aliquam habet peculiarem, quæ spem soleturiam. & Sunt tamen qui Vpilio, non Opilio scribant, autoritate fisci, qui affirmat o, brevem in hoc nomine esse conveciam in u, longam ex literarum affinitate. Et hoc omnino in examine observandum puto: alio qui enim hexametron in yrell non possit, quod tres primas syllabas habeat breves. Vng. 10. Aegl. Vcait & upilio, tardi venere bubulci. Vbi Serrius Vpilio propter metrum dixit Græcè ut *ωπιλιος* pro *ωπιλιος*. Nam *ωπιλιος* productionis gratia vertitur aliquando in *ωπιλιον*, quam verimus in u longum.

Opilio, (inquit Festus) genus avis est.

Opimus, a, um, penult. prod. Dives & pinguis: [*ωπιμος*. Gall. Riches, gras. Ger. Reich, fett. Ital. Ricco, grasso. Ger. Reich, fett. Ital. Ricco, grasso. Hisp. rico, gordo. Pol. Bogaty, bogacty, woskowny. Vn. Kerdog, kerdog. Ang. Fat, fertile, rich.] ut, Menla opima. Stat. lib. 13. diu pet inconluctus opimæ Sidonius mensæ miles, faciemque sperbi Ignorant luxus. Opima præda Horat. Epod. 10. Opimâ quod si præda curvo litore Potreda mergos iuvent. Cicet. pro Sext. Rosc. Vt ad illâ opimam, præclaratq; prædâ damonato Sext. Rosc. velut cumulus accedat. Horat. 1. Epist. 2. Invidus alterius macrescit rebus opimis. & Opimus & Gracilius sunt tributaria. Cicet. de Clar. Orat. Habet enim centos sui studiorum, qui non tam habitus corporis opimos, quam gracilitate confectentur. & Opima spolia, *ωπιμα σπολια* Plutarcho proprie ampla & magnifica spolia dicuntur, quæ dux duci denantur dicta (ut Varr. inquit) ab ope, vel (ut Plutarchus ait) ab opere, quum sit opus egregium ac clarissimum, ducem belli patrem sibi ductorem superare. Primus omnium Romulus, cælo Connentium duce, Iovi Feretrio opima spolia obtulit. Livus lib. 1. ab Vrbe. Virgil. 10. Aeneid. Aut spoliis ego jam tæpiti laudabor opimis.

Opimior, comparativus, quo usus est Gell. lib. 5. cap. 14. Nam quas venabatur feras, membra opimiora ad specum ubi fuggeraban hoc est, pinguiora.

Opime, Abundanter, laute. [*ωπιμος*. Gall. Abundamment, grossement, fermement, richement. Ital. Abundantemente, grossamente, fermamente. Ger. Reichlich, vortillich, sigtlich. Hisp. Forti y grossamente. Pol. Hawnie, dobitawo. Vngar.

nam haec Ang. *Falsis, fertibis, nichelie.* Plaut. in Bacch. Omnium ad perniciem instructa domus opinem, atq; opipare. Opimio, a. p. prod. act. p. Opimio, seu pingue facio. [מִיּוּמִיּוּ Gall. Engraisser. Ital. ingrassare. Germ. Diefen; fressen. Hispan. Engrasar a cosa cosa. Pol. Karmic, si nullo cyne. Vng. Karmic, karmic, karmic. Ang. To make fat.] Colum. lib. 8. cap. 92. Hunc tamen esse panis vino ma defacta, sicut etiam palumbos, celestis opinant quam ceteri cibi.

Opimias, a. p. Abundantia. [מִיּוּמִיּוּ Plaut. in Asin. Maximas opimitates & gaudis offerentissimas. Idem in Capt. Maximas opimitates opiparasq; offerit mihi. Ex Nonio.

Opinatō, m. t. ut in L. mist. de Exat. tribut. lib. 10. C. describitur (si memda caret textus) militaris annonae exactores. Vnde Plinius non opinatores legendum credit, sed opinatores, qui praesunt annonae opimandae, ne desit alicui exercitui, cuiusmodi Vivandarii [Germani. Prestantmeister.] forte appellamus. Haloandri lectionem, quae Opinatores habet, magis probandam puro.

Opinio, onis, f. t. Estimatio, vel fama de aliquo concepta. [מִיּוּמִיּוּ Nonio. Gall. Opinion. Ital. Opinione. Ger. Meinung. Belg. Opin. Waen, Weening. Hisp. Opin. pensamiento. Pol. Myślenie, opinia. Vng. Vélekedés. Ang. An opinion.] Cic. 1. Offic. Quorum de iustitia magna est opinio multitudine. Idem L. L. Magna est hominum opinio de te, magis commendatio liberalitatis. Idem de Amicit. Nam qui conciliatrix amicitiae virtutis opinio fuerit, difficile est amicitiam manere, si a virtute defecerimus. Quaedam suspicio, iudicium, sive persuasio, quae habemus de re aliqua, hoc est, id quod de aliqua re sentimus. [Ger. Ein Wahn.] Cic. ad Off. Quod utinam neq; nostra nos opinio neq; tua fides fecisset. Plaut. in Amph. Prus tua opinione hinc atero. Terent. Heavt. Concurrunt multae opiniones, quae mihi animi crepugant. Cael. 3. bell. Gall. Celestere, contraque omnium opinionem confecto itinere, multos in agris inopiam deprehendit. & Distinguant philosophi Opinione à Scientia: Opinione de re incerta, Scientiam de re certa esse. & His verbis in oratione pulchre coniecti solet. Obtinere opinionem, habere opinionem de aliqua re, imbibere opinionem de aliquo, falli me opinio, & falli opinionem meam: Afferre opinionem de aliquo. Comprehendere & remittere opinionem sunt comitia. Adducere quempiam in opinionem, Evellere opinionem ex alicuius animo: Inferre opinionem, & Evellere insitam Opinio haec opplevit urbem. Vincere opinionem: quorum omnium exempla nusquam non sunt obvia.

Opinatō, m. t. ut in L. mist. de Exat. tribut. lib. 10. C. describitur (si memda caret textus) militaris annonae exactores. Vnde Plinius non opinatores legendum credit, sed opinatores, qui praesunt annonae opimandae, ne desit alicui exercitui, cuiusmodi Vivandarii [Germani. Prestantmeister.] forte appellamus. Haloandri lectionem, quae Opinatores habet, magis probandam puro.

Opinatō, m. t. ut in L. mist. de Exat. tribut. lib. 10. C. describitur (si memda caret textus) militaris annonae exactores. Vnde Plinius non opinatores legendum credit, sed opinatores, qui praesunt annonae opimandae, ne desit alicui exercitui, cuiusmodi Vivandarii [Germani. Prestantmeister.] forte appellamus. Haloandri lectionem, quae Opinatores habet, magis probandam puro.

Opinatō, m. t. ut in L. mist. de Exat. tribut. lib. 10. C. describitur (si memda caret textus) militaris annonae exactores. Vnde Plinius non opinatores legendum credit, sed opinatores, qui praesunt annonae opimandae, ne desit alicui exercitui, cuiusmodi Vivandarii [Germani. Prestantmeister.] forte appellamus. Haloandri lectionem, quae Opinatores habet, magis probandam puro.

nem autem quam in omnes definitiones superiores inclusimus, voluit esse imbecillam assensionem.

Opinatō, m. t. Qui nihil pro certo confirmat, nihil certi habet, sed opinionem concepit. [Opinatō, m. t. Gall. Coident, qui n' assure rien pour certain. Ital. Chi non afferma cosa alcuna, ma dubita del tutto. German. Ein wäner; der etwas im wohnen nicht im wesen hat. Hispan. Que pensa algo, dudando, dudoso. Polon. Domniemow, nie pewna. Vngar. Velekedés. Ang. A deemer.] Cic. 4. Acad. Ego vero ipse magis quidam sum opinator: non enim sum sapiens.

Opinatō, m. t. Quod opinione concipi potest. [Opinatō, m. t. Gall. Qui est en opinion seulement, dequoy on peut avoir opinion. Ital. Chi si può pensare. German. Das in wohnen zu sagen ist. Hispan. Cosa de que se puede tener opinion. Pol. Myślenie, Vngar. Vélekedés. Ang. That may be deemed or supposed.] Cic. 1. Acad. Itaque hanc omnem partem rerum opinabilem appellabant Idem 2. de Finib. Artes quae conjectura continentur & sunt opinabiles.

Opiparus, a, um, Splendidus, sumptuosus, magnificè apparatus, lautus. [Opiparus, a, um. Gall. Fort riche & magnifique, somptueux. Ita. Splendido, fastoso. Ger. Kostlich, sumptuosus. Belg. leetend, toffela. Hisp. Coloso y de mucha gala. Polon. Hume narzajany, delatany. Vngar. Feles kozlag. Ang. Sumptuous, noble, fresh, gaye.] Plaut. in P. cr. Satin Athenae tibi vis fortunata, atque opipare? Idem in Mil. Vno, ornamentis, opiparisque opsonis. Apud Apul. lib. 2. de Asino (nisi forte subitendum) legitur Opiparis per tertiam inflexionem. Piscatum (inquit) opiparem expositum video: id est, copiosum. Inde Opiparum convivium dicimus, quod lautum est, & magnificum.

Opipare, adverb. Abundanter, copiosè, lautè, magnificè. [Opipare, adverb. Gall. Richement, largement, magnifiquement, abondamment. Ital. Copiosamente. Ger. Reichthum und feistlich; uderhastig. Hisp. Coloso, y abundantemente. Polon. Dostatnie, kosztownie. Vng. Frissen kuzlagon. Ang. Sumptuously, gayly, colossely.] Cic. 3. Offic. Opipare à Pythio apparatus convivium.

Opistenar, Extrema manus pars, aliàs pars sylvestris.

Opistonomi, boves id est, retrospicentes in Lybia, quae Aegypto terminatur.

Opisthographus, penult. cor. [Opisthographus, m. Gall. Escriit au dos de deux coltes. Ital. Carta scritta da due lati. Germ. Papp auf das man auch zu rück: das ist, auch beid seiten schreiben tan. Hisp. Carta escrita atrás. Pol. Papier pobitron pisanu. Vngar. Mad ket felül be írt level. Ang. Wrytem on both the sides.] Dicitur charta ab utroque latere scripta: ita dicta quod etiam vobis: hoc est, à tergo esset scripta: quum alio qui charta ferè ad versa tantum pagina conscriberentur. Vlp. l. Chartae, ff. de Bon. posses. sec. tab. Chartae appellatio etiam ad novam chartam refertur, & ad delectiam. Proinde et in opisthographo quis testatus sit, hinc peu potest bonorum possessio.

Opisthotonics, m. t. [Opisthotonics, m. Gall. Qui a le col panché sur les épaules, à cause des nerfs qui se font retirer. Ital. Chi ha il collo incurvato verso le spalle, si che non lo può piegare. Germ. Dem das haupt hinter sich raget, als ob es amato den vorderen. Hispan. El que tiene la cabeza enarada atrás. Pol. Krzywoszy. Vng. Köszepes do nyaka. Ang. That hath his head bowing into his neck.] Dicitur qui rigore cervicis inflexibili laborat, cuiusque caput contractione nervorum in posteriorem partem ita trahitur, ut alio flexi non queat. Vnum hoc à Galeno Opisthotonos [Opisthotonos, m. Gall. Une douleur de ne pouvoir tourner le col, quand on a le col panché sur les épaules. Ital. Retiramento del collo verso le spalle. Ger. Die hinter sich haltung od starung des haupts, auf verstraffung der hals spähaderen Hispan. El enaramiento de la cabeza atrás. Ang. A dolor when one may not turn about his head.] appellatur: cui contrarium facit Emprosthotonos, quando scilicet mentum petori annectitur. Tetanos autem quum cervix recta obrigit, ita ut nullam in partem flexi queat.

Opisthotonōs, m. t. Vide in dictione praecedente.

Opisthophylaces, [Opisthophylaces, m. Gall. L'arrière garde. Ital. Retroguarda. German. Weiche jurad die streitenden verführten vord schriten. Hisp. Los de la retaguarda. Pol. Powado broniacy byaczych sie. Vngar. Hatal brósfereg.] Qui in preliis pugnantium terga tuerunt.

Opiter, opiteris, vel opitrix, Dicitur cuius pater, avo vivo, mortuus est. Sic dictus, quod obitu patris genitus sit, aut quod avum post patrem habeat id est, pro patre. Festus.

Opitulor, pen. cor. d. p. Adjuvo, subvenio: ab Ope tollenda: id est, scienda. [Opitulor, m. Gall. aider, secourir. Ital. Aiutare, soccorrere. Germ. Helfen zu huff temen; huff bewisen. Belg. helpen. Hispan. Ayudar, dar ayuda. Pol. Pomagam, bronis. Vn. Serit sig gelungok. An. To aide or help, to succour.] Terent. in Andr. Si illu relinquo, eius vitæ timeo; sin opitulor, huius minas. Cic. ad Servium Sulp. Quoniam nihil iam videtur posse opitulati Reip. Salust. Sæpè majores nostri mi-

ferti plebis Romanae, decretis suis inopiae ejus opitulati sunt.
 O pitulati, o. f. c. auxilium. [*Opitulum*. Vng. *Opitulum*.]
 De Minoribus lib. 1. Auxilium eis praetor hoc edicto pollicitus est. & adversus captiones opitulationem.
 O pitulus, Dicitur est Jupiter, quasi opis lator, & proprie in rebus dubiis & malis dicitur. Festus.
 O pium, Succus ex papavere, habens per somnum vim (si copiosius sumatur) moriferam, *Opium*. Plin. lib. 10. cap. 17. Aliqui addunt & opium pilulis in die ternis lupini magnitudine, in vini cyatho dilutis.
 O plomachus, Vide HOPLOMACHVS.
 O pobalsamum, n. f. [*Opobalsamum*. Germ. *Saft von Balsambaum*.] Succus balsami, qui praefertur omnibus odoribus, uni ludae terrarum concessus, ut ait Plin. lib. 12. cap. 25. Arbor ipsa balsamum dicitur, quae incisa vitro, lapide, ossive cultellis succum mittit, quem Opobalsamum vocant. eximie suavitatis. *Opobalsamum* enim a Graecis succus dicitur. Xylabalsamum vero lignum balsami: Carobalsamum, fructum balsami dicitur.
 O pocarphion, *Opocarphion*. Succus carpathi, quem Plin. lib. 28. cap. 10. connumerat inter venena.
 O popanax, *Opopanax*. German. *Saft von diesem Kraut*. *Opopanax* in dem Hypocistis genant. Succus panacis herbae, quae omnes morbos sanare dicitur. Plin. lib. 20. cap. 24.
 O porice, *Opore*. Genus quoddam medicamenti, *Opore* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.
 O porinus, n. a. num. pen. corr. Autumnalis. [*Opore*. Gall. *Opore*. Ital. *Opore*. German. *Herbstlich*. Hispan. *Opore*. Polon. *Opore*. Vngar. *Opore*. Ang. *Opore*.] *Opore* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.
 O porophylacion, *Opore*. Custodia pomorum vel fructuum.
 O porotheca, n. f. p. Locus ubi fructus autumnales conduntur. [*Opore*. Gall. *Opore*. Ital. *Opore*. German. *Herbstlich*. Hispan. *Opore*. Polon. *Opore*. Vngar. *Opore*. Ang. *Opore*.] *Opore* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.
 O portet, Impersonale verbum est, Expedi, utile aut necesse est. [*Opore*. Gall. *Opore*. Ital. *Opore*. German. *Herbstlich*. Hispan. *Opore*. Polon. *Opore*. Vngar. *Opore*. Ang. *Opore*.] *Opore* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.
 O pingo, is, oppegi, oppactum, affigo, conjungo. [*Oppingere*. Gall. *Oppingere*. Ital. *Oppingere*. German. *Oppingere*. Hispan. *Oppingere*. Polon. *Oppingere*. Vngar. *Oppingere*. Ang. *Oppingere*.] *Oppingere* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.
 O ppedo, is, pedo, prod. n. i. Contra pedo: & per translationem retractor, reclamo. [*Oppingere*. Gall. *Oppingere*. Ital. *Oppingere*. German. *Oppingere*. Hispan. *Oppingere*. Polon. *Oppingere*. Vngar. *Oppingere*. Ang. *Oppingere*.] *Oppingere* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.
 O pperior, n. i. Verbum deponens, q. g. gemino p. scribi de-

bet, Expecto, praestolor. [*Oppingere*. Gall. *Oppingere*. Ital. *Oppingere*. German. *Oppingere*. Hispan. *Oppingere*. Polon. *Oppingere*. Vngar. *Oppingere*. Ang. *Oppingere*.] *Oppingere* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.
 O pperior, n. i. Verbum deponens, q. g. gemino p. scribi de-
 bet, Expecto, praestolor. [*Oppingere*. Gall. *Oppingere*. Ital. *Oppingere*. German. *Oppingere*. Hispan. *Oppingere*. Polon. *Oppingere*. Vngar. *Oppingere*. Ang. *Oppingere*.] *Oppingere* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.
 O pperior, n. i. Verbum deponens, q. g. gemino p. scribi de-
 bet, Expecto, praestolor. [*Oppingere*. Gall. *Oppingere*. Ital. *Oppingere*. German. *Oppingere*. Hispan. *Oppingere*. Polon. *Oppingere*. Vngar. *Oppingere*. Ang. *Oppingere*.] *Oppingere* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.
 O pperior, n. i. Verbum deponens, q. g. gemino p. scribi de-
 bet, Expecto, praestolor. [*Oppingere*. Gall. *Oppingere*. Ital. *Oppingere*. German. *Oppingere*. Hispan. *Oppingere*. Polon. *Oppingere*. Vngar. *Oppingere*. Ang. *Oppingere*.] *Oppingere* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.
 O pperior, n. i. Verbum deponens, q. g. gemino p. scribi de-
 bet, Expecto, praestolor. [*Oppingere*. Gall. *Oppingere*. Ital. *Oppingere*. German. *Oppingere*. Hispan. *Oppingere*. Polon. *Oppingere*. Vngar. *Oppingere*. Ang. *Oppingere*.] *Oppingere* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.
 O pperior, n. i. Verbum deponens, q. g. gemino p. scribi de-
 bet, Expecto, praestolor. [*Oppingere*. Gall. *Oppingere*. Ital. *Oppingere*. German. *Oppingere*. Hispan. *Oppingere*. Polon. *Oppingere*. Vngar. *Oppingere*. Ang. *Oppingere*.] *Oppingere* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.
 O pperior, n. i. Verbum deponens, q. g. gemino p. scribi de-
 bet, Expecto, praestolor. [*Oppingere*. Gall. *Oppingere*. Ital. *Oppingere*. German. *Oppingere*. Hispan. *Oppingere*. Polon. *Oppingere*. Vngar. *Oppingere*. Ang. *Oppingere*.] *Oppingere* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.
 O pperior, n. i. Verbum deponens, q. g. gemino p. scribi de-
 bet, Expecto, praestolor. [*Oppingere*. Gall. *Oppingere*. Ital. *Oppingere*. German. *Oppingere*. Hispan. *Oppingere*. Polon. *Oppingere*. Vngar. *Oppingere*. Ang. *Oppingere*.] *Oppingere* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.
 O pperior, n. i. Verbum deponens, q. g. gemino p. scribi de-
 bet, Expecto, praestolor. [*Oppingere*. Gall. *Oppingere*. Ital. *Oppingere*. German. *Oppingere*. Hispan. *Oppingere*. Polon. *Oppingere*. Vngar. *Oppingere*. Ang. *Oppingere*.] *Oppingere* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.
 O pperior, n. i. Verbum deponens, q. g. gemino p. scribi de-
 bet, Expecto, praestolor. [*Oppingere*. Gall. *Oppingere*. Ital. *Oppingere*. German. *Oppingere*. Hispan. *Oppingere*. Polon. *Oppingere*. Vngar. *Oppingere*. Ang. *Oppingere*.] *Oppingere* hoc est, a pomis, arborumque fructibus: quod qua ratione confici solet, docet Plin. lib. 24. cap. 14. his verbis: Vnum etiam arboris medicinis debetur nobile medicamentum, quod Oporeicem vocant. Fit ad dysentericos, Romachiq; vitia, in cugio nulli albi lento vapore decoctis malis cotoneis quinque cum suis seminibus, panicis totidem, forborum sextario, & pari mensura ejus quod dicitur Syriacum vocant, croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. Hae Plin.

Gall. *Nov. hancorp. fari.* Ital. *Malis.* Ger. *Waf gar/ hettig.* Hisp. *Malis.* Pol. *hary.* Vngar. *yeu.* Ang. *Mocho, very modic.*
 Quidam est autem hoc verbum, teste Felso, ex sermone inter se
 confabulantium, quantum quisque frugum faceret: utque
 confabulatione significaretur, sepe respondedatur: Quantum vel
 oppido satis esset. Hinc in consuetudinem venit, ut diceretur
 Oppido, pro valde, multum. Hæc ille. Tercat. in Heavt. Dic
 me hic oppido esse invitam. Interdum etiam post Oppido
 subijungitur particula Quam. Gell. lib. 15. cap. 30. Oppido
 quam hunc in literarum ostentatione incepti, & frivoli. Acci
 pini aliquando Oppido, pro statim. Plaut. in Mofell. Per didi
 eorum laborum libid, oppidoq; venit igaavia. Idem: Red
 di omne argentum oppido.

Oppidicus, sive oppidani. Eius significationis esse putat
 Calepinus, cujus Oppidanus: citans locum Gellii ex lib. 2.
 cap. 21. ubi sic legit: Hic ego ad nostros juvenes convertor.
 Quid, inquam, vos oppidici dicitis mihi? Sed proculdubio, ut
 postquam alius in locis, ita hic quoque, deceptus est Calepinus
 mendosis exemplaribus: quando quidem in castigatis Gellii
 scripturis, non Oppidici legitur, sed Opici.

Oppignero, ras, act. p. Pignori do, pignori obligo. [עבד]
 חבול. Gall. *Engager.* Ital. *Serrare.* Germ. *Verpfenden.* Belg.
Verpanden. Hisp. *Empignar.* Pol. *Zaklam.* Vngar. *Zalagati.* Ang.
To lay in pledge or pawn. Martial. lib. 2: Oppigneravit amodo Claudiam Iam
 odo sumis anulum, nunc cœnaret. Tercat. in Heavt. num
 illa oppignere sibi Meam me invito potuit? Repignere
 est solito debito pignus recipere. Vide suo loco.

Oppido, as, pe, prod, act. p. Occido. [עבד] חבול. Gall. *Engager.*
 Ital. *Serrare.* Germ. *Verpfenden.* Belg. *Verpanden.* Hisp.
Empignar. Pol. *Zaklam.* Vngar. *Zalagati.* Ang. *To lay in
 pledge or pawn.* Martial. lib. 2: Oppigneravit amodo Claudiam Iam
 odo sumis anulum, nunc cœnaret. Tercat. in Heavt. num
 illa oppignere sibi Meam me invito potuit? Repignere
 est solito debito pignus recipere. Vide suo loco.

Oppellato, Vox vaigò medicis usitata. Vitium enim prædusi
 jonons, aliorumque intus viscerum, Oppillationem vocant.
 [עבד] חבול. Gall. *Engager.* Ital. *Serrare.* Germ. *Verpfenden.*
 Belg. *Verpanden.* Hisp. *Empignar.* Pol. *Zaklam.* Vngar.
Zalagati. Ang. *To lay in pledge or pawn.*

Oppellio, as, f. Implico. [עבד] חבול. Gall. *Engager.* Ital.
Serrare. Germ. *Verpfenden.* Belg. *Verpanden.* Hisp.
Empignar. Pol. *Zaklam.* Vngar. *Zalagati.* Ang. *To lay in
 pledge or pawn.* Martial. lib. 2: Oppigneravit amodo Claudiam Iam
 odo sumis anulum, nunc cœnaret. Tercat. in Heavt. num
 illa oppignere sibi Meam me invito potuit? Repignere
 est solito debito pignus recipere. Vide suo loco.

Opploro, as, Florando obrundo. Lib. 4. ad
 Heron. At ille: Quin mihi illum datis, ac vox auribus meis
 opplorare desinit?

Oppono, as, act: Contra pono seu ex adverso pono, obji
 tio, impio. [עבד] חבול. Gall. *Engager.* Ital. *Serrare.* Germ.
Verpfenden. Belg. *Verpanden.* Hisp. *Empignar.* Pol.
Zaklam. Vngar. *Zalagati.* Ang. *To lay in pledge or pawn.*
 Cic. 2. de Nat. deor. E quibus pullos quum excluderunt, ita
 mentur, ut & penus fovcant, ne frigore laedantur: & si est ca
 lum à solese opponant. Moles fluctibus opponere. Cic. 1.
 Offe Natura opposuit montes mari, Lucan. lib. 2. Opponere
 nunc virtuti, Cic. 1. de Finib. Cic. pro Quint. Minus jaçentur,
 penicula inter dicitur formi diues opponatur. Aliquando pro
 Deponere hoc est, contra aliu provocare pignus ponere apud
 Plaut. in Cure. -pono pallium, ille suam anulum oppoluit.

Oppositio, nis, f. Contrarietas, repugnantia. [עבד] חבול. Gall.
Engager. Ital. *Serrare.* Germ. *Verpfenden.* Belg. *Verpanden.*
 Hisp. *Empignar.* Pol. *Zaklam.* Vngar. *Zalagati.* Ang. *To lay
 in pledge or pawn.* Cic. 1. de Invent. Disparatum autem est id, quod
 ab aliqua re per oppositionem negationis separatur hoc mo
 do, sapere, non sapere.

Oppositum, a. f. Contrarium. [עבד] חבול. Gall. *Engager.* Ital.
Serrare. Germ. *Verpfenden.* Belg. *Verpanden.* Hisp.
Empignar. Pol. *Zaklam.* Vngar. *Zalagati.* Ang. *To lay in
 pledge or pawn.* Cic. 1. de Invent. Disparatum autem est id, quod
 ab aliqua re per oppositionem negationis separatur hoc mo
 do, sapere, non sapere.

Oppositus, huius tus, m. q. Oppositio, interpositio, objectio.
 [עבד] חבול. Gall. *Engager.* Ital. *Serrare.* Germ. *Verpfenden.*
 Belg. *Verpanden.* Hisp. *Empignar.* Pol. *Zaklam.* Vngar.
Zalagati. Ang. *To lay in pledge or pawn.* Cic. 1. de Invent. Disparatum autem est id, quod
 ab aliqua re per oppositionem negationis separatur hoc mo
 do, sapere, non sapere.

Opportunitus, a, um, per duplex p. ab Ob, & Postus composi
 tus paratur, quod navigantibus utilissimi, optatissimiq; sint
 pons. Dicitur autè propriè Opportunum, quod nobis com
 mode, in tempore, & optatò contingit. [עבד] חבול. Gall.
Engager. Ital. *Serrare.* Germ. *Verpfenden.* Belg. *Verpanden.*
 Hisp. *Empignar.* Pol. *Zaklam.* Vngar. *Zalagati.* Ang.
To lay in pledge or pawn.

Gal. Opportun, convenable prope. Ital. Opportuno, à tempo, al bisogno.
 Ger. Kommod / wogegem Belg. Equivocum / voeged. [עבד]
 Casa can fagat à tempo, conveniente. Pol. *Wzysni, na przeciwy.* Vn.
Alkoholizacja. Ang. *apt, convenient, in due time and fashion.*
 Cic. Cælio lib. 2. Epist. Quas si satis opportuno tempore acce
 pisti, gratissimum mihi feceris. Quandoq; ponitur pro apto
 & idoneo. Tercat. in Evnuch. Ad omnia hæc magis opportu
 nus, nec magis ex usu tuo, nemo est. Quandoq; jungitur da
 tivo pro proclivi & obnoxio. Plin. lib. 7. cap. 52. Feminarum
 sexus huic malo videtur maximè opportunus, conversione
 vulvæ. Idem lib. 12. cap. 7. Opportuniora morbis corpora: hoc
 est, procliviora ad morbos, & que citius incidunt in morbum,
 & E diverso, importunum esse, & importunum fieri dicimus,
 que sunt, siuave præter rationem loci sive temporis, aut per
 sonarum. Vide suo loco.

Opportune, adverbium, Tempellivè, in tempore. [עבד]
 Gall. *En temps & lieu, tout à point.* Ital. *A tempo & luoco.* Germ.
Kommod, id est in rechter zeit. Hispan. *Con fagat à tiempo.* Polon.
Wzysni. Vngar. *Alkoholizacja, id est koran.* Ang. *In due time, and
 fashion.* Jquod accidit in loco & tempore. Tercat. in Andri. Op
 portune hic fit mihi obviam.

Opportunitas, f. t. Commoditas, tempus, occasio. [עבד]
 Gall. *Opportunitè, commoditè de temps.* Ital. *Opportunità.* Germ.
Gelegenheit de zeit und anderer umstænden. Hisp. *sa
 con con tiempo.* Pol. *Wzysni.* Vn. *Alkoholizacja.* Ang. *Op
 portunitè, occasion or commoditè of time.* Cic. 3. de Fiorib. Et quæ ad
 modò opportunitas (sic enim appellemus *Gelegenheit*) non sit
 major productione temporis, & Pontus quandoque Op
 portunitas pro facilitate. Plin. Epist. 24. Tranquilli Romachum
 multa sollicità, vicinitas urbis, opportunitas via, & Qu
 doq; pro utilitate. Cic. de Amic. Tales igitur inter viros amicitia
 tantas opportunitates habet, quantas vix queo dicere. Op
 portunitate bona advenire: id est, in tempore. Plaut. in Epid.
 Optima opportunitate ambo autem venistis.

Opprimo, as, pea. cor. act. t. Eneco, pcturbo, obruo, & am
 plius aliquid quam extinguo. [עבד] חבול. Gall. *Engager.* Ital.
Serrare. Germ. *Verpfenden.* Belg. *Verpanden.* Hisp.
Empignar. Pol. *Zaklam.* Vngar. *Zalagati.* Ang. *To lay in
 pledge or pawn.* Cic. 1. de Nat. deor. E quibus pullos quum excluderunt, ita
 mentur, ut & penus fovcant, ne frigore laedantur: & si est ca
 lum à solese opponant. Moles fluctibus opponere. Cic. 1.
 Offe Natura opposuit montes mari, Lucan. lib. 2. Opponere
 nunc virtuti, Cic. 1. de Finib. Cic. pro Quint. Minus jaçentur,
 penicula inter dicitur formi diues opponatur. Aliquando pro
 Deponere hoc est, contra aliu provocare pignus ponere apud
 Plaut. in Cure. -pono pallium, ille suam anulum oppoluit.

Oppressio, nis, f. t. Violentia, oppressio. [עבד] חבול. Gall.
Engager. Ital. *Serrare.* Germ. *Verpfenden.* Belg. *Verpanden.*
 Hisp. *Empignar.* Pol. *Zaklam.* Vngar. *Zalagati.* Ang.
To lay in pledge or pawn. Cic. 1. de Nat. deor. E quibus pullos quum excluderunt, ita
 mentur, ut & penus fovcant, ne frigore laedantur: & si est ca
 lum à solese opponant. Moles fluctibus opponere. Cic. 1.
 Offe Natura opposuit montes mari, Lucan. lib. 2. Opponere
 nunc virtuti, Cic. 1. de Finib. Cic. pro Quint. Minus jaçentur,
 penicula inter dicitur formi diues opponatur. Aliquando pro
 Deponere hoc est, contra aliu provocare pignus ponere apud
 Plaut. in Cure. -pono pallium, ille suam anulum oppoluit.

Oppressor, oris, m. t. Vindex, extindor, victor. [עבד] חבול. Gall.
Engager. Ital. *Serrare.* Germ. *Verpfenden.* Belg. *Verpanden.*
 Hisp. *Empignar.* Pol. *Zaklam.* Vngar. *Zalagati.* Ang.
To lay in pledge or pawn. Cic. 1. de Nat. deor. E quibus pullos quum excluderunt, ita
 mentur, ut & penus fovcant, ne frigore laedantur: & si est ca
 lum à solese opponant. Moles fluctibus opponere. Cic. 1.
 Offe Natura opposuit montes mari, Lucan. lib. 2. Opponere
 nunc virtuti, Cic. 1. de Finib. Cic. pro Quint. Minus jaçentur,
 penicula inter dicitur formi diues opponatur. Aliquando pro
 Deponere hoc est, contra aliu provocare pignus ponere apud
 Plaut. in Cure. -pono pallium, ille suam anulum oppoluit.

Opprobrium, brij, n. Lex Ob, & Probrum, Infamia, dedecus,
 quasi objectum probrum. [עבד] חבול. Gall. *Engager.* Ital.
Serrare. Germ. *Verpfenden.* Belg. *Verpanden.* Hisp.
Empignar. Pol. *Zaklam.* Vngar. *Zalagati.* Ang.
To lay in pledge or pawn. Cic. 1. de Nat. deor. E quibus pullos quum excluderunt, ita
 mentur, ut & penus fovcant, ne frigore laedantur: & si est ca
 lum à solese opponant. Moles fluctibus opponere. Cic. 1.
 Offe Natura opposuit montes mari, Lucan. lib. 2. Opponere
 nunc virtuti, Cic. 1. de Finib. Cic. pro Quint. Minus jaçentur,
 penicula inter dicitur formi diues opponatur. Aliquando pro
 Deponere hoc est, contra aliu provocare pignus ponere apud
 Plaut. in Cure. -pono pallium, ille suam anulum oppoluit.

Opprobrio, as, act: Contra pono seu ex adverso pono, obji
 tio, impio. [עבד] חבול. Gall. *Engager.* Ital. *Serrare.* Germ.
Verpfenden. Belg. *Verpanden.* Hisp. *Empignar.* Pol.
Zaklam. Vngar. *Zalagati.* Ang. *To lay in pledge or pawn.*
 Cic. 2. de Nat. deor. E quibus pullos quum excluderunt, ita
 mentur, ut & penus fovcant, ne frigore laedantur: & si est ca
 lum à solese opponant. Moles fluctibus opponere. Cic. 1.
 Offe Natura opposuit montes mari, Lucan. lib. 2. Opponere
 nunc virtuti, Cic. 1. de Finib. Cic. pro Quint. Minus jaçentur,
 penicula inter dicitur formi diues opponatur. Aliquando pro
 Deponere hoc est, contra aliu provocare pignus ponere apud
 Plaut. in Cure. -pono pallium, ille suam anulum oppoluit.

Optio, oris, verba, m. t. Qui emit optionis. [Optio, Gall. D'optio, qui ad hunc viandem. Ital. Sponditare, proconditare de viando. German. Es tawer der tawispas Hispan. Desponsero...

Optio, optus, Gal. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. prod. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

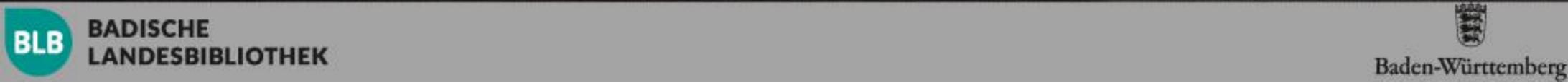
Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

Optio, optus, pen. cor. f. Optio, optus, Gall. Cuiusmodi. Ital. Cuius. German. Ein optio, optus...

pugnis ore, & in aliam formam mutato eorum, qui Menachemum comprehendunt, sele enim dicit puchre ora velut statuarum commendatum esse. Sic Amphitruone: Alia forma est: oportet, quem tu pugno legeris. O illic homo me interpellabit, meumque os finget de novo.

Oraculum, h. n. s. Deorum responsum. [אוראקול] *Oraculo*. Gall. *Oracle*. Ital. *Oracolo*. Ger. *Ein Weissagung*. *antwort vund eroffnung*. Hispan. *Respuesta de Dios*. Polon. *Wskazenie* & *odpowiedz*. Vn. *Wskazenie*. Ang. *An oracle*, *an answer given by god*. Ita dicitur a verbo Oro, vel ab oratione, teste Cicero, in Topicis: Oracula (*inquit*) ex eo ipso appellata sunt, quod inest his deorum oratio. Virgil. 2. Aen. Suspendi Eurypilum scintillam oracula Phœbi Mitivinus. Quandoque ponitur pro templo in quo responsa dantur. Plin. lib. 12. cap. 23. Inde et nomen Ammoniaci ab Ammonis oraculo, iuxta quod nascitur arbor. Nonnunquam etiam pro celebri notatu que digna, & minime vana sententia. Seneca: Vnum illud optimū oraculum est: Pugnandum esse pro patria. Plin. lib. 18. cap. 6. Inde illa reliqua oracula: Nequam agricolam esse, quisquis emerget quod pasciare ei fundus possit. Accipitur præterea aliquando Oraculum pro somnio nocturno, quo res aliqua nobis denuntiatur. Cic. 1. de Divin. Expulsi somnii, & furoris oracula. Dicere ex oraculo. Cic. pro Fonteio: Ex oraculo dici putes. Edere oraculum, Oraculo aliquid edere, fundere oraculum, Petere oraculum de aliqua re.

Oratrix naves, Sunt æstuariorum & portuum, quibus secundū oram navigantium majonibus pelagus tentatur. Plin. in Epist. ad Trajanum: Nunc de hinc parum navibus oratrix, parum vehiculis provinciam petere.

Oratrix, s. p. Pilius, ab auri colore nomē habens. Idem & Aurata dicitur. [אוראקול] *Oraculo*. Gall. *Oracle*, *en orade*. Ital. *Oracolo*. Ger. *Ein Weissagung*. Hispan. *Resposta de Dios*. Polon. *Wskazenie*. Vn. *Wskazenie*. Ang. *An oracle*, *an answer given by god*. Ita dicitur a verbo Oro, vel ab oratione, teste Cicero, in Topicis: Oracula (*inquit*) ex eo ipso appellata sunt, quod inest his deorum oratio. Virgil. 2. Aen. Suspendi Eurypilum scintillam oracula Phœbi Mitivinus. Quandoque ponitur pro templo in quo responsa dantur. Plin. lib. 12. cap. 23. Inde et nomen Ammoniaci ab Ammonis oraculo, iuxta quod nascitur arbor. Nonnunquam etiam pro celebri notatu que digna, & minime vana sententia. Seneca: Vnum illud optimū oraculum est: Pugnandum esse pro patria. Plin. lib. 18. cap. 6. Inde illa reliqua oracula: Nequam agricolam esse, quisquis emerget quod pasciare ei fundus possit. Accipitur præterea aliquando Oraculum pro somnio nocturno, quo res aliqua nobis denuntiatur. Cic. 1. de Divin. Expulsi somnii, & furoris oracula. Dicere ex oraculo. Cic. pro Fonteio: Ex oraculo dici putes. Edere oraculum, Oraculo aliquid edere, fundere oraculum, Petere oraculum de aliqua re.

Oratio, Oratiuncula, & Orator, Vide ORO.

Orbiculata, Herba, Barba, Barbato ex Dioscorido videtur esse Clinopodium. In Coroll. Clinopodii, vide Barb.

Orbis, hujus orbis, m. t. circulus. [אורב] *Orbis*. Gall. *Circle*, *rouleau*, *rouleur*. Ital. *Circolo*, *rotondo*. Ger. *Ein ring* oder *trief*. Belg. *Ein ring* oder *trief*. Hispan. *Redondo* & *orbe*. Pol. *Okrag*, *kręgi*. Vn. *Körk*, *kręgi*, *kręgi*. Ang. *A circle* or *round* or *round*. Plin. lib. 11. cap. 37. Apud glauci coloris orbibus circumdatus. Ovid. 6. Metam. Ianam glomerabat in orbes. Lucan. lib. 3. de grabibus loquens: Conusulos temerē immixta glomerat in orbes. Virg. 5. Aen. Inde alios incunt cursus, aliosq; recurfus, Adversis spatii: alteroq; orbibus orbes impediunt. Cic. 1. de Orat. Cicunus & quasi orbis verborū.

Orbis autē Orbis a Sphæra, seu Globo, q. Orbis proprie de plano corpore, quod circulari habet figurā Sphæra autē, vel Globus de corpore solido dicitur. Cicero de Som. Scip. Stella circularis suos orbis que conficiunt celeritate mirabili. Nonnunquam etiam significat cœlestes spheras. Ibidem: Novem tibi orbibus, vel potius globis connecta sunt omnia. Orbis in homine dicuntur frontis foramina, inter quæ latent oculi. Statius: Tum vacuos orbis. Prudent. Illic unq; obtutibus orbis cavatos præferens, baculo regebat primo errore nutantem gradum. Sed & ipsa lumina sic appellantur. Lactant. Orbis ipsos humoris puri, ac liquoris plenos esse voluit. Aliquando est regio. Plinius libro 12. cap. eod. in nostro orbe proximē laudatur Syriacum. Aliquando pro operculo in orbem facto. Cato de Re rustica, cap. 10: Abacum unum, orbis æneos duos, mensas duas. Orbis ablaqueationis, apud Col. lib. 4. cap. 4. ponitur pro fossura, sive fossione illa, quæ in orbem circa vites, aut arbores fieri solet. Nam (*inquit*) dum et altare fortius orbem ablaqueationis fossor studet, obliquam vitem plerunque sanciat. Quandoq; Orbem acceptum legimus pro orbili: hoc est, pro extremitatibus radiorum in rota, quæ canthus cinguntur. Varr. 3. de Re rust. cap. 3. E quo stagno rivus pervenit in duas, quas dixi, piscinas, ac pisciculi utro ac cuius committant, quū & aqua calida & frigida ex orbe hinc mensaq; quæ dixi, in primis cadit esse, epistomis vertis ad unumquēq; factum sic, ut fluat in cōvivam. Orbis pro anno. Virg. 1. Aen. Tringinta magnos volvendis mensibus orbis imperio explebit. Hoc est, triginta regnabit annos. Idem 1. Aen. Annuus exactus completat mens-

fibis orbis. Est etiam Orbis mensa rotunda. Mar. lib. 2. Tu Libyicos indis suspendis dentibus orbes: Fulcitur testa sagitta mensa mihi. Quo in loco Libyicos orbes vocat mēlar cinerem. Ponitur quandoq; pro contextu, & serie continuis, & quædam quali circumductione orationis, quæ periodi legitime cōnatiibus & colis sunt expletæ. Quintil. lib. 9. cap. ult. Historia non tam finitos numeros, quam orbem quædam contextumq; desiderat. Cic. in Orat. In Thucydide orbem orationis desiderat. Orbis etiam piscis est marinus, orbiculatus excepto cauda, sine squamis, cutis durissimæ, atque aculeis horridæ, cuius angustum, dentibus quaternis latis munium. Ennius apud Apuleium in 1. Apologia: videtur Calvariam marinā appellatæ. Plin. lib. 32. cap. 2. Durissimum esse piscium constat qui orbis (veteres codices orbis) vocetur.

Orbiculatus, h. diminut. [אורבילי] *Orbiculus*. Gall. *Petit cercle*, *rouleau*. Ital. *Picciolo cerchio* & *rotundità*. Ger. *Ein klein rund ding* oder *stängel*. Hispan. *Pequeño círculo*, *rotondo*. Pol. *Talcyk*, *okręgi*. Vn. *Körk*, *stęgi*. Ang. *A little circle* or *round*. Plin. lib. 25. cap. 17. Conicilla quoque in orbiculos servatur in vino. Orbiculus pro rotula trochleæ. Cato cap. 3. Trochleas Græcitas binas, quæ funibus sparteis ducantur, orbiculis superiōribus ostionis, inferioribus senis civis duces.

Orbiculatus, s. tum, Quod in orbem & circulum factum est circularis, rotundus. [אורבילי] *Orbiculus*. Gall. *Petit cercle*, *rouleau*. Ital. *Picciolo cerchio* & *rotundità*. Ger. *Ein klein rund ding* oder *stängel*. Hispan. *Pequeño círculo*, *rotondo*. Pol. *Talcyk*, *okręgi*. Vn. *Körk*, *stęgi*. Ang. *A little circle* or *round*. Plin. lib. 25. cap. 17. Conicilla quoque in orbiculos servatur in vino. Orbiculus pro rotula trochleæ. Cato cap. 3. Trochleas Græcitas binas, quæ funibus sparteis ducantur, orbiculis superiōribus ostionis, inferioribus senis civis duces.

Orbiculatus, adverb. Per orbem, & circulos quasi circulariter. [אורבילי] *Orbiculus*. Gall. *En forme ronde*, *par roudeau*. Ital. *A forma rotunda*. Ger. *Geringseter weis* in die runde. Hispan. *En forma rotunda*. Pol. *Okrag*. Vn. *Körk*, *stęgi*. Ang. *Roundly*. Vnde Poma orbiculata dicitur a Varone 1. de Re rust. cap. 59: quæ rotunda sunt, figuramque habent orbis in rotunditate circumacti. Celius ad Cicero lib. 5. Quid est? Non tibi nostris milites, qui durissimis & frigidissimis locis teterrima hyeme bellum ambulando contereunt, malis orbicularis esse passis videntur.

Orbiculatus, adverb. Per orbem, & circulos quasi circulariter. [אורבילי] *Orbiculus*. Gall. *En forme ronde*, *par roudeau*. Ital. *A forma rotunda*. Ger. *Geringseter weis* in die runde. Hispan. *En forma rotunda*. Pol. *Okrag*. Vn. *Körk*, *stęgi*. Ang. *Roundly*. Vnde Poma orbiculata dicitur a Varone 1. de Re rust. cap. 59: quæ rotunda sunt, figuramque habent orbis in rotunditate circumacti. Celius ad Cicero lib. 5. Quid est? Non tibi nostris milites, qui durissimis & frigidissimis locis teterrima hyeme bellum ambulando contereunt, malis orbicularis esse passis videntur.

Orbis, hujus bilis, n. t. Id esse videtur quod rotam in summo axe continet, vel id potius quod in extremis radiis est, & canthis cingitur. [אורבילי] *Orbis*. Gall. *Le tour* & *roue* de la roue. Ital. *Il rotondo della ruota*. Ger. *Das in die runde*. Hispan. *Redondo* & *orbe*. Pol. *Okrag*. Vn. *Körk*, *stęgi*. Ang. *A circle* or *round*. Varr. 3. de Re rust. cap. 5. Intola est columnella, in qua intus axis, qui pro mensa iustinet rotam radiatam, ita ut ad extremum, ubi orbis soler esse acurion, tubula cavata sit. Budens.

Orbis, s. pen. cor. s. p. Rota sive curvus. [אורבילי] *Orbis*. Gall. *Le tour* & *roue* de la roue. Ital. *Il rotondo della ruota*. Ger. *Das in die runde*. Hispan. *Redondo* & *orbe*. Pol. *Okrag*. Vn. *Körk*, *stęgi*. Ang. *A circle* or *round*. Varr. 3. de Re rust. cap. 5. Intola est columnella, in qua intus axis, qui pro mensa iustinet rotam radiatam, ita ut ad extremum, ubi orbis soler esse acurion, tubula cavata sit. Budens.

Orbis, s. pen. cor. s. p. Rota sive curvus. [אורבילי] *Orbis*. Gall. *Le tour* & *roue* de la roue. Ital. *Il rotondo della ruota*. Ger. *Das in die runde*. Hispan. *Redondo* & *orbe*. Pol. *Okrag*. Vn. *Körk*, *stęgi*. Ang. *A circle* or *round*. Varr. 3. de Re rust. cap. 5. Intola est columnella, in qua intus axis, qui pro mensa iustinet rotam radiatam, ita ut ad extremum, ubi orbis soler esse acurion, tubula cavata sit. Budens.

Partial text from the right edge of the page, including the start of the word 'ORB' and some illegible text.

Exord. Ang. A beginio.] Virg. in Culic. Atq; ut araneoli tenuē formavimus ortum.

Ordo, divinis, m. i. Est digestio, & in suo loco rei cujusq; collocatio: veluti in acie fit, ubi pedites, ubi alae, ceteraq; omnia suo quoq; ordine collocantur. [...] Gall. Orde, dispositio. Ital. Orde, dispositio. Ger. Orde, dispositio. Bel. Orde, dispositio. Hisp. Orde, dispositio. Pol. Orde, dispositio. Vng. Rend. Ang. An order.] Cicero 2. de Orat. Ordo est, qui memoriae maxime lumina affert. Idem Parad. Quaequid peccatur, perturbatione peccatur regionis atque ordinis. Virgil. 3. Aeneid. -terno conturunt ordine remi. [...] Digerere in quincuncem arborum ordines, Cicero de Senectut. [...] Aliquando Ordo pro statu hominum, fortuna, censu, loco & gradu usurpatur. [...] Cicero in Ver. 4. de Pretura urbana: M. Octavianum hominem ornatum loco, nomine, ordine, virtute. [...] Tres erant ordines Romae, Senatorius, Equestris, & Plebeius: ab Aristotele nūq; dicitur. Virgil. 7. Aeneid. Tum factus Anchisae delectos ordine ab omni. [...] Poi Serv. Ordine ab omni: id est, ex omni qualitate dignitatem: quod apud Romanos in legatione mittenda hodie quoque servatur. [...] Ordo amplissimus, Senatorius vocabatur. [...] Cicero pro Domo sua ad Pontifices: Quid, quum Senatum pro me non modō propugnat amplissimum ordinem, sed etiam plorare, & supplicare murata veste prohibere? Ordines ducere dicuntur, qui militibus praesunt, ut Tribuni militares, Centuriones, atq; alii. [...] Livius 2. ab Urbe: Noscebatur tamen in tanta deformitate, & ordinis duxisse aebant, aliaque militiae decora, vulgō miserantes eum, jactabant. [...] Accipitur quandoque pro ipsis hominibus: hoc est, ita qui sunt ejusdem dignitatis, ut sunt Equites, Senatores, & ceteri quorum dignitas etiam ordo appellatur. Cicero 3. Offic. Qui esset, ut argentarius, apud omnes ordines gratiosus: id est, apud omnium ordinū homines. Salustius: Saperemurō Partes conscripi, multa verba in hoc ordine feci: id est, in Senatu. [...] Aliquando refertur ad fortunam, & genus vite. Terentius in Eunucho: Conveni hodie adveniens quemdam mei joci hinc atque ordinis hominem. [...] Mei, inquit, ordinis hominem id est, pauperem, quemadmodum ego. Sic honesti ordinis homines dici possunt, opulenti Donatus. [...] Ordinis inferioris amici dicuntur, qui sunt infimae conditionis, vel infimi amici, & omnium minimi. Cicero, de Amicitia: Nunquam se ille Philo, nunquam Rutilio, nunquam Mummio anteposuit, nunquam inferioris ordinis amicis. [...] Extra ordinem apud summi consultos: id est, sine verbis & formulis solennibus, inusitato more & consuetudine. Paulus in l. Ordo. ff. de publ. judic. Ordo exercitorum publicorum judiciorum in usu esse desistit: tamen poena legum, quum extra ordinem crimina probantur. [...] Extra ordinem, metaphorice, Eximie, quasi praeter ceteros. Cicero, ad AuI. Caelin. libro 6: Quare ad eam speciem, quam extra ordinem de reipso habemus, non solum propter dignitatem & virtutem tuam (haec enim ornamenta suae tibi tuam cum aliis communia) accedunt tua praecipua propter eximium ingenium, summamque virtutem. [...] Inde sunt Interordo, & interordinum: de quibus supra.

Ordinaris, a. u. m. V. s. itatus in quo servatur ordo. [...] Gall. Ordinaire, mo par ordre. Ital. Ordinario. Germ. Ordinar. Hisp. Casa perteneciente a orden. Pol. Parzskami. Vng. Rend. Zereni vale. Ang. Ordinare, put in order.] Ordinaria femina, dicuntur ordine disposita. Colum. lib. 3. cap. 13: Constitis compluribus inter ordinaria femina malleolis. [...] Sic & ordinaria vitis apud eundem, eodem libro, capite 16. Vitur. lib. 2: Ordinaris lapides appellat, qui sunt ejusdem formae, & ordinis, & inter se similes. [...] Ordinaris homo (ut post Opium docet Festus) dicitur homo scurras & improbus, quique assidue in litibus moratur, ob eam causam in ordine stat Praetorem adentium: sive per contrarietatem, ut ait Aelius Silius, quod minimē ordinatē vivit. [...] Extraordinarium, quod sit extra ordinem. [...] Ordinaria consilia, Livius lib. 7. bel. pun. [...] Ordinarium officium, Seneca dicitur, ubi praeficitur aliquis certae functioni, libro 3. de Benefic. Ad hortos aliqui ne ordinarium quidem habentis officium. [...] Ordinarus servus apud Vipian. l. item apud Labeonem § pretor ait. ff. de injuriis: huic opponitur vicarius.

Ordino, as, est p. Suo quoque ordine dispono, digero, distribuo. [...] Gall. Ordonner, métré. Ital. Ordinare. Ger. Orden. Bel. Ordenen. Hisp. Ordenar, poner en orden. Pol. Orzysyem. Vng. El Rendbel. Ang. To put enwise thing in the a way place, so put in order.] Vnde & Ordinarum dicimus, inquit Budaeus, recte atq; ordine constitutum. Liv. 9. belli Pun. Scipio posteaquam in Siciliam venit, voluntarios milites ordinat agmina Myforum. Idem 4. Car. 11: quod ex hac Luce Meccenas meus affluentes Ordinat annos. Curtius: Fortitan

dū fata ita ordinaverunt. Ordinare locum vicibus. Colum. lib. 5. cap. 3. Partes orationis ordinare. Cicero. 1. de Invent. Ordinare item. de Orator. lib. 1. & pro Sylla, ordinare, iustitiae, parare. Ordinare Republicae statum. Sueton. in Jul. Caes. cap. 400. Converterus hinc ad ordinandum Republicae statum.

Ordinatus, a, um, participium. In ordinem redactus. [...] Gall. Ordonné, métré. Ital. Ordinato. Ger. Ordenet. Hisp. Ordenado. Pol. Orzysyem. Vng. El Rendbel. Ang. Made in order.] Livius 4. belli Pun. Vt veterum militum verba audivit, quam multarum rerum ipse ignarus esset, ea comparatione tam ordinatae disciplinae animadvertit. [...] Ordinatio, Comparativus [...] Vn. Rendbel. Sub [...] Seneca Epistol. 75: Non dices vitum justitiam libetis, quam amicus. Nec ordinatio nec praedentem. [...] Ordinatio si mihi superat. [...] Vn. Rendbel. [...] Apulcius de Deo Socratis; Stellae, quae inde fluxu curvae metuis longē ordinatae, divinis vicibus aeternas efficiunt.

Ordināte, adverbium, Distincte, ordinē. [...] Gall. Par ordre, d'ordre. Ital. Per ordine. Ger. Ordentlich. Hisp. Ordinadamente. Pol. Porządnie. Vn. Rendbel. An. Ordeley, so by order.] Ad Heren. 4: Qui si sequemur, acutē & citō reperiemus distinctē & ordinatē disponentem. [...] Ordinātim, aliud adverbium. Caesar 2. belli Gal. Ita fastigiat, atq; ordinatim structo, etc. Brutus ad Cicero nullo eum in palam, ego ordinatim quacūq; iit, ergastula solvit. [...] Ordinātus, [...] Vn. Rendbel. [...] Apulcius in Apologia: Praesertim ordinatus & cohibitus, eadem Graecē & Latinae admittit conscribere.

Ordinatio, onis, verb. f. e. Dispositio, constitutio. [...] Gall. Ordonner, disposer. Ital. Ordinare. Ger. Ordenen. Hisp. Ordenar. Pol. Orzysyem. Vng. Rendbel. Ang. Put in order.] Seneca epist. 110. In his opus est sibi alieno consilio: quomodo medico, quomodo navis gubernatori, quomodo advocato & litis ordinatori. [...] Hinc fit compositum Praordinatio, ante ordino. [...] Oreti, z. sp. Ab ore fit, & significat fixum, dictum ita quod ori inferatur. [...] Gall. La fin de la mori d'un bende. Ital. Freno, morfa. Ger. Das Oref der zamm se man enim ther in das maul legt. Wandt fust. Hisp. Freno. Pol. Wiedypill. Vng. Zabala Zabolat sek. Ang. A bridle or bit.] Titinius in Seneca: Et si tacebit, tantū gaudebit sibi permitti orem. Trebellius pro se apud populum: Equo qui mihi sub semialibus occisus erat, orem detraho, inspeclante L. Stertione, autor Festus. Aurca verō dicuntur illa habenturum partes, quae circa aures seligantur.

Oretō, pen. prod. [...] Ger. Ein trant der Schüttel ginkh nachst in Vergen.] Tertia species polygoni, teste Plin. lib. 27. cap. 12. tenera haerundinis similis, uno caule, densis geniculis, & in se fractis, foliis picca. Nascitur in montibus: unde nomen accepit.

Oretōselinum, [...] Ger. Bergeppih. Ein trant den Vtente oder Orefih ginkh.] Montanum apium, cicutae foliis, radice tenui, semine anethi, minorior tamen. Plin. lib. 20. cap. 11: Quarum genus ex eodem faciunt aliqui Oretōselinum, palmum alto fructice ac recto, semine cumino simile, urinae & mensuris efficac. Latini Appium montanum vocant. Graeci etiam mofoidias agunt: hoc est, petroselinum & grefe.

Oretōtenis, [...] Gall. Infrer à la bouche. Ital. Infrer alla bocca. Ger. Des Wasts bath. aletis mit dem Wast. Hisp. Infrer a la bocca. Pol. Vili Janimi. Vng. Zimeti Zimot. Ang. Vix the mouth.] Gell. Gutrum Samium oretēnus imprudens inusquam inest oleum affert.

Oretōxis, i. t. [...] Ger. Ein trant der Schüttel ginkh.] seu esumio dicitur, ab oretō, quod est appeto. Ger. Appetit lust oder Begier zu essen. Pol. Łazywisc. Ang. Appetit, in hope to eat.] Iuven. Sat. 6. -de quo sextarius alter Ducitur ante obum rabiadam facturus oretōxim.] Idem Satyr. 11: hinc latgret oretōxis, Hinc stomacho bilis.

Orgānum, nī, n. f. Latiae instrumentum. [...] Gall. Instrumēt, outil, engin. Ital. Organo ordigno, istrumento. Ger. Ein instrument, werdzung. Hisp. Instrumento genfialmente. Pol. Nadziebie. Vng. Zercem. Ang. An instrument, or organ.] Cicero lib. 11. Epist. ad Brutum: Organo enim meum erat scia-

paris iam est dissolutum. & Per excellentiam tamen peculiariter Organa dicuntur, quae vis musicorum instrumenta. Quintus lib. 9. cap. 4. Natura ducimus ad modos: neque enim aliter exornantur, nisi quoniam organorum sunt, quamquam verba non exornantur, in alios tamen atque alios innotu ducerent audirent. Iuxta: praeceptoribus Organa semper in manibus, deinde rationis studium tota Sardoniches, crispis numerantur pedibus chordis. & Architectorum quoque instrumenta quaedam Organa appellantur. Vitruvius lib. 10. cap. 1. Inter machinas & organa ad videtur esse discipulus, quod machinx pluribus operibus in majores coguntur effectus, ut ballista, torcular, organa aut, unius operis praevident tractu perferunt, quod propositum est: uti scorpionis, & anisocyclorum versationes. & Apud Col. lib. 5. sumitur pro instrumentorum uti mercendū apto, ubi ait: Sic compositum organū quum in sacrum demissum est, litteram domini & conductoria sine injuria dedit.

Organista, m. f. Organorum fabricatores, *Organista* Julius Firmicus lib. 2. Mercurius cum Venere in sexto ab horoscopo facit organarios, & myropolas.

Organicus, a, um, *Organicus* dicitur Saltus organicus Heliconis, Lucan. lib. 3.

Organice adverb. *Organice* dicitur Organice moveri, & Mechanice apud Vitruvium, pro eo quod est Per machinas & per organa dicitur Budz.

Organici, organorum, Qui musicis organis canunt. Lucret. lib. 2. quae Ac musica a metric. per chordas organici quae Mobilibus dicitur exserte facta figurant.

Organica, *Organica* dicitur genus, sex continens pedes, sive utriusque manus extensionem, quam Vnam Latini appellant. Gazza mensuram venit quatuor cubitorum.

Orga, m. f. [Ger. *Organ* sive *Orga*] Navis piscatoria, Plaut. in Rud. Mica opera, labore, & rete, & orga. Ideo Malo hunc allicere ad netam ut semper piscetur, est sit tempestas maxima. Apud Nonium tamen, a quo haec desumpta sunt, Horia legitur, prima vocali aspirata: quemadmodum etiam utrobique legitur apud Plautum.

Orichalcum, *Orichalcum*, vel *Orichalum*. Gal. *Criore*, *laiton*. Ital. *Orichalcum*. Ger. *Orichald*. H. *Orichal*. Pol. *Orichal*. Vng. *Orichal*. Ang. *Orichal*. Metallum genus est, accedens ad colorem auri quod olim maximo in pretio habebatur. Ita dicitur *Orichalum*, quasi *Orichalum* & *Orichalum* hoc est, ex montanum nascitur enim in montibus. Cicero libro 3. Oris. Si quis auro vendens, orichalcum se putet vendere: indicat illi bonus vir id auro esse? & Sunt qui Aurichalcum scribant, dicitur; potest, quasi aureum aes: quorum operationi refragatur prima syllabae quantitas, quae ubique conponitur. Srat. 1. Theb. Emicat effigies, & sparsa orichalca remeant.

Oricula, Herba, cujus colore vestes inficiuntur, provenit in insulis Canariis, ut inquit Aloisius Navigationis suae cap. 8.

Oricula, pro Auriculari subinde apud Cellum legitur, ratione quae Coliculus & Colis pro Cauliculo & Cavie dicitur: & Codex, pro Caudex, ut ait Budz.

Oris, Vide Orior.

Orisium, sicut n. f. Introitus, & veluti ostium uniuscujusque. [Ger. *Orisium*, *Orisium*. Gall. *Orifice*, *la bouche* ou *ouverture* de quelque chose. Ital. *Bocca* a *apertura* de qualche cosa. Ger. *Das Orisium*. H. *Orisium*. Pol. *Orisium*. Vng. *Orisium*. Ang. *Orisium*.] Vide duo vtriusque ostia esse dicimus. unum superius, acutissimo tractu sensu praeditum, quod ad ophago adherens, cibum aditum praebet: alterum inferius, superiori multo angustius, quod Graeci *Orisium* hoc est, Introitum appellant: propter quod veluti cunctis officio fungatur, ciboque non nisi postea cocto excussaque, exitum permittat.

Organis, Maram apud Diof. lib. 3. cap. 47.

Organum, n. pen. coar. n. f. [Ger. *Organ*. Gall. *Organ*. Ital. *Organum*. Ger. *Organ*. H. *Organum*. Pol. *Organum*.] Diofcoridi herba est, sive fruticulosa, tam folio, quam ramis sylvestri serpillo similis, comante supra cacumen umbella, in qua flores ex albo purpurei, odore jucundo praediti emicant. Quatuor autem organa commemorantur gentra Heracleoncum, Onitis, Trigonum, & Sylvestre. Primum ab Heraclea Ponia dicitur, circa quam copiosissime nascitur. Secundum ab alinis, qui ejus pabulo maxime delectantur. Tertium ab hircis, qui praecipue illud appetunt. Quartum, quod sine cultura & sua sponte proveniat. Dicitur autem putatur Organum, quod montibus gaudet. Vide Plin. lib. 20. cap. 17.

Organo, n. pen. prod. ginis. f. à verbo Orior, oritis, Genus, intantum, ita, font, ortus. [Ger. *Organ*. Gall. *Organ*, *nass*. Ital. *Organum*.] Diof. *Organum*. Ger. *Organum*. H. *Organum*. Pol. *Organum*.

Orisk, Vng. Eredet. Ang. A spring a birth, a creation, beginning a konna.] Plin. lib. 10. cap. 37: Multi nobilitatem singularum columbarum & origines narrant. Cicero de universis. Nulius enim rei causa remota, reperit origo potest. Virgil. 2. Georg. Nō alios prima crescentis origine mundi illuxisse dies, alimve habuisse teaporem Crederem. Idem G. Aeneid. igneus est olis yigor, & coelestis origo seminibus. Ovid. 3. Falorum: Origines de tenui Romano origine crevit. Virgil. 1. Aeneid. Nascetur pulchra Trojanus origine Caesar.

Originatio, onis, f. Notatio, etymologia. [Ger. *Ursprung*. Gall. *Etymologie*, *derivation*. Ital. *Etimologia*, *derivatione*. Ger. *Ursprung*. H. *Originatio*. Pol. *Ursprung*. Vng. *Ursprung*. Ang. *Originatio*, *etymology*.] Quint. lib. 1. de Etymologia: Etymologia, quae verborum originem inquit, à Cicero dicitur Notatio: quia nomen ejus apud Aristotelem invenitur *etymologia*, quod est nota: nam verbum ex verbo ductum est, Verloquunt, ipse Cicero qui finxit, referimus. Sunt qui vim potius intum, Originationem vocent.

Originalis, adjectivum, ut Culpa originalis, originalis decor.

Originarius, adjectivum, idem quod originalis. Budz. Originarii sunt qui contrahunt municipatum origine principaliter lib. 10. Codicis, titulus est de municip. & originarius.

Orinda, panis ex orindino concinnatus semine, id in Actiopia peculiare genus est, testimo perfimile.

Orior, oreis, & oritis, d. olim iam per tertia, quam per quartam conjugationem declinabatur, hodie tantum per tertia, excepto infinitivo Orii, qui manet à quarta conjugatione. Ovid. 10. Metam. Tu quoties oreis, videtur in celis flores. Est autem Orior idem quod nascor. [Ger. *Ursprung*. Gall. *Nascer*. Ital. *Nascere*. Ger. *Ursprung*. H. *Ursprung*. Pol. *Ursprung*. Vng. *Ursprung*.] Cic. 2. de Legib. Sum illi velle amicitior modo factus, atque huic omni solo, in quo tu ortus ex & procreatus. & Interdum ponitur pro Surgo, Prodeo: unde ortus solem dicimus. [Ger. *Ursprung*. Gall. *Vener* in *lumen*, *source*. Ital. *Venire* a *lucere*. Ger. *Ursprung*. H. *Ursprung*.] Plaut. in Aulul. Sed quid hoc clamoribus ortur hinc ex proximo? Idem in Pern. Atque ei quoque ut non enuntiet. Id esse faciatis ex te ortum. Terent. in Adelph. Tamen tibi à me nulla est orta injuria. Plinius epist. 35: Ortur fons in monte, per saxa decurrit. & Hujus composita sunt, Aborior, Adorior, Coorior, Exorior, Oborior, Suborior: quorum significata vide suis locis.

Ortus, [Ger. *Ursprung*. Gall. *Nati*. Ital. *Nato*. Ger. *Ursprung*. H. *Ursprung*. Pol. *Ursprung*. Vng. *Ursprung*.] Ortus, dicitur tempore est ut utriusque Orturus, vel Orturus: quorum posterioris usus est Horat. lib. 2. Epist. Nil orturum auras, nil ortum tale fatentis.

Ortus, tu, nomen, m. q. Genus, dicitur, origo, nativitas, principium generis. [Ger. *Ursprung*. Gall. *Nascent*, *nascimento*. Ital. *Nascenta*, *nascimento*. Ger. *Ursprung*. H. *Ursprung*. Pol. *Ursprung*. Vng. *Ursprung*.] Cic. 1. Ortiotum: Non nobis solum natum sumus, ortusque nostrum partem patria vendicat, partem amici. Ovid. 13. Metamorph. Sed neque materis quod sum generosior ortu, Nec mihi quod pater est, &c. Cic. 2. de Legibus: Cato ortu Tusculanus fuit, civitate Romanus. & Interdum etiam primam illam corporis coelestis apparitionem supra nostrum hemispherium, Ortum vocamus. Virgilius Aeglog. 9. Daphni quis antiquos signorum suspexit ortus? Idem 1. Georg. Nec frustra signorum obitus spectamur & ortus. & Quia ipsum etiam caeli cardinem in quo Sol ortur, Ortum appellamus. Plinius lib. 12. cap. 14. Sabae regio spectat ortum Solis aethivum.

Ortundus, a, um, Qui originem ducit ex aliquo loco, in quo non ipse, sed parentes, aut majores ejus nati fuerunt. [Ger. *Ursprung*. Gall. *Nati*, *nascimento*. Ital. *Nati*, *nascimento*. Ger. *Ursprung*. H. *Ursprung*. Pol. *Ursprung*. Vng. *Ursprung*.] Ortus, dicitur tempore est ut utriusque Orturus, vel Orturus: quorum posterioris usus est Horat. lib. 2. Epist. Nil orturum auras, nil ortum tale fatentis.

Ortus, tu, nomen, m. q. Genus, dicitur, origo, nativitas, principium generis. [Ger. *Ursprung*. Gall. *Nascent*, *nascimento*. Ital. *Nascenta*, *nascimento*. Ger. *Ursprung*. H. *Ursprung*. Pol. *Ursprung*. Vng. *Ursprung*.] Cic. 1. Ortiotum: Non nobis solum natum sumus, ortusque nostrum partem patria vendicat, partem amici. Ovid. 13. Metamorph. Sed neque materis quod sum generosior ortu, Nec mihi quod pater est, &c. Cic. 2. de Legibus: Cato ortu Tusculanus fuit, civitate Romanus. & Interdum etiam primam illam corporis coelestis apparitionem supra nostrum hemispherium, Ortum vocamus. Virgilius Aeglog. 9. Daphni quis antiquos signorum suspexit ortus? Idem 1. Georg. Nec frustra signorum obitus spectamur & ortus. & Quia ipsum etiam caeli cardinem in quo Sol ortur, Ortum appellamus. Plinius lib. 12. cap. 14. Sabae regio spectat ortum Solis aethivum.

Ortundus, a, um, Qui originem ducit ex aliquo loco, in quo non ipse, sed parentes, aut majores ejus nati fuerunt. [Ger. *Ursprung*. Gall. *Nati*, *nascimento*. Ital. *Nati*, *nascimento*. Ger. *Ursprung*. H. *Ursprung*. Pol. *Ursprung*. Vng. *Ursprung*.] Ortus, dicitur tempore est ut utriusque Orturus, vel Orturus: quorum posterioris usus est Horat. lib. 2. Epist. Nil orturum auras, nil ortum tale fatentis.

Ortus, tu, nomen, m. q. Genus, dicitur, origo, nativitas, principium generis. [Ger. *Ursprung*. Gall. *Nascent*, *nascimento*. Ital. *Nascenta*, *nascimento*. Ger. *Ursprung*. H. *Ursprung*. Pol. *Ursprung*. Vng. *Ursprung*.] Cic. 1. Ortiotum: Non nobis solum natum sumus, ortusque nostrum partem patria vendicat, partem amici. Ovid. 13. Metamorph. Sed neque materis quod sum generosior ortu, Nec mihi quod pater est, &c. Cic. 2. de Legibus: Cato ortu Tusculanus fuit, civitate Romanus. & Interdum etiam primam illam corporis coelestis apparitionem supra nostrum hemispherium, Ortum vocamus. Virgilius Aeglog. 9. Daphni quis antiquos signorum suspexit ortus? Idem 1. Georg. Nec frustra signorum obitus spectamur & ortus. & Quia ipsum etiam caeli cardinem in quo Sol ortur, Ortum appellamus. Plinius lib. 12. cap. 14. Sabae regio spectat ortum Solis aethivum.

Ortus, tu, nomen, m. q. Genus, dicitur, origo, nativitas, principium generis. [Ger. *Ursprung*. Gall. *Nascent*, *nascimento*. Ital. *Nascenta*, *nascimento*. Ger. *Ursprung*. H. *Ursprung*. Pol. *Ursprung*. Vng. *Ursprung*.] Cic. 1. Ortiotum: Non nobis solum natum sumus, ortusque nostrum partem patria vendicat, partem amici. Ovid. 13. Metamorph. Sed neque materis quod sum generosior ortu, Nec mihi quod pater est, &c. Cic. 2. de Legibus: Cato ortu Tusculanus fuit, civitate Romanus. & Interdum etiam primam illam corporis coelestis apparitionem supra nostrum hemispherium, Ortum vocamus. Virgilius Aeglog. 9. Daphni quis antiquos signorum suspexit ortus? Idem 1. Georg. Nec frustra signorum obitus spectamur & ortus. & Quia ipsum etiam caeli cardinem in quo Sol ortur, Ortum appellamus. Plinius lib. 12. cap. 14. Sabae regio spectat ortum Solis aethivum.

Oritēs, ipeōs. Gemma est, globosa specie, à quibusdam Siderites appellata, ignem non sentiens. Plin. lib. 37. cap. 10.
Orix, sive Oryx, igis. Colum. [Eti grosse mude Orix in Africa, tehit das hat vom schwan gegen dem taysff.] Saurus orix, Martial. Geculus orix, Iuvenal.
Orminum, sive potius Horminum. [Egmas, Dioscoridi. Ger. Wilde Spargem.] Herba est quam Latini Geminalcem, Officinę Gallicorum vocant: nomen habens ab eo quod Venetum extimulet. Et est & sylvestre Horminum, quod alio nomine Salvia apertem herbatu vocant. [Pol. Spal' wya pulua.] Attici quoque Comudam: hoc est, asparagum sylvestrem, Horminum appellant. Plin. lib. 20. cap. 10: Sylvestrem asparagum aliqui Comudam, aliqui Libycum vocant, Attici Horminum.
Ornamentum, vide Orno.
Ornios, Geraunion, Anemone.
Ornis, f. gen. ornios, vel ornithos, pen. prod. n. f. Græcè, Latine ales gallina. [Ger. Ein Vogel oder Huhn.]
Ornithoboscion. Aviarium, locus ad pascendas aves. [Egmas, Gall. Un lieu où on pait les oiseaux, ou autres oiseaux, ou voliers ou voliers. Ital. Luogo da pascere galline, ovine, volli. Germ. Ein Hühnerhaus: Ein haus in dem man das gefügel pait. Hisp. El corral donde se cria las aves. Pol. Guma pascie. Vng. Madar tarcz. Ang. A place for birds.] Latine aviariu. Nam egmas Græci aves vocant. Varro 3. de Re rustica cap. 3: Ornithones aviana sunt, in quibus stabulantur turdi, pavones, & omnes alites quæ intra parietes villæ solent pasci.
Ornithotrophium, penult. prod. n. f. Græcè, Latine idem est quod Ornithon, locus videlicet in quo aves educantur: quæ voce utitur Varro lib. 3. de Re rust. cap. 3.
Orno, as. act. p. Colo, decoro, honesto. [Egmas, Gall. Orn, matre à point, apparatus, accessoir. Ital. Ornare, adornare. Ger. zieren. Bel. Zieren. Hisp. Aclarar, afalar. Pol. Ładnie, ozdoby. Vng. Meg dek. Ang. To garnish, to deck, to polish, or trimme up.] Terent. in Eunucho: Age, camus interd, nunc jam orna me. Propertius libro 4. Eleg. 10: Populus & longis ornabat frondibus ædem. Idem lib. 3. Eleg. 6: Ornabat niveas, nullâve gemma manus. Horat. 2. Epist. 2: donis ornatur honestis. Cic. 1. Tusc. Nocturnamq; coeli formam undiq; sideribus ornatum. Accipitur etiã Ornare pro præparare, aptare, ornare. Plaut. in Capt. Ego ibo, ut conveniam scenam, dicam ut sibi penum aliud ornent. Ibidem: Non ornatis vos illic apud vos nuptias? Ita apud Cicero. Ornare & apparare convivium, in Verr. 6. Ornare classem, pro leg. Manil. Scutis telisq; ornare, Idem pro Cecina. Ornare magistratū apparitoribus, scribis, librariisq; Idem de leg. Agrat. Muneribus deorū instructi homines & ornati, De leg. 1. Respub. suis præditiis ornata, Pro Mut. Tullimonius ornatus clarissimorū hominum, De Arusp. Beneficiis ornatus, Famil. 13. Domiciliū ornatum signis & picturis, instructumq; rebus omnibus, De Natur. 45. Celebrare & ornare senectutē, de Senect. Ornare aliquem, & spoliare, pro Flacco. Et item honorare. Cicero Casari: Neq; illius officii certum nomen peto benevolentia tua & liberalitate peto neq; impedito quominus (si tibi ita placuerit) etiam hisce cum ornes glorie insignibus. Ornare fugam, est Parare fugam. Terent. in Eunucho. Ita jam ornabat fugam. Ornate munus verbis, apud Terentium in Eunucho. est laudare, & verbis quoddammodo majus facere: Munus nostrum ornato verbis quod poterit. Hujus composita sunt Adorno, Exorno, Suborno: de quibus vide suis locis.
Ornatō, nis, m. t. [Egmas, Vn Lepid, akh'is.] Iulius Firmicus Matheos libro 3: Ornatores Deorum, vel fabricatores templorum.
Ornatus, ta, tum, participium ab orno, as. Excultus, decoratus. [Egmas, Gall. Orn, matre à point. Ital. Ornato, parato. Ger. Ornieren. Hisp. Atavido, afriada. Pol. Ozdobias. Vng. Meg dek. Ang. Garnish, deck, or trimme. Virgil. 1. Georg. Ipse caput tonse folius ornatus olivæ. Ovid. 11. Metam. nondu totos ornata capillos. Festus: Ornatus dicitur qui bonis artibus instructus est. Sive qui honores adeptus est à populo. Virg. 7. Aeglog. hedera crescentem ornare potest. Plaut. in Purn. Nono ingenuo me esse ornata quam auro, multo magis. Terent. in Adelphi. Si possiderem, orna-

tus esses ex tuis virtutibus. Cic. pro Flac. Splendidissimus, atq; ornatissimus, civitatis suæ vir. Idem pro Quintio: E fundo ornatissimo delectus, ignominie omnibus appetitus.
Ornatōs, tus, m. q. Cultus quo quis ornatur, vestitus, apparatus. [Egmas, Gall. Ornatus, paratus. Ital. Ornamento. Ger. Ein gezier. Hisp. Atavia, Pol. Ozdobias. Vng. Meg dek. Ang. A decking or parading.] Plin. lib. 8. cap. 42: Neminem hic alium quam Alexandrum, regio instratas ornatu recepit in sedem: alios passim rejecit. Plantius in Casina: Quid agis tu maritimi vir, unde ornata hoc Advocatus? Cicero. 1. Officior. Declaratur autem studium bellicę glorię, quod statuas quoque videmus ornatu ferre molari. Idem in Oratore: Affertur hæc quasi lumina magnam ornatum orationi.
Ornatūs, ti, Ter. in And. interea introire neminem Video, exire neminem, matronam nullam, in ædibus Nihil ornati, nihil tumultu.
**Ornatū, adverbium, Rectè, propriè, eleganter, & dispositè [Egmas, Latine, Gall. Ornément, honnêtement. Ital. Ornatamente. Ger. zierlich. Hisp. Con atavia, atavialamente. Pol. Ozdobnie. Vng. Meg dek. Ang. Trimmedly, handsomely. Jui Ornate dicere, proprium est eloquentis, ut ait Quint. in Prorem. lib. 8. Cic. pro meo de Finibus: Res verò bonas verbis electis graviter ornatis, dilatas quis non legat? Idem 4. Acad. Illis similia, sed opinari explicata uberius & ornatius.
Ornamentum, ti, n. f. Ornatus, apparatus, honos, dignitas. [Egmas, Gall. Ornament, honnêtement. Ital. Ornamento. Ger. Ein gezier, zierung. Bel. Em rofierung. Hisp. Ornamento. Pol. Ozdoba. Vng. Meg dek. Ang. A garnishing, anything that setteth forth.] Varr. ornamentum ab ore deducit, eamq; ad causam ornamentū ab antiquis dictū esse ait, lib. 3. de lingua Latina. Cato de Re rust. cap. 10: Ornamenta bubus sex. C. Livinio: Suscepitq; mihi perpetuā propugnationē pro omnibus ornamentis tuis: id est, honoribus. Ponitur etiã pro beneficio quod ornamento alicui est, & honori. Cic. ad Cæl. Quocunq; à me ornamenta in te proficiscer ut elaborabo ut omnes intelligant, &c. Ornamento esse idem est quod Decorare, ornare. Cic. 6. Verr. Domus erat non domino magis ornamento, quam civitati. Sic pro Rosc. Amer.
**Ornis, f. Arbor est procerā, caudice tereti, lævi cortice, quæ Colum. lib. de Arboribus, cap. 16: Sylvestrem seaxinum esse dicit. [Ab Hebræis ὄρνις: à Gall. teste Ruellio, vulgè Prunus cæspitosa appellatur ab Ital. Prunus salutate, ornata. Hisp. Quercus rebida. Ger. Hainbeum: oder buche. Pol. Lemnisk. Vng. Nam omni appellatio pluribus aliis stirpibus communis est: ab Ang. A wild a the with brade leaves.]
Oro, nis, act. p. Precor, peto, contendo, obsecro: [Egmas, Gall. Priere. Ital. Preghere, orare. Ger. Bitten oder bitten. Bel. Bidben. Hisp. Rogar, orar. Pol. Proszic. Vn. Kényezk. An. To pray, to intreat, to beseech.] Et in hac significatione sæpe habet duos accusativos. Terentius in Andria: Quod ego per hæc te dextram oro, & genium tuum, petiq; tuam fidem te obsecror, ne abs te hæc se greges. Idem in Eunucho: Vnum vos oro, ut me in vestrum gregem recipiatis. Orare, ut Cic. pro Quint. Orat, atq; obsecrat ut multis injuriis jacturam atq; agnam equitatem in hoc tandem loco consistere & confirmari patimini. Cicero Casari in epistolis ad Atticum lib. 9. Quamobrem à te peto, vel potius omnibus precibus oro & obsecror, ut tuis maximis curis aliquid impetras temporis huic quoque cogitationi. Interdum ponitur pro ago, dico, & verba facio: de tunc solo accusativo contentum est. Ter. in Phor. Servum hominem causam orare leges non sinunt. Plin. lib. 7. cap. 53: Legatus quoq; qui Rhodiorum causam in Senatu magna cum admiratione oraverat, in limine curie pronus exivit: progredi volens. Composita hujus verbi sunt, Adoro, Exoro, Deoro, & Peroro: de quibus vide suis locis.
Orans, participium. [Egmas, Gall. Priant, qui prie. Ital. Prezante. Ger. Bittend. Hisp. El que ora y roga. Pol. Proszący. Vng. Kényezk. Ang. Praying, that prayeth.] Virgil. 9. Aeneidos: & sic effatus ad undam Procius, summoq; hausit de gurgite lymphas, Multa deos orans, oneravitq; æthera votis. Idem 4. Aeneidos: Talibus orantem discis, arasq; tenentem Audit omnipotens.
Oratūs, a, um, aliud participium. [Egmas, Gall. Qui a ell' prie. Ital. Ello i stato pregato. Ger. Bittend. Hisp. Rogado, que es fiado rogado. Pol. Proszony. Vng. Kényezk. An. That is prayed.] Horat. 1. Epist. 13: oratus multa precante portō. Idem 2. Serm. Saryr. 3: Quare per divos oratus utroq; penates, Tu cave minuas, &c.
Oratum, ti, n. f. Quod oravimus, petivimus. [Egmas, Gall. Priere. Vn. Kényezk. An. Prayer, request.] Terent. in Heccy. Sed quem orata ejus reminiscor, ac quoque quoniam lacrymæ mifer. Ibidem: Ne orata nostra nequeat diutius celare.****

O rati,

ORO, tus, m. q. Rogatio, rogatus. [רַחֵם רַחֵם] *schelab: הַלֵּוֹת* *schelab: הַלֵּוֹת* Gal. *Præter. Ital. Preghiera. Ger. Gebete oder gütig. Hisp. El rogar. Pol. Moim. Ang. Vng. Kät. Ang. Apater, roquell.* Cic. pro Flacco: An etiam scribit oras tuas?
Oratio, onis, f. z. Omnis locutio. [דַּבְרֵי דַּבְרֵי] *imrab: דַּבְרֵי* Gal. *Oratio, orationis, publicæ. Ger. Em Red. Hisp. Le oratio, lengua, habla.* Cicero in Bruto: Quanquam omnis locutio oratio est, tamen unius oratoris locutio hoc proprio signata nomine est. Idem 2 de Oratore: Illa que à docto poeta dicta est flexanima, atq; regina rerū oratio. Oratio bene dicitur dicitur, qui multa promittit verbis. Oratoris operam compendioso facere, dixit Plautus in Most. id est, paucis agere, paucis verbis dicere. Orationem sibi parare, est cogitare quid dicitur sumus. Oratio etiam est ipsius oratoris ratio, & argumentorum arte dispositio enumeratio: que quidem omni ex parte perfecta est, habetq; numeros, figurat, & affectus: quales sunt Orationes Cicerois, Demosthenis, & aliorum oratorum veterum.
Orator, oratorum, m. z. Cicer. de *Orator. indicant enim oratorum, tum historia quædam Græca scripta dicitur. Idem 3. de Natura deorum: De quibus in illa aureola oratorum dicitur Lælius.*
Orator, oratorum, m. z. Causarum actores dicitur, quos Græci *oratores* vocant. Gall. *Orateurs. Ital. Oratori. Ger. Redner. Hisp. Oradores. Vng. Oratorok. Prætorok. Ang. Orators.* Quævis apud Latinos Orator à Rhetore distinguitur, quod Orator sit qui in iudiciis vel concionibus causas agit, Rhetor, qui Rhetoricam profitetur, & docet. Item Orator à Latinis vocantur quoque Legati, quod mandata Reipublicæ aut principis oratione peragant. [רַחֵם רַחֵם] *imrab: דַּבְרֵי* Gal. *Ambassadors. Ital. Ambasciatori. Germ. Botschafter. Hisp. Embaxadores. Pol. Ambasady. Vng. Kät. Ang. Ambassadors.*
Orator, oratorum, m. z. Centum oratores prima de gente Latinarum placet Ovid. 13. Metam. Mitor & Iliacas audax orator ad aras. Item quicumq; aliquid rogat, Orator dici potest. Orator sic à Cicero dicitur: Orator est vir bonus, dicendi peritus, qui in causis publicis & privatis plena & perfecta oratione loquitur. Canorus & volubilis orator. Cic. de Claris Oratoribus Iuven. Satyra. 11. te consule, dic tibi quis sis Orator dicitur, an Curtius, etc. Orator etiam dicitur quidam Cicero liber, in quo instituitur futurus orator. Cicero ad Trebonium lib. 13: Oratorum meum (sic enim inscripsi) Sabino meo commenda vi.
Orator, oratorum, m. z. Quod ad oratorem pertinet: [רַחֵם רַחֵם] *imrab: דַּבְרֵי* Gal. *Apparitione à oratore. Ital. Pertinente à oratore. Ger. Das Orator. Hisp. Pertinente à orador. Pol. Ręczyca, Orator. Vng. Oratorok. Ang. Belonging to orator.* ut Oratorum præcepta. Cicero 1. de Orat. Sic illam orationem dixerunt sibi orationem, fortem & virilem, non videri. Oratorum orationes, Quintil. libro 3. capite 1. Urbanitas oratoria, Idem lib. 6. cap. 1.
Orator, oratorum, m. z. Oratoris more, ornate & eleganter. [רַחֵם רַחֵם] *imrab: דַּבְרֵי* Gal. *Vn orator. Ital. Come si conviene ad oratore. Ger. Redner. Hisp. En guisa de orador. Pol. Oratorok. Vng. Oratorok. Ang. Oratorok. Cic. in Orat. Nihil est enim aliud bene politer & oratorie dicere, nisi opumis sententis, verbisq; lectissimis dicere.
Orator, oratorum, m. z. apud Quintil. lib. 2. cap. 13 legitur.
Orbita, oratorum, f. z. Cauliculus est sine foliis, altitudine *orbitali*, subrubescens, flore subalbido in luteum vergente. Roma accepit à strangulata, quod ervū, & cicer (nam in histe legumibus ferè nascitur) circumligando præfocet: unde etiam à Latinis Ervagina dicitur, voce Græca ad verbū reddita. Quidam etiam Cynomotion, à canini genitalis similitudine appellaverunt. Vide Plin. lib. 22. cap. 25.
Orbita, oratorum, f. z. Thoria genus, minoribus constans guttis, teste Plin. lib. 12. cap. 14. ab erui similitudine ita dictum: quoque in vulgatis Plinu exemplaribus Arabiâ corruptè legitur pro Orbita: quod etiam annotavit Hermolaus.
Orbita, oratorum, f. z. Chyfo collæ factiæ genus, Jutea herba, & alimnet scilicet tuatum. Rationem cõficiendi vide apud Plin. lib. 31. cap. 1.
Orpymium. Vide in dictione VROFYCIUM.
Orpymium, m. z. [רַחֵם רַחֵם] *imrab: דַּבְרֵי* Gal. *Orpymium. Ital. Orpymium. Ger. Orpymium. Bel. Des Orpymium. Hisp. Orpymium. Pol. Orpymium. Vng. Orpymium. Ang. Orpymium.* Qui caret patre, pignidior, paterno. Pupillus, qui caret patre, sed non pignidior paterno, quam tutore iuvenit.
Orpymium, m. z. [רַחֵם רַחֵם] *imrab: דַּבְרֵי* Ger. *Ein Weisheit.**

ORP, alendis pupillis paratus. Hinc Orphanotrophus, *Orphanotrophus*. Cui pueris paucis orbatos alendi procuratio commissa est.
Orphius, orphius, (Gaza vertit Cernuum.) piscis est marinus, litoralis, pagro non dissimilis, cui oculi magni, dentes ferrati, pinnæ pagri color ex purpureo rubescens. De eo Plinius lib. 9. ca. 16: Murena & Orphus, conger, perca & saxatiles omnes.
Orpium, Græci vocant ultimam in animalibus renum partem, quæ sedi superveniens anum ex superiore parte integrit in avibus manifestiorè, quam in homine. Nam habet hæc pars Latinam appellationem.
Orro, orro, & Taurum, eam vocant partem, quæ testiculos interjacet. Vnde Orrosum pro formidine interpretantur: quoniam in timore bruta eam obteguunt partem, inserta cruribus cauda. Hinc *Orrosum*, Melanurum vocant. Dicitur id etiam Perinæo, & Teramis, delinitq; in sedem, quam *Orrosum* vocant. A Tauro apud Magicos derivatur à *Orrosum*, pro virgine, quali tauro.
Orsus, orsa, orsum, Orsum, orsi, Orsus, us, nomen verbale, Vide Ordor.
Orthium carmen, orthium. Genus est modulationis Musicæ, quod Arionem cecinisse refert Herod. lib. 1. priusquàm se in mare præcipitaret: sic forte dictum, quod ejus carminis numeri quàm altissima & intentissima voce ferrentur. Græci enim dicunt quod arduum est, & quàm altissime elevatum. Gell. lib. 16. cap. 19. Stansq; in summæ puppis foro, carmen quod Orthium dicitur, subaltissima voce cantavit.
Ortha, dicuntur à Græcis Mæriana & dicitur.
Orthocolla, Vel ylliosa, dicuntur jumenta, quæ contractionem nervorum patiuntur in pedibus, & de capibus ungularum calcant, & sunt rigidis articulis, plenæq; ungulas in terram ponere non possunt. Veget. lib. 2. cap. 54.
Orthodoxus, orthodoxus. Gall. *Qui a bonne opinion. Ital. Che a buona opinione. Ger. Recht sinnig. Det em recte vnd gute Meynung hat. Hisp. Hombre de doctra opinion. Pol. Prawy myslo. Vng. Ortodoxus. Ang. Of a good opinion. J. Homo rectæ opinionis, sive sententiæ aut fidei: dicit enim gloriam, & exultationem, sive opinionem & sententiã significat.
Orthogonus, orthogonus, Rectus angulus, qui ex utraq; parte æqualis est.
Orthogoni, orthogoni, adject. quod rectis angulis constat, & omnium partium æqualitatem habet. Colum. lib. 5. cap. 2: Orthogonius æger.
Orthographia, orthographia, Recta scriptura, vel pictura. Quintil. lib. 1. cap. 7: Quod Græci orthographiam vocant, nos Rectè scribendi sententiã nominamus.
Orthomastica, Orthomastica, Poma dicuntur, ab effigie mammarum. Plinius lib. 15. cap. 14.
Orthomimum, (inquit Calepinus Perotium, secutus) Est lini genus quod fit è panicula palustris arundinis. Sed uterque lapsus est visio corrupti exemplaris. Nam apud Plin. lib. 19. cap. 1, (ex quo loco Perotus ea quæ de lini generibus conscripsit, est mutuatus.) legitur Orchomenium linum. Quod ideo admonere visum est, ne quid temerè videamur recessisse.
Orthopnea, orthopnea, Est recta locutio, & emendata cum vocis suavitate prolatio. Apud Græcos enim *orthopneia*, est rectè & propriè loquor.
Orthopnoia. Vide Orthopnoici.
Orthopnoici, orthopnoici. Ger. *Die nicht admen mögen / danti mit außgerichtem Hals / teuchig: engstruckig. Pol. Duchami. Ang. Puffy.* Astmatici dicuntur, qui eam anhelitus difficultatem habent, ut nisi recta cervice sicut, spirare non possint. Orthopnoia, *orthopnoia*, ipsa morbi affectio. *orthopnoia* enim rectè, *orthopnoia*. Est enim circa fauces malum, quod apud Græcos aliud atq; aliud nomen habet, prout se magis, minusq; intendit: omne tamen in spirandi difficultate consistit. Sic difficultas hæc dum modica est, *orthopnoia* Græcè dicitur: quum vehementior, & spirare æger sine anhelatione non potest, *orthopnoia* vocatur: quum accessit id quoq; ut spirare non possit, nisi recta cervice spiritus trahatur, *orthopnoia* appellatur. Ab his Orthopnoici, Astmatici, Orthopnoici. à Latinis verò uno vocabulo, *Orthopnoici* dicuntur. Vide Cels. lib. 4. cap. 4.
Orthostatas, Orthostatas, Viru lib. 2. cap. 8. & lib. 10. cap. 17. posses vocat janua, eo quod arrecti sicut, non jaceant transversi, quemadmodum limina. Alibi capite 16: Arrectaria tigna vocat, teste Budæo.
Orthostatis, Orthostatis, *Orthostatis*, Latinè Aper, sive porcus, piscis in Aura fluvio Laconix, qui vocalis esse perhibetur. Vide Plin. lib. 32. cap. 2: Sed & porcelli latrætes, & adhuc subgrati: ita nominantur apud Lacedæmones, inquit Athenæus 2. de 18*

quoniam matutinis temporibus venales circulerantur.

Orti pensiles. Vide Hortus.

Ortus, a, um, vide in verbo Orior.

Ortus, n. & quæ ab eo deducuntur, vide in dictione Hortus.

Ortygometra, pen. prod. ὀρτυγόμετρα. Rex coturnicis est, maior aliquando & nigror quam coturnices. Dicitur est composita dicitur ὀρτυγός. & ὀρτυγός, quasi Coturnicis matris.

Ortyx, gis, f. t. ὀρτυξ. Gall. Voe caille. Ital. Coturnice. Ger. Entwaerel. Hisp. Codorniz. Pol. Posporka. Vng. Fw r.

Ang. A quail. Avis quæ Latine Coturnix, & Vulgo Quail dicitur. Vide ea quæ annotavimus in dictione Coturnix. & Est præterea Ortyx herbae cuiusdam nomen, quæ à nonnullis Plantago vocatur, Plin. lib. 21. cap. 17.

Orypolis, Malum, quoniam ungues obuncantur, quod tabiditas interdum accidere videmus.

Oryx, gis, f. Animal est in Getulia nascens, bisulcum & unicornis, alio qui capræ nõ dissimile, pilum habens, contra aliorum animalium naturam ad caput versum. Sub ortum Canicula, tanquam ejus sideris adventum præsentens, fixis oculis eam plagam cæli inuenerit, ubi primum signum hoc exortur, eoque cõspecto sternutat, & veluti venerabundus adorat. Autor Plin. lib. 2. cap. 40. & lib. 8. cap. 33. Col. lib. 10. Fere pecudes ut capreoli damasci, nec minus origum, cervicorum, genera & aprorum, modo lautitias & voluptatibus dominorum serviunt, modo quædam ac reditibus.

Oryza, f. p. ὀρῖζα. Pol. Ryż. An. Ryż. Dioscoridi, Frugis genus est in locis palustribus, & uliginosis maximè proveniens, folia habens carnosa, porro similia, sed latiora: florem autem purpureum. Semen non in spicis, quemadmodum frumenta, sed in paniculis gignit, aut rubis, more millii, aut panici. Oryza in Italia maxima est copia, teste Plinio, ubi ex ea prisana fiebat, quam reliqui mortales ex hordeo conficiebant. Theophrastus Oryzon vocat, testaturque sua ætate peregrinum fuisse semen & non ita pridè ex India illatum. Galli abjecta prima litera sua lingua vocant Ryżim.

O ante S.

OS. In notis antiquorum, Omnes, O.S.C. Omnes conciliant.

O.S. oris, n. t. Proprie concavum illud intra quod lingua & dentes concluduntur. [ἄρπη] Gall. Bouche, le vuide au visage. Ital. Boccia, fucina. Ger. Der Mund oder das Mout. Bel. Cemen. Ment. Hisp. La boca, el rostro, la cara. Pol. Wsta, Gaba. Vng. Zay.

Ang. The mouth or countenance of man. Plin. lib. 11. cap. 37. Continus dentes, aut utroque parte oris sunt, ut equo: aut superiore primores non sunt ut bobus, ovis. & Quandoque pro facie scriptores utuntur. Cicero in Catil. 4. Video P. C. in me omnium vestrum ora, atque oculos esse conversos. Idem pro Milon. Rumorem (timeamus) fabulam; sic, falsum perhorrescimus: ora omnium atque oculos intuemur. Et in Verin. 3. Qui tam nefarii criminibus, tam multis testibus evictus, ora judicum aspiciere aut os suum Populo Romano ostendere audeat. Virg. 1. Aeneid. Os humerorumque deo similis. Ovid. lib. 1. Metamorph. Pronaque quem spectent animantia cætera terram, Os homini sublime dedit, cælumque tueri. & Nonnullam etiam de brutis dicitur. Virg. 12. Aeneid. Ora citatorum dextra detorsit equorum. & Neque solum de facie dicitur, sed etiam ad alia transfertur. Idem 3. Georg. Quam si quis ferro potuit rescindere summum Viceris os. In hac autem significatione Os producit, quò Os ossis, corripitur: & habet omnes casus plurales præter genitivum Orium. Virg. lib. 8. Componens manibusque manus, atque quibus ora. & Accipitur aliquando Os pro imprudentia, vel temeritate. Cic. 6. Verin. Os hominis, insignemque impudentiam cognoscite. Idem 2. de Orator. Quod tandem os est illius patroni qui ad causas sine ulla scientia juris audeat accedere? & Nonnunquam etiam pro presentia & conspectu. Tacit. lib. 19. In conspectum Iulianus ad L. Vitellium perductus, verberibus fore datus, in ore ejus jugulatur. Salust. in Jugurth. Incedit per ora vestra magnifice. & Ponitur etiam aliquando pro favore & benevolentia. Persius Satyr. 1. An erit qui velle recuset os populi meruisse & cedere digna locutus? & Hujus nominis derivata sunt Oscular, Oscium, Osculum, Orca, Omen, Orificium, & adnulla alia: de quibus suis locis.

Oscillum, cilli, diminutivum à diminutivo Osculum, pro parvo ore, sicut à tantulo, Tantillum. [oscillum, oscium, Gall. Petite bouche. Ital. Bocchina. Ger. Ein kleines munde. Hisp. Calampya à boca poquenna. Pol. Miele, wloska. Vng. Tsekiska. Ang. A little mouth.] Colum. lib. 2. cap. 19. Reliquum quod superest feminis, in tabulatum quò sumus pervenit, optimè reponat: quoniam si humor invasit, vermes gignit, qui simul atque oscilla lapidorum edunt, reliqua pars nasci non potest. & Oscilla item, Sigilla sunt, & parvæ imaginculæ quæ arte fictis finguntur, & venales proponebantur, quibus homines pro se, atque suis, Diti patri & Saturno piacula faciebant, ut inquit Macrobius lib. 1. cap. 5. ἀγαθὴ γένηται. Virg. lib. 2. Georg. Oscilla ex alta suspendunt mollia pinu. Et sic ab Osculum fit, quum significat faciem parvam, vel totam speciem.

Oscillo, las, n. p. Oscillorũ ludum exerceo, oscilla moveo, vel in alium projicio. Dicitur autem sunt oscilla, teste Festo, quòd os celantid est, inclinè, præcipitiq; in os ferantur. Oscillantes ait Cornificius ab eo dictos, quòd os celare solent sunt propter verecundiam, qui eo lusus genere utebantur. Causa autem ejus iactationis proditur Latinus rex, quòd praelio quòd ei adversus Mezentiũ Ceritum regem fuit, nusquam apparuerit, post, carusque sit Iupiter Latiæ factus esse. Itaque per sex eos dies feriatos liberos servoque, requirere eum non solum in terra, verum etiam quæ cælum videretur posse adiri per oscillanone. Hæc ille. Servius putat esse compositum ab Os, & Cilleo, hoc quòd in hoc ludi genere cillerentur: id est, moverentur ora. Nam Cillere, movere est. Plaut. in Amphitr. Næ illi ad pol, si merito meo referre student gratias, aliquè hominè allegent, qui mihi adventanti os oscillet propèd est, os moveat, probè ipsum pugnis percutiendo.

Osculor, aris, com. p. Osculum do. [ἄρπη] Gall. osculer. Ital. Baciare. Ger. Küssen, ein tũß oder schmaß geben. Hisp. Besar. Pol. Cialow. Vng. Meg, szokolak. An. To kisse.] Cicero Appio Pulchro lib. 3. Complexus igitur sum cogitatione adfentem, epistolam verò osculatus. Filium matris osculata est, Cicero pro Muræna. Amplecti, in manibus habere, faveo, osculari aliquem, Cic. Lentulo lib. 1.

Oscillatio, onis, Verbale, f. t. [ἄρπη] Gall. oscillation. Ital. Baciamento. Ger. Kussung. Hisp. besammas. Pol. Cialowanie. Vng. szokolak. Ang. A kissing.] Cicero pro Cal. Non flagrantia culorum, non libertate iermonis, sed etiam complexu osculatione, &c. Catullus ad Juventium. Num si desior aridis aris sit nostræ feges osculationis.

Os, ossis, n. t. Significat solidamentũ illud corporis quod nervis alligavit natura. [ὄστυ] Gall. Os. Ital. Ossa. Ger. Ein Bein. Bel. Emben. Hisp. Hueso. Pol. Kofa. Vng. Tsz. Ang. A bone.] Cic. 2. de Nat. deor. Quid dicat de ossibus, quæ subiecta corporis mirabiles cõmissuras habent, & ad stabilitatem aptas, & ad artus finiendos accommodatas, & ad motum & ad omnem corporis actionè? Virg. 5. Aen. Ex quo telliquas, diviniq; ossa parentis. Condidimus terra, molliatque creavimus aras. Idè 1. Geor. Grædiq; effossa mirabim ossa sepulchris. Ovid. Epist. 3. Concutit ossa metus. & Ossa etiam vocatur Lapilli illi qui in pranis, daçylis, cerasis, similibusque sitibus medicis tenent locum Suet. in Claud. Quoties post eadè obdormisceret. (quod ei ferè accidebat) soleat, ac palmatũ ossibus incessabatur. & Ab Os sic compositũ Exos, quòd ossibus caret dicitur. Vide suo loco.

Ossum, ossi, antiquo more dicebatur pro Os, ossis. Terent. in Evna. Viden' Ossum & eibus quid faciat alienus? Ita enim Petrus Bædus ex libro manuscripto legit, quòd male in alio ossi legeretur. Cõsistat hæc lectioe Gell. lib. 33. Calvariaque ejus, inquit, ipsum ossum expurgaverunt, in aurave autq; Sosp. lib. 1.

Osculum, h, diminutiv. ab Os ossis. [oscillum, oscium, Gall. Petite bouche. Ital. Bocchina. Ger. Ein kleines munde. Hisp. Calampya à boca poquenna. Pol. Miele, wloska. Vng. Tsekiska. Ang. A little bone.] Gell. lib. 6. cap. 1. Ratio subtilior, & utilitas ipsa operis postulat, ut tenuissimis minutissimisque, osculicis caput compingent. Plinius lib. 11. cap. 37. Omnium crebro medio insant otinula parva.

Osculor, adverbium significat Minutarium. [oscillor, oscillor, Gall. Par le menu, et en os. Ital. Minutamente. Ger. Etwaeltlich. Hisp. Huissa a huessa. Pol. Szokolak. Vng. Tszintu krot. Ang. From bone to bone, by little and little.] Cæcilius in Pallacia. Osculatum Parmenonem de via licet legam. Nonius.

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Osculus, sca, fecum, quòd ex ossibus est. [oscillus, oscillus, Gall. Os.]

Ger. Vimin. Hiffy. Cosa de materia de huffa. Pol. ... Vng. Tinnis. Ang. of houn.] Vnde Plin. lib. 36. cap. ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

Ab o. S. a. adject. m. unde ossifrag. p. ca. prod. Genus aequile ...

OST. adverb. optandi n. Persius: O si, sub rastro creper argenti ...

OSculum, Vetriculi stomachus, de quo vide Galen. de symp. ...

OSirites, in egypto. Ab Aegyptiis dicitur herba quam cynocephaliam ...

OSpratura, Vocabulum fictum ex Graeco ... quod varias fruges ...

OSimon, Medion apud Dioscor. lib. 4. cap. 21.

OSium, Vide Os, ossia.

OStendo, dis, di, sum, & ostentum, act. ex Os & Tendo, sicut ...

OStento, a, um, participium, Demonstratus, [הנהיג] ...

ostentatio in constituendo summo bono. Idem pro Rahitio: Quod genus tandem est illud ostentationis & gloriae? Cael. i. del. Civ. Ostentatio sui.

Ostentum, n. f. ab ostendo. Dicitur res aliqua inusitata, quae futurum aliquid ostendit, portentum, prodigium, monstrum, quanquam inter haec nonnihil interlit. [WV] mephob. rignu. Gall. Monstre qui aduient cetero le cours naturel, chose prodigieuse. Ital. Mostro, prodigio. Ger. Ein Wunderzeichen; wundergeschicht; etwas das sich wider die Natur tauff ereiget. Hisp. Mostro que significa algun mal. Pol. Dzw. Vng. Tszda. Ang. A monster, a thing against the common sense of nature. Monstrum quod contra naturam fit, ut quum nascitur aliquid membri alterius generis, quod & pro monstrum quandoq; dicitur, quasi porro aliquid monstrans, sive monens. Portentum, teste Festo, quod licet naturale sit, raro tamen se ostendit, & futurum aliquid cum temporis intervallo denuntiat. Prodigium, quod etiam naturaliter fit, ac saepe evenit, semper tamen aliquid praesagit mali: ita dictum quasi porro agendum. Confunduntur tamen haec, & pro eodem significato accipiuntur, omniaq; ab eo quod futurum aliquid ostendit, dicta sunt. Labes referre Vlpiano in l. Ostentum. ff. de Verbor. signific. definit ostentum esse, contra naturam cuiuscunq; rei genitum, factumq;. Duo autem sunt genera ostentorum. Vnum, quod contra naturam nascitur: alterum, quum quid prodigiosum videtur. Sueton. in Cael. Cunctanti ostentum tale factum est: Quidam eximia magnitudine & forma in proximo sedens, repente apparuit acudine canens. Accipiuntur etiam ostenta in bonam partem. Sueton. in Vespasiano: iam pridem sibi per haec ostenta conceptam in spem imperii venit. Plin. lib. 16. cap. 32. Factum hoc Pop. Rom. Quintibus ostentum Cimbricis bellis, Nuceria in luco Iunonis, olim postquam etiam acumen amputatum erat, quoniam in aram ipsam procumbebat, restituta sponte, ita ut protinus floreret: a quo deinde tempore majestas Populi Romani restituta, quae antea vastata cladibus fuerat.

Ostentorius, a, um. Quod ostentum facit, ut a Prodigium, Prodigiosus, respon.

Ostium, ostii, n. f. Ianua, fores. [WV] scholae. Vng. Gall. Huis, entree. Ital. V suo porta. Ger. Ein thür. Bel. Ein dertingand. Hisp. La puerta donde entranos y salimos. Pol. Dzw. Vng. Ayo. Ang. A door or gate. Ab ostiando quidam deducunt, quod ingredi volentibus obliet. Quidam ab Os, oris, quod sit id per quod ingredimur vel donum, vel quencunq; alium locum. Alii a Græco ἴρις, quod est repellere. Unde rano exigit ut sine aspiratione scribatur, licet nonnulli deductis ab eo nominibus aspiant. Teten. in Euhuch. Tu abi, atq; ostiū obsera inūs, ego dum hinc transieris ad forum. Est autem ostium nota significationis. Ostiorum latera, Antes vocamus: a quibus antepagmenta, valvarum ornamenta. Cicero 1. de Orato. Ut illud Nasticæ, qui quum ad portam Ennium venisset, eiq; ab ostio quærenti ancilla dixisset domi non esse, &c. Idem 3. Tusc. Soline beata vita quæso relinquitur extra ostium limenque cæteris.

Ostia, orum, n. f. Fluviorum exitus, per quos in mare exonerantur. [WV] scholae. Vng. Gall. Les bouches d'une riviere au loers entrees en la mer. Ital. Le bocche de fiumi. Ger. Die mündung der wasserflüssen in das Meer. Hisp. Los puertos donde se va sale en la mar. Pol. Wyadzię do morza. Vng. Terek. Ang. The place where the river runs into the sea. Virgil. 1. Aeneid. Italiam contra, Tyberinaq; longè Ostia. Nominativus eius singularis est Ostium quo utitur Cic. 2. Philip. & pro Lege Manilia, ut iam diximus, & non uno in loco Plinius. Male nonnulli putaverant in hac significatione carere singulari numero. Virgil. 1. Aeneid. Aut portum tenet, aut pleno lubit ostia velo.

Ostium, h. diminut. [WV] scholae. Vng. Gall. Huisset, ou petit huis. Ital. V suo porta. Ger. Ein thürlein. Hisp. Puerta pequinna. Pol. Dzw. Vng. Terek. Ang. A little door or gate. Plin. lib. 19. cap. 8. Ad eò ut ostiola olitoria ex his factisrari ceperint. Colum. lib. 1. cap. 14. Quas singulas satis est habere quo quoque pedes ternos, & aditus singulis firmis ostiolis munitos.

Ostia, rii, m. f. Ostii custos, janitor. [WV] scholae. Vng. Gall. Portier, huisier. Ital. Portinaio. Ger. Ein thürhüter. Hisp. Portero. Pol. Odzierni. Vng. Aytan alle. Ang. A porter, a door keeper. Cujus femininum est Ostiaria. Plin. lib. 12. cap. 14. Præter hos & custodes, sacellitesq;, & ostiarii, & ministri populi. Vatro 1. de Re rustica cap. 1. p. 18. q. scire qui introeat aut exeat noctu, qui de ferat, præteritum si ostiarius est acmo.

Ostium, adverbium. Per singula ostia. [WV] scholae. Vng. Gall. D'hus en hus, par le menu. Ital. A porta a porta. Ger. Von einem thüren zur andern. Bon haus zu haus. Hisp. De puerta en puerta. Pol. Ostium do domu. Vng. Aytan kant. Ang. From door to door. Quintilianus: Nec sectanda singula, & velut ostium pullanda. Cic. 6. Vctia. Ostium pro Nominativum, sive singularium, transitè

usurpavit: Hic, inquit, nolite expectare, dum ego hoc crimen agam ostiatim, &c. Idem sexta Verrina: Qui præteriens, lectica paulisper deposita, non per præstigia, sed palam per portam, uno imperio ostiatim totum oppidum compilavit.

Ostracis, sive Ostracites, pen. prod. [WV] scholae. Gemma est testacea, cujus duæ ponuntur species à Plin. lib. ult. cap. 10. altera similis acathæ, nisi quod achates politura pinguis sit: altera tam dura ut alix gemmæ fragmentis ejus scalpanur. Nomen accepit hæc gemma ab ostraci similitudine. Et etiam Ostracites lapidis genus testæ similitudinem habens, cujus usus est pro pumice ad lavigandam cutem. Plinius libro 36. capite 19.

Ostracina, Suffragia Atheniensium dicebantur, quod ea in sigillis scribi solebant, ut si quis iniquus, ut latius ostendimus in dictione sequenti.

Ostracismus, [WV] scholae, Relegationis genus. Nam civitates olim quæ populari statu regerantur, eos qui excellere videbantur, vel propter divitias, vel propter amicos: aliamve potentiam, extra civitatem relegere solebant ad tempus, sicut docet Arist. lib. 3. Politic. non ad criminis improbitatem castigandam, sed ad potentiam moderandam. Erat autem ostracismus ostracismi tempus apud Athenienses annorum decem. Dicitur ostracismus dicitur [WV] scholae: hoc est, a testulis in quibus suffragia scribi solebant. Solet autem ostracismus peragri hinc modo: Testulæ viridem in confilio dabantur, in quibus quilibet nomen illius perscribere, quem urbe cedere voluisset. Magistratus vero qui huic negotio præerat, universos simul calculos recensebant: qui nisi sex millium numerum excessissent, nil confectum esse judicabatur. Qui vero hoc suffragium numero damnatus erat, cum ad decennium in certum locum relegabatur, ubi bos arctus erat magnitudine visenda. Unde factum est, ut qui illic exulabant, bovem servare dicerentur. Hoc ostracismo Themistocles, Cimon, & Aristides multati fuerunt. De Aristide legimus, quum juxta eum quidam rusticus illustratus sederet, ipsi Aristidi testam dedisse, ut nomen suum haberet. Admiratus id Aristides, interrogavit, nūquid ipsum cognosceret. Minime, inquit, sed quia cæterita sentit, ego quoque ita censeo cum esse damnandum. Hoc Latini testulatum exilium vocant.

Ostracium, eii, n. f. Latine testæ, Græcè ὀστρακίον. Unde testatæ pavimentum, vulgò nunc Ostracium vocant. Pontus quondam pro onyche. Plin. lib. 32. cap. 10. Inveio apud quosdam ostracium vocari quod aliqui onychem vocant.

Ostreum, ostrei, n. f. [WV] scholae. Gal. Huisire ou ostre poisson en ostre. Ital. Ostrea. Ger. Meereschnecke oder Meereschnecke. Hisp. La concha de la mar. Pol. Rak morski wstykali. Vng. Tszda. Ang. An oyster. Genitale nomen est ad omnes eos pulces qui asperam, scabram: testam habent: qui autem lævem & planam habent testam, proprie conchæ dicuntur. Quanquam generaliter ostrea quoque Conchæ dicantur: sicut & ea quæ ex uno tantum latere testam habent, altero scopulis aut lapidibus, alterius materia adhaerentes. Nā teste ipse duriores proprie conchæ dicuntur, quales sunt cochleari. Seneca: Quid ostrei sapiat, quid nullus, optime nostri. Horat. lib. 1. Seimon. Ostrea callestis primo deprendere morsu. Juven. Sat. 6. Grin dia quam medius jam nohilis ostrea mordet. Dicitur ostrea à Græco: nam sicut nos à testæ studium vocamus, sive hoc fit animal quod veluti testæ studium est, sive id genus adificii, quod ex testæ est compositum, vel id testudinis similitudine est factum: sic Græci ὀστρακίον nomen ostrei id est, ostrea à testis nominaverunt. Dicuntur etiam in illo feminino genere. Gell. lib. 20. cap. 9. Ostrea, senescence Luna, inhubere, macra, tenues, exuere sunt, crescere Luna pinguisseunt. Spondylus, dicitur callosum illud rotundum albidum, quod intus habet in medio, à similitudine spondyli, quod nos verruculam dicimus. Nam reliqua caro circumscripta, lacini dicitur. Vide Plin. lib. 32. cap. 6.

Ostreus, a, um, adjectivum. Quod ad ostrea pertinet. [WV] scholae. Gall. Appartenant à huîtres. Ital. Pertinente a ostriche. Ger. Das ist fischen Meereschnecken gebort. Hisp. Pertiniente a ostras. Pol. Rakowy. Vng. Tszda. Ang. Belonging to oysters. Ut, Ostreus panis. Plin. lib. 18. cap. 11. Panis istius generis prosequi supercancu videtur, aliis ab opsonis appellati, ut ostreus. Ostreus autem panis est, quo veteres cum ostrea vesci solebant. Ostrearius, arum, ubi ostrea vivunt, & capiuntur. [WV] scholae. Gall. Le lieu où se trouvent huîtres, ou autres poissons en coquille. Ital. Luogo dove vengono ostriche. Ger. Dert in wasser die Meerschnecken sind; vnd auch gefangen werden. Hisp. El lugar a donde se hallan. Ang. Place where oysters or shells are taken. Plin. lib. 9. cap. 51. Nuper compertum in ostreariis, humorem his faciem cum lacticis modo effluere.

Ostreaus, ra, tum, Durus, asper. [WV] scholae. Gall. Dur, aspre. Ital. Duro, aspro. Germ. Hart, rauhe, auf die schalen der Meerschnecken. Hisp. Duro, aspero. Pol. Twardy, twardy. Vng. Tszda.

Arabis sic. Ang. Hard. 1000. Plaut. in Pcen. Itaq; jam quasi...

Ostrea, a. um, quod ostreum producit. [Ostrea sic. Gall. De...

Ostrina, a. um, quod ostrea est tinctum, vel quod ostris color...

Ostrum, ostris, a. f. [Ostrum sic. Gall. Purpurea e-...

Ostris, vel Ostris, vocatur arbor quae solitaria nascitur circa...

Othone, ante T.

Othone, in notis antiquorum, ostrium fenestrae.

Ostris, vel potius Ostris a veteribus appellabatur, quod ex...

Ostrum, ante V.

O.V.D. in notis antiquorum, omni virtuti dedito. O.V.F. opti-

Ovis, Ovans, Ovatio, Ovatus, nomen, Ovatus, parti-

Ovis, a. um, quod ovium est tinctum, vel quod ovium color...

masculino genere legi admovent Festus & Nonius. Varro re-

Ovis, a. um, quod ovium est tinctum, vel quod ovium color...

Oviliones, Vide OPILIONES.

Ovilis, hujus ovilis, a. t. Locus in quo oves morari solent, sive...

Ovis, a. um, f. p. Ovium grex. [Ovis sic. Gall. Ber-

Ovis, a. um, f. p. Ovium grex. [Ovis sic. Gall. Ber-

Ovis, a. um, f. p. Ovium grex. [Ovis sic. Gall. Ber-

Ovis, a. um, f. p. Ovium grex. [Ovis sic. Gall. Ber-

Ovis, a. um, f. p. Ovium grex. [Ovis sic. Gall. Ber-

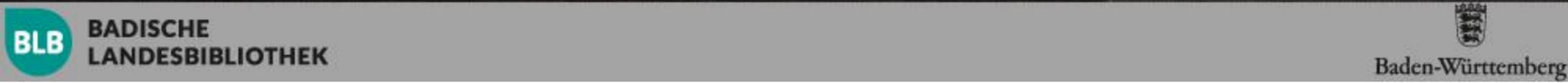
Ovis, a. um, f. p. Ovium grex. [Ovis sic. Gall. Ber-

Ovis, a. um, f. p. Ovium grex. [Ovis sic. Gall. Ber-

Ovis, a. um, f. p. Ovium grex. [Ovis sic. Gall. Ber-

Ovis, a. um, f. p. Ovium grex. [Ovis sic. Gall. Ber-

Ovis, a. um, f. p. Ovium grex. [Ovis sic. Gall. Ber-

polita u consonante, Ovo credunt deduci. Est etiam Ova-
tio à nomine ovum, significans tempus quo Gallinæ ova pa-
riunt. *de rurs.* dictū ea forma qua Veratio, Mellatio, Pallatio.
Plin. lib. 29. cap. 3. Cetera Luna capiendum tenent, tanquā con-
gremere ovationem etiam serpentium humani sit abstrū.
Ovātiō, ut, Nomea pro ovatione, m. q. [7777] *revoluti. de or-
g. 2.* Valer. lib. 6. Arg. hinc barbarico glomerantur ovatus.
Ovātiō, & hoc ovale, om. t. Quod ad ovationē pertinet: ut Ova-
lis corona, quæ ex myrto fiebat, quæ donabatur Imperatores
qui ovantes urbem introibant, neq; iusti triumphi honorem
meriti videbantur. Id autem contingebat quopet bellum le-
gumē in dūctum non erat, neq; cum iusto, aut magnopere
formidādo hoste gestum, utpote victis servis, aut piratis dur
quoties facta repente deditione, incruenta victoria conige-
rat. Vide A. Gell. lib. 5. Noct. Attic. cap. 6.
Ovum n. lab. dū interposita u, euphoniae causā. [777] *bet-
ab. Gall. Vn. Ital. Ova Ger. Bel. En. Hil. Ital. Pol.
lat. Vng. Tyckman. Ang. An. 2. 2. J. Mar. lib. 23.* Candida si
croceos circumstunt unda vitellor, Hesperius scombri tēperet
ora liquor. Vitellus, vel luteum ovi, dicitur illud quod in ovo
crocei coloris est: Album en aurem, vel Album ovi, liquor ille
candidus qui vitellū circumdat. Ovim ovo tam simile non
est: proverbii hyperbole de rebus in discretis similitudinis di-
ci solita. Cic. 4. Acad. Vidēsne, ut in proverbio sit ovorum in-
ter se similitudo? Ovim prognatus eodem proverbii de il-
lis dici potest, quorum ingenium moresq; ita conveniunt, ut
iisdem percantibus nati videri possint. Vide Erasmi Adagia.
Ovi luteum, divinis dictionibus, vocamus vitellum in ovo.
Ovātis, tum, Quod est in similitudinem ovi factū. [777] *bet-
ab. Gall. Qui est de la forme d'œuf d'va 257. Ital. Ova, fatto in for-
ma d'ova. Ger. Das in geist des Eys bat. Hisp. Casa hecha en for-
ma de huevo. Pol. Wa d'ova. Vng. Tyckman. ferri maiara valo.
Ang. Ova like an egg. J. Plin. lib. 35. cap. 21.* Aliis turbinatio
pyni, aliis ovata species, ecu malorum aliquibus. Ovatum
namor. Quod diversi coloris maculis variegatū est, ovi speci-
em referentibus. Plin. lib. 35. cap. 1. Neronis principatu inven-
tum, maculas quæ non essent in cruſtis inferendo, unitate van-
nare, ut ovatus esset Numidicus, ut purpura distingueretur
Sinnadicus. Aliquando etiam id quod ovo simile est un-
de ovatum aurum, ovo auratum: quoniam ovi albo antes il-
lud, xta ac marmora auri & argenti brachis integebantur.
Perſius Satyr. 2. Hinc illud subit, auro factas quod ovato Fer-
ducis facies. Nec verò hoc quicquid in opere debet, quod Ova-
tū hic primū compiat, quæ penditur in dictione ovi: si qui-
dem non semper derivata primitivorū quantitate observant.
Ovisfera, Quæ fert ovatur, Ovisfera gallina, *ovisfera*.
O ante X.
Oxabāri, vestes pretiosissimæ dicebantur, à genere purpurae,
quæ Oxos dicebantur, teste Suida; quæ optimè ungebantur
apud Phœnices. Hæc voce utus est Iulianus li. 3. C. Quæ res
aliens ab possint. Quo in loco nonnulli Dibapta suppositurū.
Oxalis fr. [777] *Gall. Oxalle, forelle. Ital. Actrofa. Ger. Saw-
ampfer Hisp. Acetaria, romana. Pol. 3. Jan. Vng. take. Ang.
Serril. J. Lapathi genus, sativo proximam, foliis aquosis, colo-
re betæ candidæ, radice minima. Plin. lib. 20. cap. 21. Vulgò
Acetosam vocant.*
Oxungia, nunc acetii fecem, nunc axungiam significat.
Oxy, *oxy*, neutri generis, Acetium.
Oxy, *oxy*, pro Vase acetii, *oxy*.
Oxyacanthēs, *oxyacanthēs*, Spina est parvis foliis aculeatis per
extremitates ferens baccas rotundas, foliis ipsis arenosa la-
nugine obductis.
Oxybaphum, penult. corr. Acetabulum Latine dicitur. Her-
molaus.
Oxycedros, *oxycedros*, Species cedri, ramosa, & nodis infesta,
Plin. lib. 13. cap. 5.
Oxycratum, acetum aqua mixtum, aliās posca. Nam utiq;
video utiq;
Oxygallū, pen. corr. & neut. gen. [777] *Ger. Sawremud/
Kobmud: Buxer odes andemud. J. Lactis in acorē redacti pars
conditæ quod à sero separatum, origano, cepe, mentha, co-
riandro, thymo, & cunila conditi solet. Plin. lib. 28. cap. 9. Fit &
ex caprino lacte butyrū: sed hycem calefacto lacte, tūlate ex-
presso tantum, crebro iactatu in longis vasis angustis forami-
ne spiritum accipientibus sub ipso ore, aliās preligato. Ad di-
tū paulum aquæ ut acetat. Quod est maxime coactum in
summo flurat: id exemptum addito sale, oxygala appellant.
Reliqua decoquor in ollis: ibi quod supernat, butyrū est,
oleosum natura. Vide plura de hoc apud Col. lib. 12. cap. 8.
Oxygrammū, pen. corr. u. l. [777] *Ger. Ein gattung einer
Wasserpflanz mit essig wasser. J. Garum acetosum: hoc est, liqua-
minis genus ex minutioribus pisciculis confici solitum, cui
acoris conciliandi gratiā nonnulli acetii solet admisceri. Solet**

autem hoc in principio mensæ apponi, quæmā emodum &
lactuca. Martial. lib. 5. Deposui solcas adititur procius in-
gens Inter lactucas oxygrammūq; liber.
Oxyglycus, Es aceto & dulci aliquo medicamento, compo-
situm medicamentum.
Oxythālmā, *oxythālmā*, genus potionis, quod ex sale & aceto
recenti fieri solebat adversus serpentes.
Oxylophium, *oxylophium*, Ger. *oxylophium*, edis *Sawremud*,
fir. Pol. *Kobyu spaw. An. Duch d'oxy*. J. Primo lapathi sp. ceter
apud Dioscoridem, palustribus in locis nascens, à tollorum
acumine nomē habens. Plin. lib. 20. cap. 21. Est & alterum ge-
nus, ferē oxylophion vocant, sativo idem similis, & acuto-
ra habet folia & rubiora, nonnulli in palustribus nascens. Offi-
cinæ *Lapathium acetum* nominant.
Oxymeli, pen. corr. five Oxymel, Oxymellis, n. r. [777] *Ger.
Ein Oxymel mit Honig: istig ved wasser cyngestottor: mit u. in
Apocryphen genant Oxymel. J. Acetum mullum, dicitur genus po-
tionis, quod ex mellis libris decē, aceti veteris hemina quin-
que, salis marini pondō rymbre quadrante, aque marinae le-
tariis quinq; pariter decoctis fieri solebat. Vide Plin. lib. 1. 4. 2. 17.
Oxymel, passularum, Ab aceto & melle, & passulis dicitur.
Oxymellitū Compositum lege apud Galenum libro 4. de
Sanitate tuenda.
Oxymorōn, *oxymorōn*, ut docet Budrus ex Quintiliano, in
sententia ex periculo perita: hoc est, ita acutē & affectatē ex-
taria, ut fatua videatur: ut apud Virgil. 7. Aeneid. Nunc capiti
potuere capiti!
Oxymyrsinē, *oxymyrsinē*, Frutex est quem acutam myrtum
appellamus. Folia habet myrto similia, sed acutiora & sig-
nifera producit baccas rufas ad ceratorem similitudine. Plin.
lib. 26. cap. 11. & Dioscor. lib. 4. cap. 127.
Oxyporōn, *oxyporōn*, Moreti quoddam genus, teste Col. lib.
12. cap. 59. ex casio, scalamo, nucibus, & herbis constans, aceto
piperato conditis: idem & oxygarū appellabatur, quod quo-
tius usus exigeret, aceto & garo dilueretur. Plin. lib. 20. cap. 22.
Feniculum condimentis propē omnibus inseritur, oxyporū
etiā aptissimē. Sunt & sua medicis oxypora: sunt enim reme-
dia pteſtantea, & celestiter juvātia, à celestitate dicta pteſtā,
di. Idem lib. 24. cap. 8. Luniperus miscetur antydotis oxypora.
Oxyporōpōrē, [777] *Ger. Die fette spenig mit essig
gemacht. J. Qui cibos vendunt aceto conditos. Plin.
lib. 20. cap. 7. In eos usus & oxyporo polia servant, addito ad-
ci acetum aceti temperantes. Vbi nūc sic legitur: Stoma-
chos dissolutos utilissimē adjuvant, uti ne coctia abluant,
& oxypori obolis asperitatem addito dulci ad inunctum ac-
ti temperantes.
Oxyrhōdinum, *oxyrhōdinum*, Medicamentum liquidum, con-
stans ex aceto, & aqua rosacea, quod capitibus eorum solit
adhberi, qui phrenitide laborant.
Oxyſaccharum, *oxyſaccharum*, Potionis genus ex saccharo &
acetis. Saccharum autem mel dicitur in arundinibus collectū
guammodo, candidum, fragile, quod decoctum, & in py-
ramidis figuram formatum ex Canariis insulis ad nos detur.
Sed de hoc suo loco.
Oxyrinchus, *oxyrinchus*, Piscis est Nilo peculiaris, à roſti
acumine nomen habens, quem tota Aegyptus pro Deo colit.
Auctor Strabo lib. 17. capitū etiam in mari rubro. Item in Ca-
spio, teste Aeliano lib. 12. cap. 33. 34. & 35.
Oxyſcēnōs, *oxyſcēnōs*, Acutus iuncus, qui & marinus dicitur.
Plin. lib. 21. cap. 18.
Oxytonon, papaver erraticum, apud Dioscor. lib. 4. cap. 67.
& Oxytonon, papaver sativum, apud eundem Dioscor. lib. 4.
cap. 67.
O ante Z.
Ozænā, *ozænā*, Piscis ex polyporum genere, caput habet gra-
vissimi odoris. Plin. lib. 9. cap. 30. Polyporum generis ozænā,
dicta à gravi capitis odore, ob hoc maxime & oxenis tam ob-
ſectantibus. Est item Ozænā, narium morbus, effluvio
acuum humorū plures cruſtas intra nāres exegente quæ gra-
vissimum exspirat odorem: cui malo ex ullo remedio possit
succuti. Plin. lib. 23. cap. 13. Narium ozænās emendat anis-
lochis cum cypero.
Ozænitis, *ozænitis*, Herba est ex genere nardi, ad Gangem lo-
dix fluvium nascens, odore virus referens: unde & nomen ac-
cepit. Auctor Plin. lib. 12. cap. 12.
Oze, *oze*, Ovis graveolentia dicitur, à verbo Græco *oze*, quod
est oleo. Cell. lib. 8. cap. 11. Itaq; ei remissioni credendum est,
quæ etiam immoratur, & iactationem sero dicitur, quendam
ovis (quem *oze* Græci vocant) immit.
Ozimum, pen. corr. ab *oze*, redoleo. Genus edulis redolentis
ex interlitis confecti. Perſius Satyr. 4. Quum bene discit
cantaverit ozima venæ. Quo tamen in loco nonnulli ozima
malent legere. Vide Cæli Rhod. lib. 29. cap. 14.
Ozimum, Vide Ozimum.**